Berâat Gecenizi ve Ramazân-ı Şerîf Ayınızı Tebrik Eder,
Cümlemiz Hakkında Hayırlı Kaza ve Kaderler Takdir
Buyurmasını, Yüce Rabbimizden Niyaz Ederiz!

Lâlegül

Aylık İlim - Kültür ve Fikir Dergisi

Lâlegül Dergisi: Yıl: 3 Sayı:28 - Haziran 2015 Fiyatı:10TL

04 **Medîne-i Münevvere Ziyaretlerinden Hiçbir Yerde Yayınlanmamış Kutsal Mekanlar ve Bilgiler**
Ahmet Mahmut ÜNLÜ

32 **Vehhâbîlik / Selefîlik Mezhepsizlik ve Paralel Din...**
Ali EREN

56 **Kapitalist Mollalar İmparatorluğu**
Mustafa ÖZCAN

70 **Ruhların Uyumu**
Mesnevihan Murat SOYDAN

Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)'in Abdest Aldığı ve İçerisine Mübarek Tükürüğünü Bıraktığı Benî Hatme Kabîlesinin Kuyusu.

Üzerinde Taşıyanları En Kısa Zamanda İsteklerine Kavuşturacak, Her İşte Öne Çıkaracak, Evli Çiftlere Saadet Kazandıracak ve Daha Nice Fazîletlere Ulaştıracak "Zü'l-Celâli ve'l-İkrâm" İsm-i Şerîfinin Vefk-ı Şerîfi
SAYFA 95-96

Bir Sene Boyunca Hayırlı Kaderler Yazılması, Ömrün Uzayıp O Sene Ölümden Korunulması ve Rızka Bereket Hâsıl Olması İçin Berâet Gecesi Kılınacak Namaz ve Okunacak Dualar.
SAYFA 80-81

Ramazân-ı Şerîf'te Yapılacak Fazîletli Ameller ve Sevapları. Ayrıca O Mübarek Ayda Çok Okunması Emredilen Dört Zikir ve Duâ
SAYFA 84

Ölüm Hastalığında Okuyan Kimsenin Cehennemden Berât Alacağı, Rıza ve Cennet Kazanacağı ve Günahlarının Bağışlanacağı Bir Duâ
SAYFA 87-88

Ruknü Yemânî'de Kabul Olunduğu Denenmiş Dört Duâ 88-89

***

Düşmanından Kurtulmak İçin Okunacak Bir Duâ 89-90

EDİTÖRDEN

Üç ayların manevi ikliminde yolumuza devam ediyoruz. Bu mübarek aylar ve içinde barındırdıkları kandil geceleri, bizim için çok büyük fırsatlardır. Bunlardan biri de **01 Haziran Pazartesi Günü'nü 02 Haziran Salı Günü'ne bağlayan Berat Gecesi**'dir ki, Kadir Gecesi'nden sonraki en kıymetli gecedir.

"Her hikmetli iş o mübarek gecede ayırd edilir" (Duhan: 4)

Önümüzdeki sene içerisinde ne olup bitecekse bunların hepsi Berat Gecesi'nde takdir ve tespit edilir. Mahlûkatın bir sene içindeki rızıkları, zengin veya fakir, aziz veya zelil olacakları; önümüzdeki sene kim ölecek, kim doğacak, hangi beldelerde yel, sel, deprem gibi doğal afetler meydana gelecek ve nerelerde savaşlar zuhûr edecekse Berat Gecesi'nde yazılır.

Kimbilir bizim hakkımızda da ne kaderler takdir edilip yazılmıştır…

Nice yıkanıp hazırlanmış kefenler vardır ki, sahibi sürur içinde aldanıp kalmış… Nice kabirler vardır ki, kazılıp hazırlanmış ama sahibi gafletle günaha dalmış… Nice konaklar vardır ki, yapımı bitmiş ama sahibine ölüm zifafı hazırlanmış…

Berat Gecesi'nde kimi mükâfat alır, kimi ziyana uğrar. Kimi ikram görür, kimi de mahrum kalır. Zira bu gece hüküm ve kaza gecesidir… Dargınlık ve rıza gecesidir… Kabul ve red gecesidir...

Rabbim cümlemizi, bu mübarek gecede cehennem beratını alanlardan ve hakkımızda hayırlı takdirler yazılanlardan eylesin…

Kıymetli Lâlegül Dergisi Okurları!

On bir ayın sultanı olan Ramazan-ı Şerîf ayı da yaklaşıyor. Bu mübarek ay, Allâh-u Te'âlâ'nın bu ümmete rahmet ettiği, günahlarını mağfiret buyurduğu ve cehennemden kurtardığı bir aydır. Fazileti büyük, kazancı çoktur. Allah dostları Ramazan ayındaki mânevî kazancın büyüklüğünü idrak ettikleri için, altı ay önceden duâ etmeye başlarmışlar; "Ya Rabbi bizi Ramazan ayına ulaştır" diye… Nitekim Efendimiz *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)*:

"Eğer kullar Ramazan Ayı'nda neler olduğunu bilseydiler, elbette ümmetim bütün senenin Ramazan olmasını isterlerdi." buyurmuştur.

Yine bir Hadisi Şerifte şöyle buyrulmuştur:

"Ramazan Ayı geldiği zaman cennet kapıları ardına kadar açılır. Cehennem kapıları sımsıkı kapanır. Şeytanlar zincire vurulur."

Hadisi şerifte; ***"Cennet kapılarının açılacağı"*** zikredilmiştir. Aslında cennet kapıları girmek isteyene her zaman açıktır. Fakat Ramazan Ayı'nda cennet kapılarının açık olması demek; bu ayda rahmete vesile olacak pek çok amelin olması, kişiyi cennete sokacak birçok ibadeti Allah'ın kullarına lutfetmesi demektir. Yani cennetin yolu bu ayda adeta mecburi istikamet gibidir. Ancak bu yola girmemekte inat edip direnenlere de yapacak bir şey yoktur.

"Cehennem kapıları kapanır" buyrulması ise, Ramazan ayı'nın kişiyi ateşe sürükleyen isyanlardan çevirmesidir. Bunda orucun da etkisi büyüktür. Çünkü karnı aç olan kişi öyle fuzûli yerlerde gezip tozmak, harama bulaşmak, isyana dalmak gibi şeylere pek yönelmez. Orucun tesiriyle arzu ve istekler azalır, şehvetler kırılır, böylece kişi günaha sevk eden sebeplerden kurtulur. İşte "cehennem kapıları kapanır" bu demektir. Yoksa adam dinsiz-imansız olsa ve Ramazan Ayı'nda ölse, kapısı kapalı diye cehenneme girmez, demek değildir. Şayet bir kimsede iman yoksa, değil Ramazan Ayı'nda, Kadir Gecesi Mekke'de ölse cehennemden kurtulamaz.

Ramazan Ayı'nda ibadetimize mani olmasın diye ***"şeytanlar da zincire vurulur."*** Yani hiç kimse bu ayda günah işleyip de ***"tüh beni şeytan kandırdı"*** diyemez, çünkü şeytanlar bağlı ve hapistir.

Ramazan Ayı teravihler, mukabeleler, oruçlar ve zekatlarla, hem bedenî hem de mâlî ibadetlerle adeta bir ibadet şölenine dönüşen mübarek bir aydır.

Mevla Teala bu mübarek ayın feyzine, bereketine cümlemizi nâil, af ve mağfiretine mazhar eylesin.

Fî Emanillah!

Mustafa Özşimşekler

ADRES
Tuana Basın Yayın
Çınar Mah. Osman Gazi Cad. No: 50/A
Bağcılar / İSTANBUL
Tel: 0212 435 10 58

Dergimizde yayınlanan yazıların, reklamların sorumluluğu yazarına ve reklam sahibine aittir.

LÂLEGÜL DERGİSİ ADINA İMTİYAZ SAHİBİ
Tuana Basın Yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Mustafa ÖZŞİMŞEKLER

GENEL MÜDÜR
Gürsel YILDIZ

REKLAM MÜDÜRÜ
Suat YILDIZ
0212 435 50 50

YAYIN TÜRÜ
Yerel, Sürekli, Aylık

BASIM YERİ
Promat Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.
Orhangazi Mahallesi 1673.Sokak No:34
Esenyurt-İstanbul
Tel: 0212 622 63 63 - Fax: 0212 605 07 98
www.promat.com.tr

YURTİÇİ ABONELİK BEDELİ (YILLIK)
120 TL

YURTDIŞI ABONELİK BEDELİ (YILLIK)
100 Euro

ABONELİK İÇİN BANKA HESAP BİLGİLERİ
Gürsel YILDIZ

ALBARAKA TÜRK TL HESABI
İBAN: TR14-0020-3000- 0064-8648-0000-09

ALBARAKA TÜRK EURO HESABI
İBAN: TR57-0020-3000-0064-8648-0000-11

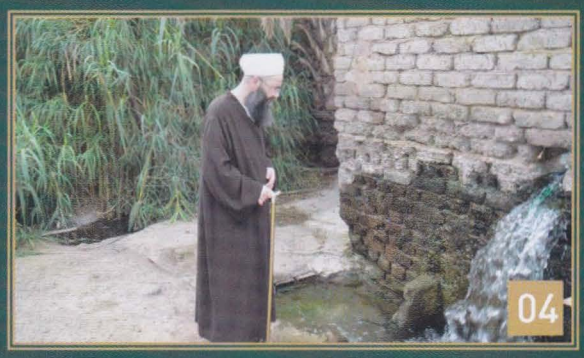
POSTA ÇEKİ HESAP NUMARASI
Gürsel YILDIZ
105 907 20

TEMSİLCİ İRTİBAT
0212 435 10 58

ABONE DAĞITIM
Tuana Basın Yayın
0212 435 10 58

ABONE İŞLEMLERİ
0212 702 0 444

İÇİNDEKİLER

MEDÎNE-İ MÜNEVVERE ZİYARETLERİNDEN HİÇBİR YERDE YAYINLANMAMIŞ KUTSAL MEKANLAR VE BİLGİLER

AHMET MAHMUT ÜNLÜ

30 **SÜNNET**
HADÎS-İ ŞERİFLER

52 **HIKEMİYYÂT**
HİKMETLİ SÖZLER

44 **EDEBİYYÂT**
ŞİİRLERDEN SEÇMELER

68 **KISSADAN HİSSELER**
MENÂKIB | KABİR AZABI NASIL KALKTI?

• DUALAR ve ZİKİRLER •

80 81 **DUALAR ve ZİKİRLER**
Bir Sene Boyunca Hayırlı Kaderler Yazılması,Ömrün Uzayıp O Sene Ölümden Korunulması ve Rızka Bereket Hâsıl Olması İçin Berâet Gecesi Kılınacak Namaz ve Okunacak Dualar.

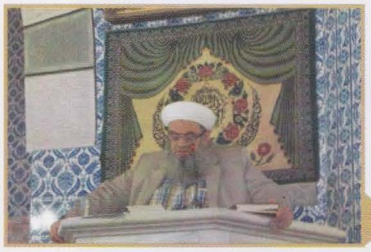
84 **DUALAR ve ZİKİRLER**
Ramazân-ı Şerîf'te Yapılacak Fazîletli Ameller ve Sevapları. Ayrıca O Mübarek Ayda Çok Okunması Emredilen Dört Zikir ve Duâ.

87 88 **DUALAR ve ZİKİRLER**
Ölüm Hastalığında Okuyan Kimsenin Cehennemden Berât Alacağı, Rıza ve Cennet Kazanacağı ve Günahlarının Bağışlanacağı Bir Dua.

88 89 **DUALAR ve ZİKİRLER**
Ruknü Yemânî'deKabul Olunduğu Denenmiş Dört Duâ.

89 90 **DUALAR ve ZİKİRLER**
Düşmanından Kurtulmak İçin Okunacak Bir Duâ.

96 **DUALAR ve ZİKİRLER**
Ölüm Hastalığında Okuyan Kimsenin Cehennemden Berât Alacağı, Rıza ve Cennet Kazanacağı ve Günahlarının Bağışlanacağı Bir Dua.

ALLAH'IN HALİFESİ İNSAN VE YARATILIŞ HİKMETİ

RESUL BÖLÜKBAŞ

26

MÎRAC KANDİLİ ve KANDİL GECELERİNDE İBÂDET...

ALİ EREN

38

DOMUZ ENSÜLİNİ GİBİ İÇERİLİĞİNDE HARAM KATKI MADDESİ BULUNAN İLAÇLARI TEDAVİ MAKSADIYLA KULLANMAK

HÜSAMETTİN VANLIOĞLU

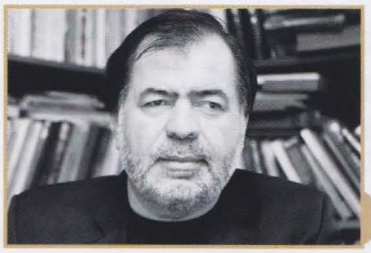
44

ÜÇ AYLAR,ÜÇ ZAMAN DİLİMİ GİBİDİR.

MUSTAFA ÖNŞİMŞEKLER

46

FECR-İ SADIK ve KURTULUŞ YILI

MUSTAFA ÖZCAN

60

RUHLARIN UYUMU
MESNEVİ'DEN ESİNTİLER

MESNEVİHAN MURAT SOYDAN

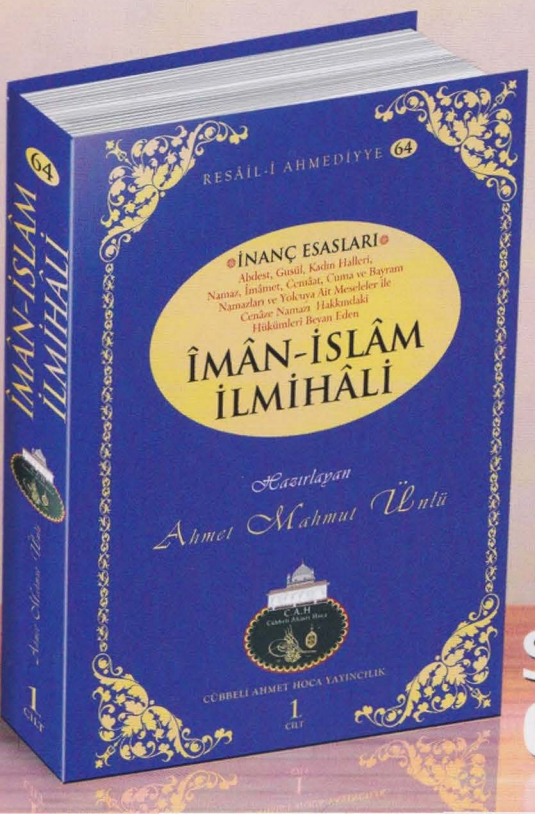
70

EVLİLİKTEKİ EN SIKINTILI DUYGU KULLANILMIŞLIK

MEHTAP KAYAOĞLU

76

CÜBBELİ AHMET HOCAEFENDİ'NİN KALEMİNDEN

ÎMÂN - İSLÂM İLMİHÂLİ

YENİ KİTAP

40 TL
KARGO DAHİL

SİPARİŞ
0212 702 00 58

MEDÎNE-İ MÜNEVVERE ZİYARETLERİNDEN HİÇBİR YERDE YAYINLANMAMIŞ KUTSAL MEKANLAR VE BİLGİLER

AHMET MAHMUT ÜNLÜ

Bizlere Haremeyn-i Şerîfeyn ziyaretlerini müyesser kılan Rabbimize sonsuz hamd-ü senadan, Rasûlüne, Ehl-i Beyt'ine ve ashâbına sınırsız salât-ü selâmdan sonra!

Aslında bu ay biz sizlere Hayrettin Karaman'ın "Muaviye'yi sevmem" hezeyanına yaptığımız reddiyenin devamını yazmayı vaad etmiştik, lakin Medîne-i Münevvere ziyaretlerinde bugüne kadar hiç nasip olmayan kutsal mekanları ziyaret edince bu konuda sizleri bilgilendirmeyi çok istedim ve okuduğunuz şeylerden çok memnun kalacağınızı düşündüm. İnşâallâh sahâbe müdafaası sadedinde Karaman reddiyelerini önümüzdeki ay devam ettireceğiz.

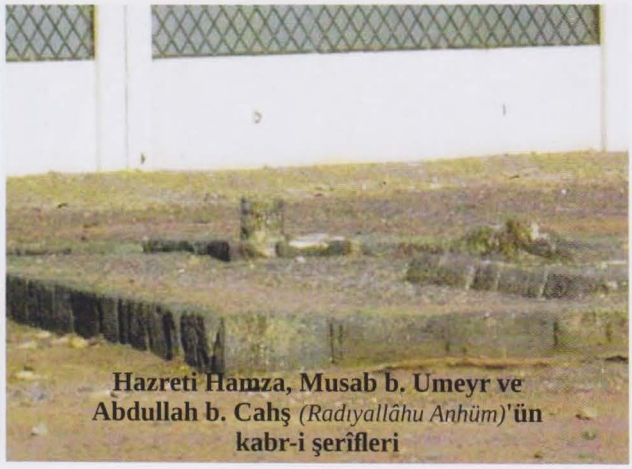
Şimdi sizleri Medîne-i Münevvere'nin nurlu ikliminden iktibas ettiğimiz mübarek resimlerle ve ilmî mâlûmat ile başbaşa bırakıyoruz.

İlk önce size Uhud Muharebesinde şehit olan ve Uhud mevkiinde defnedilen yetmiş sahabenin kabr-i şeriflerinin bulunduğu yerleri ve o muharebede aldıkları yaralarla bilâhare vefat eden ve sayıları yüz üçe baliğ olan sahâbe-i kirâm hazarâtının ism-i şeriflerini zikredeceğim.

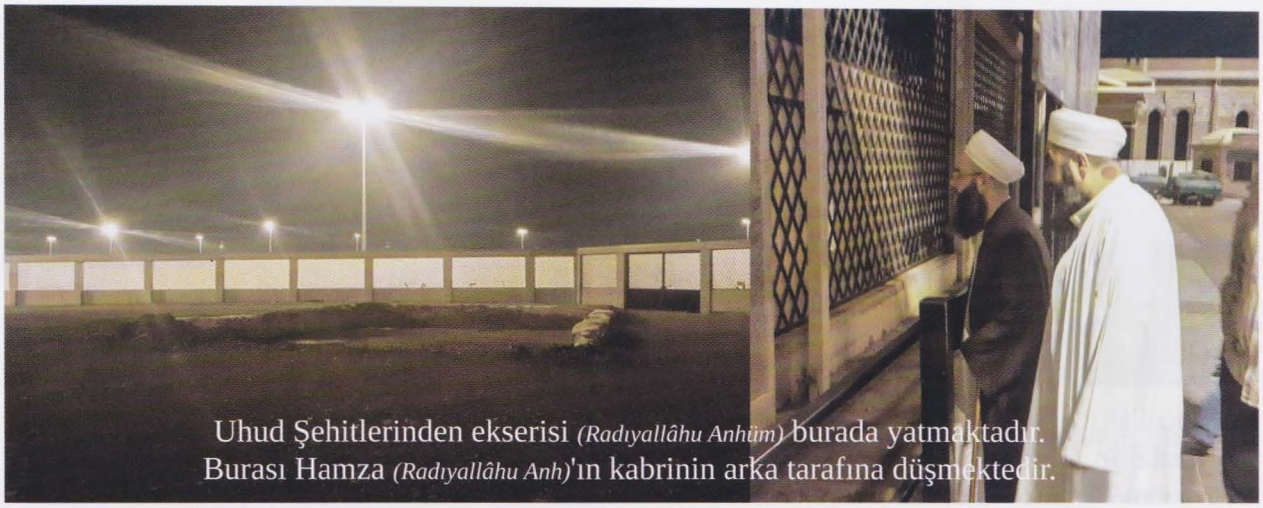
1. Hamze ibni Abdilmuttalib el-Muhâcirî *(Radıyallâhu Anh)* **2.** Ebû Eymen el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **3.** Ebû Habbe el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **4.** Ebû Harâm el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **5.** Ebû Zeyd el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **6.** Ebû Hübeyre el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **7.** Ebû Süfyân el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **8.** Enes ibni Nadr el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **9.** Üneys ibni Katâde el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **10.** Evs ibni Erkam el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **11.** Evs ibni Sabit el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **12.** İyâs ibni Evs el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **13.** İyâs ibni Adiyy el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **14.** Sâbit ibni Dahdâh el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **15.** Sâbit ibni Amr el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **16.** Sâbit ibni Vakş el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **17.** Sa'lebe ibni Sa'd el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **18.** Sakf ibni Ferve el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **19.** Sakf ibni Amr el-Muhâcirî *(Radıyallâhu Anh)* **20.** Hâris ibni Enes el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **21.** Hâris ibni Evs el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **22.** Hâris ibni Sâbit ibni Süfyân el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **23.** Hâris ibni Sâbit ibni Abdillâh el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **24.** Hâris ibni Adiyy el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **25.** Hâris ibni Ukbe el-Muhâcirî *(Radıyallâhu Anh)* **26.** Hâris ibni Amr el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **27.** Hubâb ibni Kayzıyy el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **28.** Habîb ibni Zeyd el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **29.** Huseyl ibni Câbir el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)*

Meleklerin cenazesini yıkadığı Uhud şehidi Hanzale *(Radıyallâhu Anh)* bu kabristandadır.

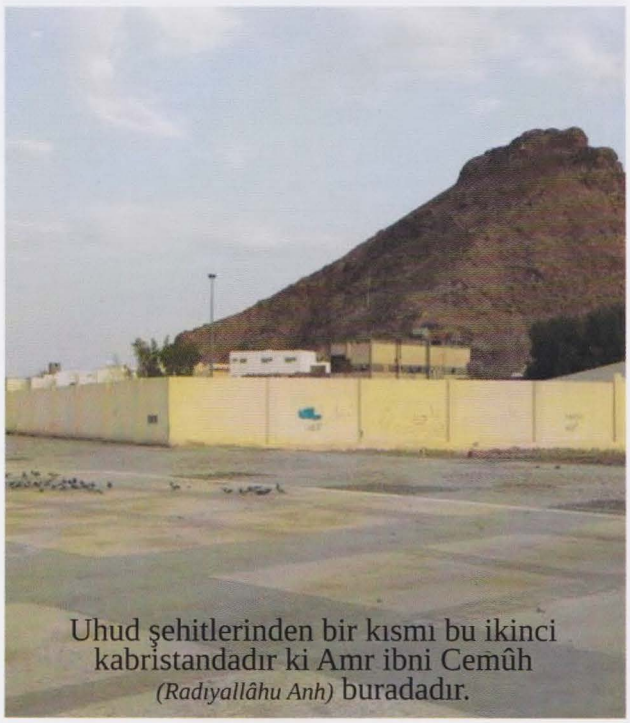

Hazreti Hamza, Musab b. Umeyr ve Abdullah b. Cahş *(Radıyallâhu Anhüm)*'ün kabr-i şerîfleri

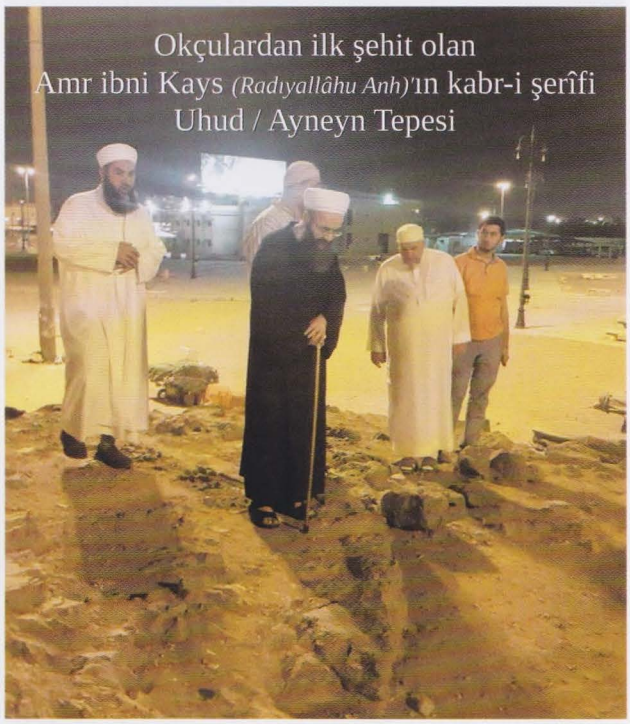

Uhud Şehitlerinden ekserisi *(Radıyallâhu Anhüm)* burada yatmaktadır.
Burası Hamza *(Radıyallâhu Anh)*'ın kabrinin arka tarafına düşmektedir.

30. Hanzala ibni Ebî Âmir el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **31.** Hârice ibni Zeyd el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **32.** Hıdâş ibni Katâde el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **33.** Hallâd ibni Amr el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **34.** Hayseme ibni Hâris el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **35.** Zekvân ibni Abdi Kays el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **36.** Râfi' Mevlâ Ğaziyye el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **37.** Râfi' ibni Mâlik el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **38.** Râfi' ibni Yezîd el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **39.** Rifâ'a ibni Abdi'l-Münzir el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **40.** Rifâ'a ibni Amr el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **41.** Rifâ'a ibni Vakş el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **42.** Ziyâd ibni Seken el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **43.** Zeyd ibni Vedî'a el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **44.** Sübey' ibni Hâtıb el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **45.** Sa'd Mevlâ Hâtıb el-Muhâcirî *(Radıyallâhu Anh)* **46.** Sa'd ibni Rabî' el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **47.** Sa'd ibni Ubeyd el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **48.** Sa'd ibni Süveyd el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **49.** Seleme ibni Sâbit el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **50.** Sehl ibni Rûmî el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **51.** Sehl ibni Adiyy el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **52.** Sehl ibni Kays el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **53.** Süleym ibni Hâris el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **54.** Süleym ibni Amr el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **55.** Şemmâs ibni Osman el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **56.** Sayfiyy ibni Kayzıyy el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **57.** Damra ibni Amr el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **58.** Âmir ibni Muhalled el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **59.** Âmir ibni Ümeyye el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **60.** Âmir ibni Yezîd el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **61.** Abbâd ibni Sehl el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **62.** Abbâs ibni Ubâde el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **63.** Abdullah ibni Cübeyr el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **64.** Abdullah ibni Cahş el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **65.** Abdullah ibni Rabî' el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **66.** Abdullah ibni Seleme el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **67.** Abdullah ibni Amr el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)*

Uhud şehitlerinden bir kısmı bu ikinci kabristandadır ki Amr ibni Cemûh *(Radıyallâhu Anh)* buradadır.

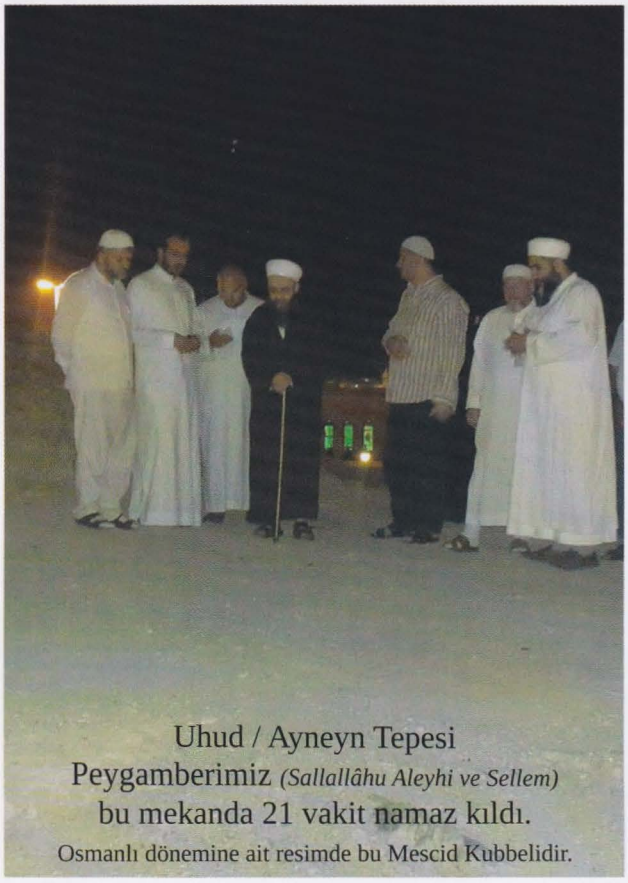

Okçulardan ilk şehit olan
Amr ibni Kays *(Radıyallâhu Anh)*'ın kabr-i şerîfi
Uhud / Ayneyn Tepesi

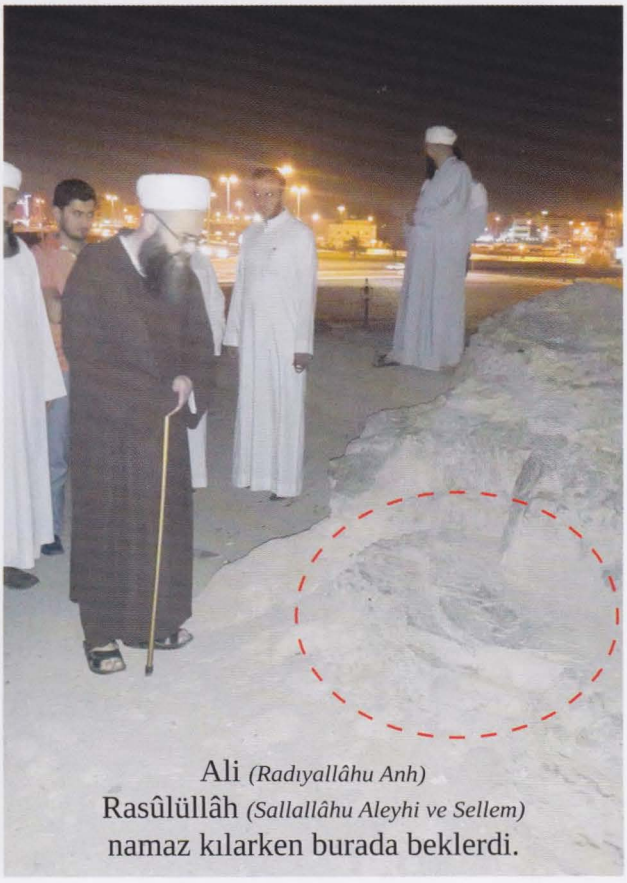

Udud-Ayneyn / Okçular Tepesinin
Osmanlı Dönemindeki Resimleri.

68. Abdullah ibni Kays el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **69.** Abdullah ibni Hübeyb el-Muhâcirî *(Radıyallâhu Anh)* **70.** Abdurrahmân ibni Hübeyb el-Muhâcirî *(Radıyallâhu Anh)* **71.** Abde ibni Hashâs el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **72.** Ubeyd ibni Teyyihân el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **73.** Ubeyd ibni Mu'allâ el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **74.** Utbe ibni Rebî' el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **75.** Akrabe ibni Akrabe el-Muhâcirî *(Radıyallâhu Anh)* **76.** Umâre ibni Ziyad el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **77.** Amr ibn Sâbit el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **78.** Amr ibni Cemûh el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **79.** Amr ibni Kays el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **80.** Amr ibni Matrûf el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **81.** Amr ibni Mu'âz el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **82.** Umeyr ibni Adiyy el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **83.** Antere Mevlâ Süleym el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **84.** Kurre ibni Ukbe el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **85.** Kays ibni Amr el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **86.** Kays ibni Muhalled el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **87.** Kays ibni Hâris el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **88.** Keysân Mevlâ Benî Mâzin el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **89.** Mâlik ibni İyâs el-Muhâcirî *(Radıyallâhu Anh)* **90.** Mâlik ibni İyâs el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **91.** Mâlik ibni Sinân el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **92.** Mâlik ibni Nümeyle el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **93.** Mücezzer ibni Ziyâd el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **94.** Mus'ab ibni Umeyr el-Muhâcirî *(Radıyallâhu Anh)* **95.** Ma'bed ibni Mahreme el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **96.** Nu'mân ibni Halef el-Muhâcirî *(Radıyallâhu Anh)* **97.** Nu'mân ibni Abdi Amr el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **98.** Nu'mân ibni Mâlik el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **99.** Nevfel ibni Abdillâh el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **100.** Vehb ibni Kabûs el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **101.** Yezîd ibni Seken el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **102.** Yezîd ibni Hâtıb el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)* **103.** Yesâr Mevlâ Ebi'l-Heysem el-Ensârî *(Radıyallâhu Anh)*

Uhud / Ayneyn Tepesi
Peygamberimiz *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*
bu mekanda 21 vakit namaz kıldı.
Osmanlı dönemine ait resimde bu Mescid Kubbelidir.

Ali *(Radıyallâhu Anh)*
Rasûlüllâh *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*
namaz kılarken burada beklerdi.

RASÛLÜLLÂH (SALLÂLLÂHU ALEYHİ VE SELLEM)'İN HENDEK MUHAREBESİNDE BULUNDUĞU MÜBAREK BAZI MEKANLAR

AHMET MAHMUT ÜNLÜ

Câbir ibni Abdillâh (Radıyallâhu Anh)'ın Evinin Bulunduğu Yerdeki Mescid-i Şerîf Benî Haram Mescidi

Bu ziyaretimizde **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'in Hendek Muharebesinde yedi mescitlerin yukarı tarafında bulunan Sel' Dağının arka cihetine düşen "Secde Mağarası"nı ziyarete giderken rehberimiz bize Câbir ibni Abdillâh *(Radıyallâhu Anh)*'ın evinin yerinde bulunan mescidi gösterdi, biz de teberrüken (o kutsal mekanla bereketlenmek için) arabamızdan inip o makamda duaya durduk.

Bu vesileyle o mübarek evde cereyan eden üç mucizeyi sizlere beyan edelim:

Birinci Mucize: Üç kişilik yemeğin bin kişiye yetme mucizesi:

Buhârî ve sair muteber muhaddislerin rivayetlerine göre; Hendek kazı işini bir an evvel bitirmek için durmadan dinlenmeden çalışan Müslümanlar, doğru dürüst yiyecek bir şeyler de bulamıyorlardı. Zira, o yıl Arabistan'da şiddetli bir kıtlık ve kuraklık hüküm sürüyordu; Medine de bu kıtlık çemberinin içindeydi.

Kazı işi devam ediyordu. Bir gün Câbir ibni Abdullah *(Radıyallâhu Anh)* evine vararak hanımına: **"Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i son derece acıkmış gördüm. Başkası olsaydı bu açlığa dayanamazdı. Evde yiyecek bir şey var mı?" diye sordu.

Hanımı: "Vallahi, yanımda şu oğlaktan ve şu bir sâ (ölçek) arpadan başka bir şey yok" dedi. Câbir *(Radıyallâhu Anh)* oğlağı kesti, hanımı ise arpayı el değirmeninde öğütüp un yaptı. Eti çömleğe koydular, hamuru da mayaladılar. Et çömleğini tandıra koyup pişmeye bıraktılar.

Câbir *(Radıyallâhu Anh)* evinden ayrılacağı sırada hanımı, "Sakın, beni **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*'e ve yanındakilere karşı utandırma!" diyerek, yemeklerinin azlığına dikkat çekmek istedi.

Câbir *(Radıyallâhu Anh)* Rasûl-i Kibriyâ *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Efendimizin yanına vardı.

"Yâ Resûlallah! Azıcık yemeğim var. Yanına bir veya iki kişi al da yemeğe gidelim!" dedi.

Rasûl-i Ekrem *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*, "Yemeğin ne kadardır?" diye sordu.

Câbir *(Radıyallâhu Anh)*, "Bir sâ (ölçek) arpadan yapılmış ekmek ve kesilmiş bir oğlak" dedi.

Bunun üzerine Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*, "Hem çok, hem de güzel bir yemek!" diye buyurdu ve ilave etti: "Hanımına söyle: Ben gelinceye kadar, tandırdan et çömleği ile ekmeği çıkarmasın!" Daha sonra Câbir'in gözleri önünde, "Ey hendek halkı! Kalkınız; Câbir'in ziyafetine gideceğiz" diye seslendi. Muhacir ve ensardan orada bulunanların hepsi kalktı.

Câbir *(Radıyallâhu Anh)*, şaşkın şaşkın evine döndü. Hanımına, "Allâh senin iyiliğini versin! **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*, yanındakilerin hepsiyle yemeğe geliyor! 'İnnâ lillah ve innâ ileyhi râciûn!' Şimdi ne yapacağız?" dedi.

Hanımı: "**Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* yemeğimizin ne kadar olduğunu sana sormadı mı?" deyince Câbir *(Radıyallâhu Anh)*, "Evet, sormuştu. Ben de söylemiştim." dedi.

Bunun üzerine hanımı, "Mahcup olacak sensin, ben değil!" dedikten sonra: "Onları sen mi davet ettin, yoksa **Rasûlüllâh** mı?" deyince Câbir (Radıyallâhu Anh): "**Rasûlüllâh** (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) davet etti" diye cevap verince, hanımı, "O, senden daha iyi bilir!" dedi.

Rasûl-i Ekrem *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Efendimiz, kalabalık ashabıyla Câbir'in evine geldi. Onlara, "Birbirinizi sıkıştırmadan içeri giriniz" diye emretti. Sahabeler, onar onar içeri girdiler.

Rasûl-i Kibriya Efendimiz, ete ve ekmeğe bereket duası yaptı. Sonra ev hanımına, "Bir ekmekçi kadın çağır da seninle birlikte ekmek yapsın. Çömleğinizden de kepçe kepçe al! Sakın çömleği tandırdan çıkarma!" dedi.

Nebiyy-i Muhterem Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* bundan sonra, mübarek elleriyle tandırdan ekmeği çıkarıp parçaladı ve üzerine et koyarak ashabına sunmaya başladı. Davetliler yiyip doyuncaya kadar ziyafet böylece devam etti.

Hepsi yediği halde et ve ekmekten hiçbir şey eksilmiş değildi!

Rasûl-i Ekrem *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ev hanımına, "Bu kalanı da hem kendin yersin, hem de hediye edersin. Çünkü bütün halk açlık çekiyor" buyurdu.

Misafirlere karşı yüzde yüz mahcup olacağını düşünen Câbir'in, bütün bu olanlarla ilgili şehâdeti ise şöyle: "Allâh'a yemin ederim ki gelenler bin kişiydi. Hepsi de doyup kalktılar. Buna rağmen çömleğimiz hâlâ olduğu gibi kaynamakta, hamurumuzdan da olduğu gibi ekmek yapılmakta idi! Ondan biz yedik, konu komşuya da hediye ettik!" *(Buhârî, Meğâzî:27, no:3876, 4/1505; İbni Hişâm, es-Siyre, 3/229; Beğavi, Şerhu's-sünne, 14/6)*

2- **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* o evde Câbir ibni Abdillâh *(Radıyallâhu Anh)*ın ölmüş olan iki oğlunu ihya ederek ikinci bir mucize daha gösterdi, nitekim İmâm-ı Azam Ebû Hanîfe *(Radıyallâhu Anh)*a nisbet edilen Dürr-ü Meknûn kasidesinin yirmiyedinci beytinde bu mucize:

وَسَأَلْتَ رَبَّكَ فِى ابْنِ جَابِرٍ بَعْدَمَا

اَنْ مَاتَ اَحْيَاهُ وَقَدْ اَرْضَاكَا

"Rabbinden istedin, vaktâ ki
Cabir'in oğlu vefat etti,

Ölümünden sonra onu dirilterek
Rabbin seni razı etti."

şeklinde anlatılmıştır.

Rasûlüllah *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*in ölüleri dirilttiğine dair bir çok rivayet vardır: Bu konudaki rivayetlerin en ilginci ise **Câbir** *(Radıyallâhu Anh)*dan gelen şu rivayettir:

Bir kere **Câbir ibni Abdillâh** *(Radıyallâhu Anh)* **Rasûlüllah** *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*i ziyafete davet etmişti. Bu davetinin kabulü üzerine çok sevinmişti. **Rasûlüllah** *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* onun hanesine teşrif edip oturduğu sırada **Câbir** *(Radıyallâhu Anh)* kendisine ait bir kuzuyu pişirmek üzere kesti.

O sırada bu kesime şahit olan iki oğlundan büyüğü küçüğüne "Gel sana babamın kuzuyu nasıl kestiğini göstereyim" diyerek kardeşini yatırdı ve ellerini ayaklarını bağlayıp boğazını kesti ve başını annesine getirdi.

Bu durum karşısında annesi dehşetle ağlamaya başlayınca çocuk korkup dama kaçtı, annesinin peşine düştüğünü görünce de korkusu daha da artarak kendini tavandan attı ve öldü. İki çocuğunu da kaybeden kadıncağız onları evin bir köşesine yerleştirip üzerlerine bir bez örttü.

Üzüntüsünü içine gömüp sevinç gösterisiyle, kutlu misafiri ağırlamak için kuzuyu pişirmeye koyuldu. **Câbir**'in ise olan bitenden haberi yoktu. Yemek hazırlanıp **Rasûlüllah** *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* e takdim edilince **Cibrîl** *(Aleyhisselam)* gelip:

«يَا مُحَمَّدُ اِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكَ اَنْ تَأْكُلَ مَعَ اَوْلاَدِ جَابِرٍ»

"Yâ Muhammed! Şüphesiz ki Allah sana, Cabir'in çocuklarıyla birlikte yemeni emretmektedir." buyurdu.

Rasûlüllah *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* durumu **Hazreti Cabir**'e anlattı. O çocuklarını çağırınca, hanımı: **"Onlar şu anda burada mevcut değiller"** diye cevap verdi. **Hazreti Câbir**'in bu haberi **Rasûlüllah** *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*e getirmesi üzerine **Cibrîl** gelerek:

«اِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكَ بِاِحْضَارِهِمَا»

"Muhakkak ki Allah sana o iki çocuğu getirtmeni emrediyor" buyurdu. **Câbir (Radıyallâhu Anh)** hanımına dönüp durumu haber verince, hanımı ağlamaya başlayıp çocukların cesedinin üzerindeki örtüyü açtı.

Sağ bıraktığı iki çocuğunu ölü olarak karşısında bulan **Hazreti Câbir** dehşete kapılarak ağlamaya başladı ve durumu **Rasûlüllah** *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*e haber verdi. Bunun üzerine hemen **Cibrîl** *(Aleyhisselam)* inerek:

«يَا مُحَمَّدُ اِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكَ اَنْ تَدْعُوَ لَهُمَا وَيَقُولُ مِنْكَ الدُّعَاءُ وَمِنَّا الْاِجَابَةُ وَالْاِحْيَاءُ»

"Ya Muhammed! Şüphesiz ki Allâh-u Te'âlâ onlar için dua etmeni emir buyuruyor ve 'dua senden, kabul edip diriltmek benden' buyuruyor" dedi. Bunun üzerine **Rasûlüllah** *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* dua eder etmez Allâh-u Te'âlâ'nın izniyle yeniden hayata kavuştular. *(Molla Câmî, Şevâhidü'n-nübüvve, Lâmi'î Efendi, Terceme-i Şevâhidi'n-nübüvve, sh:37-38; İmam Hüseyn ed-Diyarbekrî, Târîhu'l-Hamîs fî ahvâl-i enfes-i nefîs: 1/500; Seyyid Ali Geylânî, Nazmuddürer fî hilyeti hayril beşer, Seyyid İbrâhîm, Sürûru'l-kulûb sh: 117-119)*

Üçüncü Mucize: Pişmiş ve yenilmiş koyunun kemiklerinden tekrar diriltilmesi:

Ebû Nu'aym, Zürkânî ve **Nebhânî** *(Rahimehumullâh)*ın rivayetlerine göre; **Hazreti Câbir** *(Radıyallâhu Anh)*ın meşhur daveti üzerine **Rasûlüllah** *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* iki üç kişilik yemeğe orduyu davet etmişti ve onları sırayla sofraya oturtup:

«كُلُوا وَلاَ تَكْسِرُوا عَظْمًا»

"Hepiniz yeyin, koyunun kemiklerini kırmayın" buyurmuştu. O sonunda bütün kemikleri sofranın ortasına toplayıp, Cabir *(Radıyallâhu Anh)*ın duyamadığı bir kelam söyler söylemez, o pişmiş ve yenmiş koyun dirilip kulaklarını dikti. **Hazreti Câbir**'in eşi bu mu'cizeyi görünce iman tazeledi. *(Ebû Nu'aym, Nebhânî, Huccetullâhi ale'l-âlemîn, sh: 421- 422, Zürkânî, Şerhu'l-Mevâhib, 7/66*

Hendek Muharebesinin yapıldığı Sel' dağının arka tarafı

Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in Na'l-i Şerîfinin Sel' Dağındaki İzi

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Hendek Muharebesinde tedbire riayet olsun diye gündüz durduğu Fetih Mescidinde gecelemez, dağın arka tarafındaki bir mağarada gecelerdi, gidip geldiği güzergahta na'l-i şerîfinin izleri çıkardı. Zaten bu durum siyer kitaplarında kendisinin mucizelerinden sayılmıştır.

Ebû Hanîfe *(Radıyallâhu Anh)* da Dürr-ü Meknûn Kasîdesinin 22. Beytinde şöyle buyurmuştur:

وَكَذَاكَ لاَ أَثَرٌ لِمَشْيِكَ فِي الثَّرَى
وَالصَّخْرُ قَدْ غَاصَتْ بِهِ قَدَمَاكَا

"Yürüme izin çıkmazdı, yumuşak toprakta,

Ayakların batarak iz yapardı sert taşta."

Bu beyt-i şerîf mu'cizat-ı Nebeviyye'den iki büyük mu'cizeyi anlatmaktadır.

1- **İmam-ı Kastâlâni** *(Rahmetullahi Aleyh)* şöyle demiştir. **Rasûlüllah** *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* sert kayada yürürken, dedesi **İbrâhîm** *(Aleyhisselâm)* gibi ayağı iz yapardı, yani ayağının izi aynen çıkardı ki, bu mu'cize daima dillerde dolaşmış, şâirler, nazımlarında, belîğler nesirlerinde bunu hep konu etmişlerdir. **Mescidi Aksâ**'daki cennet sahrasının üzerinde bulunan ayak izi, bunların en meşhurlarındandır ki **Rasûlüllah** *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* miraca o makamdan çıkmıştır.

Semhûdî *(Rahmetullahi Aleyh)*in **"Vefâü›l-vefâ"** isimli eserindeki nakline göre; **Rasûlüllah** *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*in mübarek katırının tırnak izleri bile sert taşta kalmış ve Bekî' (Medine mezarlığı) civarında o makamda **"Mescidül-Bağle"** diye bir eser inşa edilmiştir. *(Kastâlânî, el-Mevâhibü'1-Ledünniyye, Şerhu'z-Zurkānî, 7/194-196)*

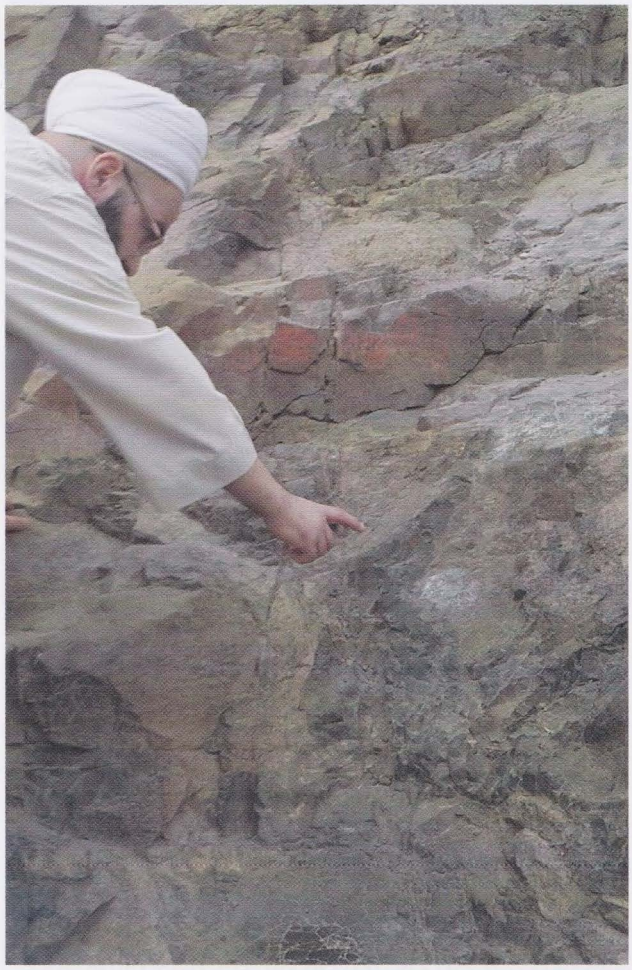
Abdülğanî Nablusî *(Kuddise Sirruhû)* **"er-Rihlatü'l-Kudsiyye"** isimli eserinde; Sahranın güney tarafının üzerinde bulunan **Nebiyy-i Muhterem** *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* kadem-i şerifi bulunduğunu zikretmiştir. *(Seyyid İbrâhîm Halîl, Sürûru'l-kulûb, sh: 104)*

Bu fakir kardeşinize de ziyareti nasip olmuştur. Allah-u Te'âlâ o makamları, gasbcı Yahudilerden halâs eyleyip, tekrar tekrar ziyaretini cümlemize müyesser eylesin!

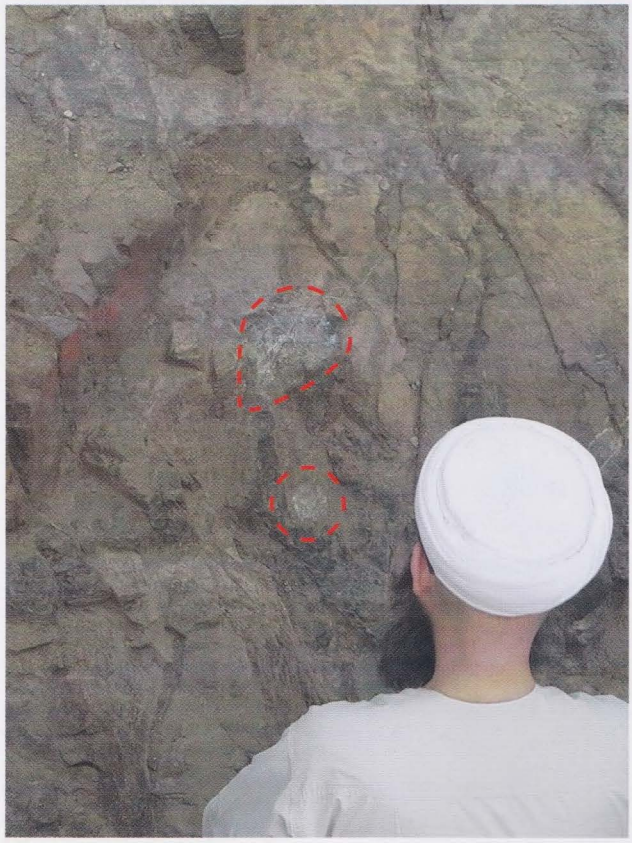
2- **Şihâb-ı Hafâcî** (*Rahmetullahi Aleyh*)in "Şifâ Şerhi"ndeki nakline göre; **Rasûlüllah** *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* sert taşlar üzerinde yürürken bazen ayak izleri aynen belirirdi. Günümüze kadar gelen bu izlere insanlar çok tazimde bulunup teberrüken ziyaret etmektedirler. Nitekim **Kudüs**'te halen mevcuttur.

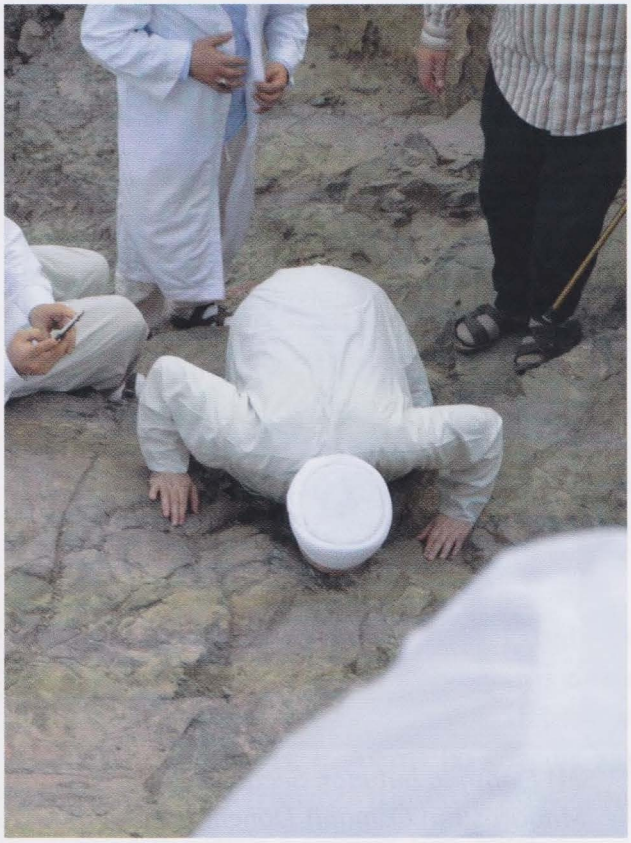
Memlük Sultanı Kayıtbay'ın yirmibin dinara satın alıp kabrinin yanına koydurttuğu ayak izi de elan mevcuttur. Bazen de yumuşak kumun üzerinde yürürken bile kadem-i şerîflerinin hiçbir izi belirmezdi. *(Yûsuf en-Nebhânî, Huccetullâhi ale'l-âlemîn, sh: 452)*

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in Sel‘ Dağında Uzanırken Zuhur Eden Mühr-ü Şerîfi ve Ra’s-i Şerîfinin Mahalli

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in Sel‘ Dağında Uzanırken Zuhur Eden Mühr-ü Şerîfi ve Ra’s-i Şerîfinin Mahalli

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Hendek Muharebesi günlerinde Sel‘ Dağında uzanırken sırtında bulunan mühr-ü şerîfinin izi bir mucize eseri olarak sürekli yattığı yerde zuhur etmiştir, iyi bakıldığında resimde de bu farkedilmektedir. Ayrıca ra’s-i şerîfini (mübarek başını) koyduğu mübarek mahal de resimde seçilmektedir.

“İbni Ebî Hayseme Târîhi”nde zikredildiği üzere; nübüvvet mührü bir güvercin yumurtası büyüklüğünde içi etli, yeşil bir bendir ki; üst üste gelen mübârek tüylerden oluşan bir hat ile iç kısmında:

«اَللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ.»

“Allâh tektir. O’nun hiçbir ortağı yoktur”,

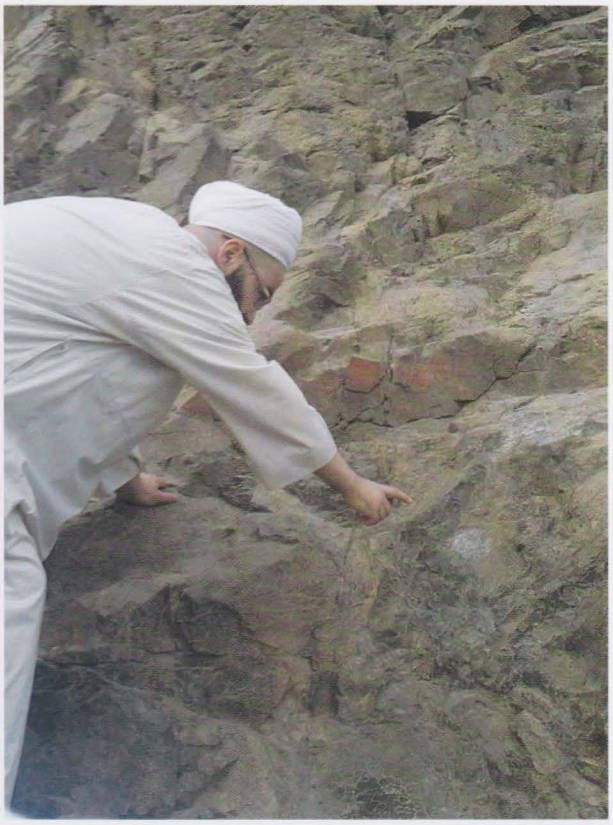
Dış kısmında ise:

«تَوَجَّهْ حَيْثُ كُنْتَ فَإِنَّكَ مَنْصُورٌ.»

“İstediğin yerde, istediğin şeye yönel. Muhakkak sen yardım olunmuşsun” diye yazılıydı ve o mühür nur gibi parlamaktaydı. *(Muhammed el-Bintenî, Medâricu’s-su‘ûd ile’ktisâi’l-bürûd, sh:35-36; Ebû Sa‘d en-Nîsâbûrî, Şerefü’l-Mustafâ, no:139, 1/408-410; Sâlihî, Sübülü’l-hüdâ, 2/159; İbni Hişâm, es-Sîre, 1/187-188; İbni Cerîr, et-Târîh, 2/280; Beyhakî, ed-Delâil, 2/66; İbni Sa‘d, et-Tabakāt, 1/129; Ebu Nu‘aym, ed-Delâil, 1/172; İbnü’l-Cevzî, el-Muntazam, 2/313)*

Sel‘ Dağında bulunan Secde / Benî Haram Mağarasının Osmanlı Dönemindeki hali.

Zübeyr ibni Bekkâr *(Rahimehullâh)*ın, **Talha ibni Hırâş** *(Radıyallâhu Anh)*dan: “**Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Hendek gazvesindeki günlerinde kendisine eza gelmemesi için gecelerini Benî Haram mağarasında geçirir ve gündüzleri harp meydanına inerdi” diye rivayet ettiği mağara bu mağaradır.

Bu mağara aynı zamanda **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in şükür secdesine mahal olduğu için secde mağarası adıyla da anılmaktadır. Nitekim **Ebû Katâde** *(Radıyallâhu Anh)* şöyle anlatmıştır: Bir kere **Mu‘âz ibni Cebel** *(Radıyallâhu Anh)* **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i aramaya çıktı, onu bulamayınca evlerinde aradı, orada da bulamayınca sokak sokak izini aradı, nihayet sevap (sel‘) dağında olduğunu öğrenerek yola çıktı, dağa tırmanıp, sağa sola baktı, nihayet onu insanların Fetih Mescidi’nden ona ulaşmak için yol edindikleri o mağarada görünce yanına vardı. Bundan sonrasını kendisi şöyle anlatıyor.

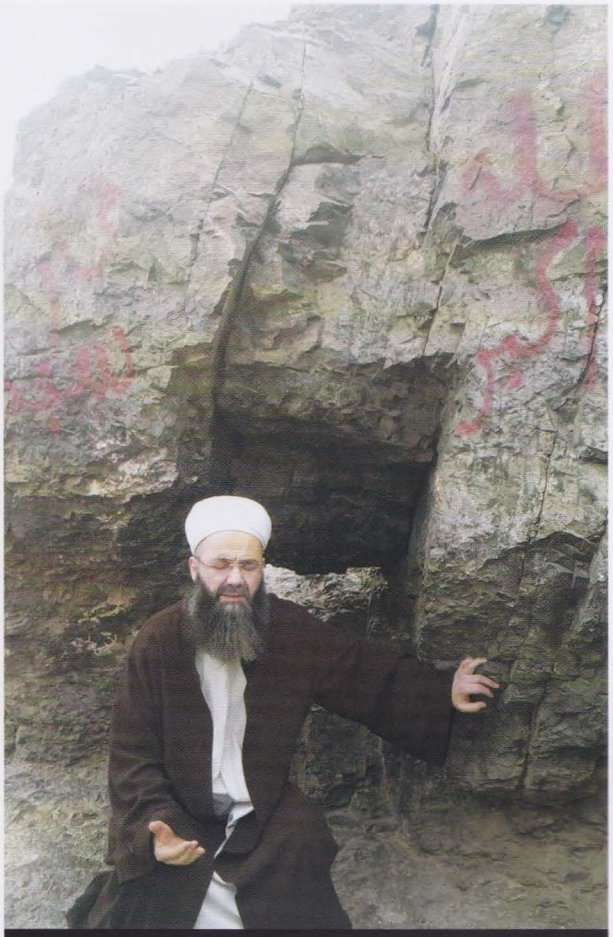
عن أبي قتادة قال خرج معاذ بن جبل يطلب رسول الله ﷺ فلم يجده فطلبه في بيوته فلم يجده فاتبعه في سكة سكة حتى دل عليه في جبل ثواب فخرج حتى رقي جبل ثواب فنظر يمينا وشمالا فبصر به في الكهف الذي اتخذ الناس إليه طريقا إلى مسجد الفتح فإذا هو ساجد فهبطت من رأس الجبل

وهو ساجد فلم يرفع رأسه حتى أسأت به الظن وظننت أن قد قبض فلما رفع رأسه قلت يا رسول الله لقد أسأت بك الظن وظننت أنك قد قبضت فقال جاءني جبريل عليه السلام بهذا الموضع فقال إن الله تبارك وتعالى يقرئك السلام ويقول لك ما تحب أن أفعل بأمتك قلت الله أعلم فذهب ثم جاءني فقال إنه يقول لا أسوءك في أمتك فسجدت فأفضل ما يتقرب به إلى الله السجود

"Ben dağın tepesinden yanına (mağaraya) indiğimde onu secdede buldum, uzun zaman başını kaldırmayınca onun hakkında üzücü bir düşünceye kapılarak rûh-u şerîfinin kabzedildiğini zannettim. Başını kaldırınca ***'Yâ Rasûlellâh! Senin ruhunun kabzedildiğini sanarak hakkında üzüntü verici bir düşünceye vardım'*** deyince şöyle buyurdu: "Bu mevkide **Cibrîl** *(Aleyhisselâm)* bana gelerek: 'Şüphesiz **Allâh-u Tebâreke ve Teʿâlâ** sana selam söylüyor ve: 'Ümmetine ne muamele yapmamı istersin?' diye sana soruyor' dedi. Ben de: 'En iyisini Allâh bilir' dedim.

Bunun üzerine gitti, sonra tekrar gelerek: 'Şüphesiz O (**Allâh-u Teʿâlâ**), 'Ümmetin hakkında seni üzmeyeceğim' buyuruyor' dedi, ben de hemen (şükür için) secdeye kapandım, zaten **Allâh-u Teʿâlâ**'ya (mânen) yakın olunacak amellerin en fazîletlisi secdedir." *(Taberânî, el-Mu'cemu'l-evsat, no:9105; Mecdüddîn el-Feyrûzâbâdî, el-Meğânimü'l-mütâbe fî meğânimi Tâbe, 3/974)*

Selʿ Dağında bulunan Secde Mağarası
Benî Haram Mağarası

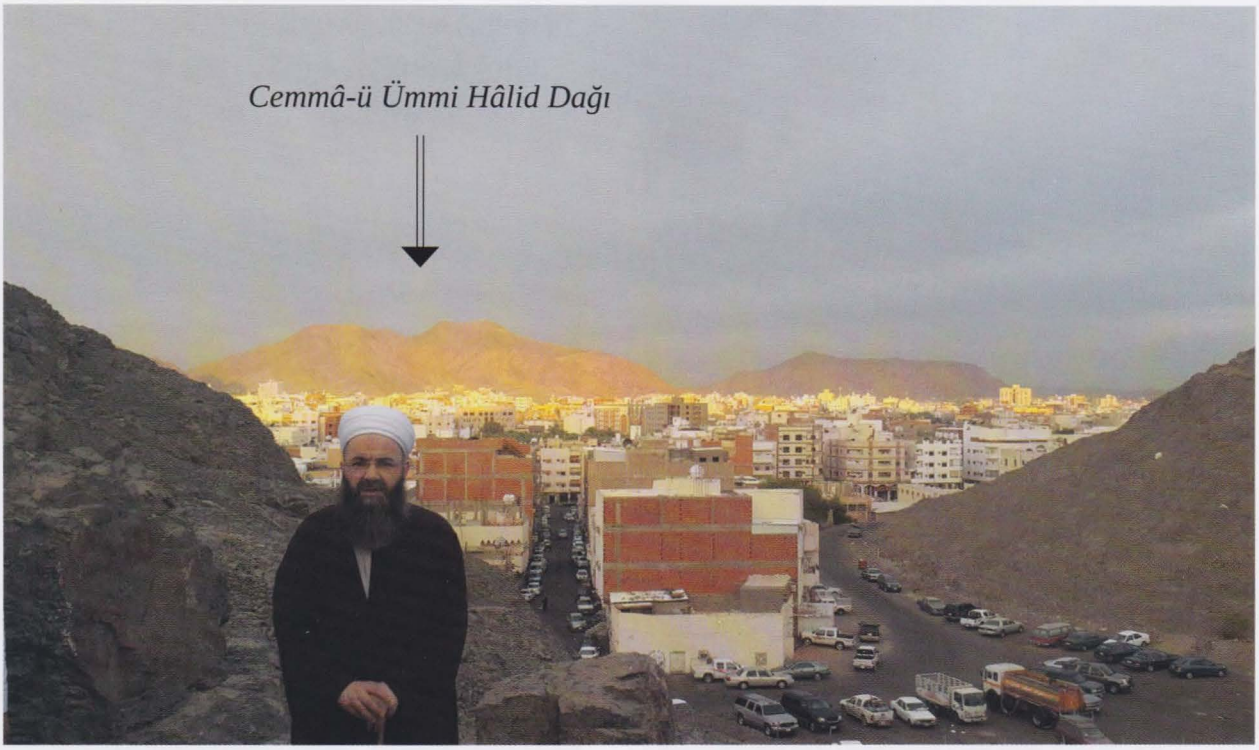
Aynü'n-Nebî / Peygamber Pınarı

Zübeyr ibni Bekkâr *(Rahimehullâh)* **Talha ibni Hırâş** *(Radıyallâhu Anh)*ın şöyle anlattığını rivayet etmiştir:

"**Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Hendek gazvesi günlerinde kendisine kâfirlerden zarar gelmemesi için gecelerini Benî Haram mağarasında geçirir, gündüzleri harp meydanına inerdi.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* su ihtiyacını karşılamak için mübarek elleriyle o mağaranın üzerinde bulunan bir kayayı kazmış ve bir mûcize eseri olarak oradan kendilerine su çıkmıştır. Uzun yıllar bu su akmaya devam etmiştir.

H. 3. Asırda yaşamış olan **Zübeyr ibni Bekkâr** *(Rahimehullâh)*: ***"O su hâlâ akmaya devam etmektedir"*** demiştir, ama **Feyrûzâbâdî** *(Rahimehullâh)* yaşadığı H. 8. Asırda bu gözenin kaybolduğunu söylemiştir. *(Mecdüddîn el-Feyrûzâbâdî, el-Meğânimü'l-mütâbe fî meğânimi Tâbe, 3/974)*

Cemmâ-ü Ümmi Hâlid Dağı

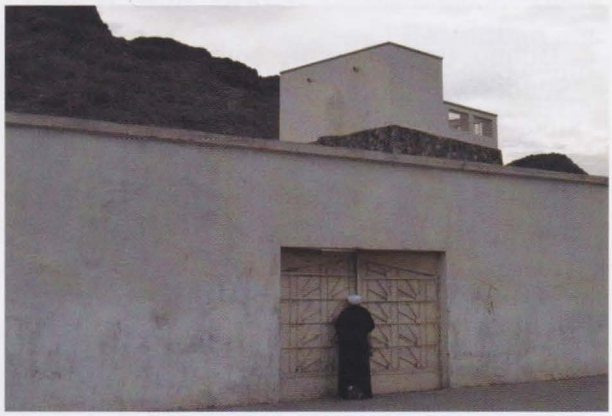
Medîne-i Münevvere'ye ait tarih ve siyer kitaplarında rivayet olunduğuna göre; Medîne-i Münevvere'nin batı cihetinde bulunan ve üstlerinde çıkıntı olmayıp yaygın ve düz oldukları için "Boynuzsuz" anlamına gelen "Cemmâ Dağları" ismini alan üç tane dağ vardır ki bunlardan biri "Cemmâ-ü Ümmi Hâlid" adındadır.

İbni Şihâb *(Rahimehullâh)*dan rivayet olunduğuna göre; bu dağda bir kabir bulunmuş, kırk arşın uzunluğunda olan bu kabrin yanında bulunan bir taşta: "Ben Ninova Ehlinden Abdullâh'ım, Allâh'ın Rasûlü Îsâ ibni Meryem'in bu karye (Medîne) halkına gönderdiği elçisiyim, burada bana ölüm yetişti, ben de Cemmâ-ü Ümmi Hâlid'de (bu dağda) defnolunmamı vasiyet ettim." diye yazılıydı.

Diğer bir rivayete göre ise; o taşta: "Ben Dâvûd oğlu Süleymân'ın Yesrib (Medîne) Ehline elçisiyim" diye yazılıydı. *(İbnü Şebbeh, Târîhu'l-Medîne, 1/149; Semhûdî, Hulâsatü'l-vefâ bi ahbâri dâri'l-Mustafâ, 1/289)*

İşte bu rivayetler Medîne-i Münevvere'nin ne kadar kadim bir tarih ve medeniyete sahip olduğunu ortaya koymaktadır.

Hendek Savaşı Şehitlerinin Kabr-i Şerifleri

Hendek savaşında İslâm ordusu 6 şehit vermiş, bunların üçü Abdüleşhel oğullarından Sa'd ibni Mu'âz *(Radıyallâhu Anh)*, Enes ibni Evs ibni Atîk ibni Amr *(Radıyallâhu Anh)* ve Abdullah ibni Sehl *(Radıyallâhu Anh)*dır.

Hazrec kabilesinin bir kolu olan Cüşem oğullarından ise Tufeyl ibni Nu'mân *(Radıyallâhu Anh)* ve Sa'lebe ibni Aneme *(Radıyallâhu Anh)*dır.

Bu mubarek şehitlerin biri hariç hepsi Hendek mevkiinde bulunan Fetih Mescidi'nin alt tarafındaki bir mezarlığın içinde yatmaktadırlar. Rabbim şefâatlerine nail eylesin. *(İbnü Hacer, el-İsâbe, 1/121, İbnü'l-Esîr, Üsdü'l-ğâbe, 1/77)*

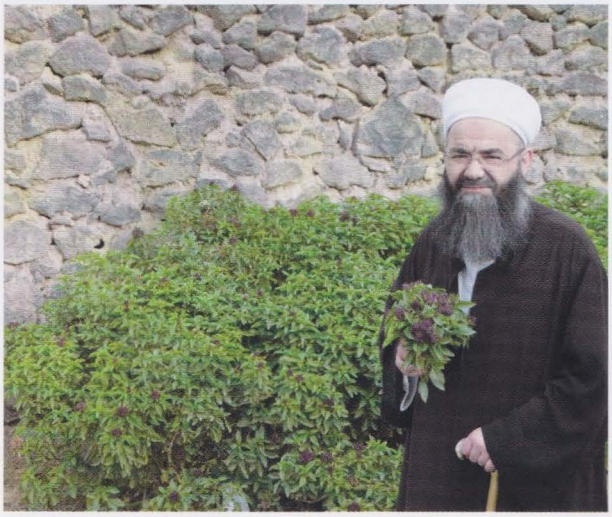
Bilindigi üzere Sa'd ibni Mu'âz *(Radıyallâhu Anh)* Benî Kureyza Yahudileri hakkında hüküm vermek için **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* tarafından çağırılmış ve eli silah tutanların kılıçtan geçirilmesi şeklinde **Allâh-u Te'âlâ**'nın hükmüne muvafık hüküm verdikten sonra savaşta aldıgı yarası ağırlaşarak şehit olmuş ve Bakî' mezarlığına defnedilmiştir ki **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: "Sa'd ibni Mu'âz'ın ölümünden dolayı Arş(-ı Âlâ) titredi" buyurmuştur. *(Buhârî, no:3592, 3/1384)*

Rânûnâ vâdîsi Benî Sâlim kuyusu

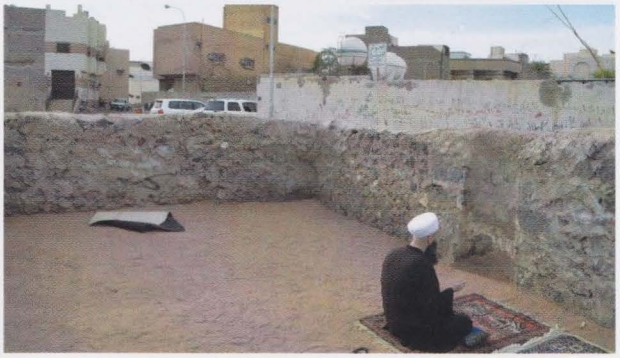
Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Benî Sâlim kuyusunun bulunduğu bu bostana gelir, su içer abdest alırdı, Minber yapılınca hutbe okurken kendisine yaslanmayı bıraktığı için oradakilerin duyacağı şekilde inleyen ve ancak **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in minberden inip kendisini kucaklamasıyla sakinleşen *(İbnü Mâce, İkametü's-salât:199, no:1415, 1/454)* direğin kütüğü de bu bostandan alınmıştır. Bu bostandan çok güzel reyhanlar, naneler ve hurmalar mevcuttur.

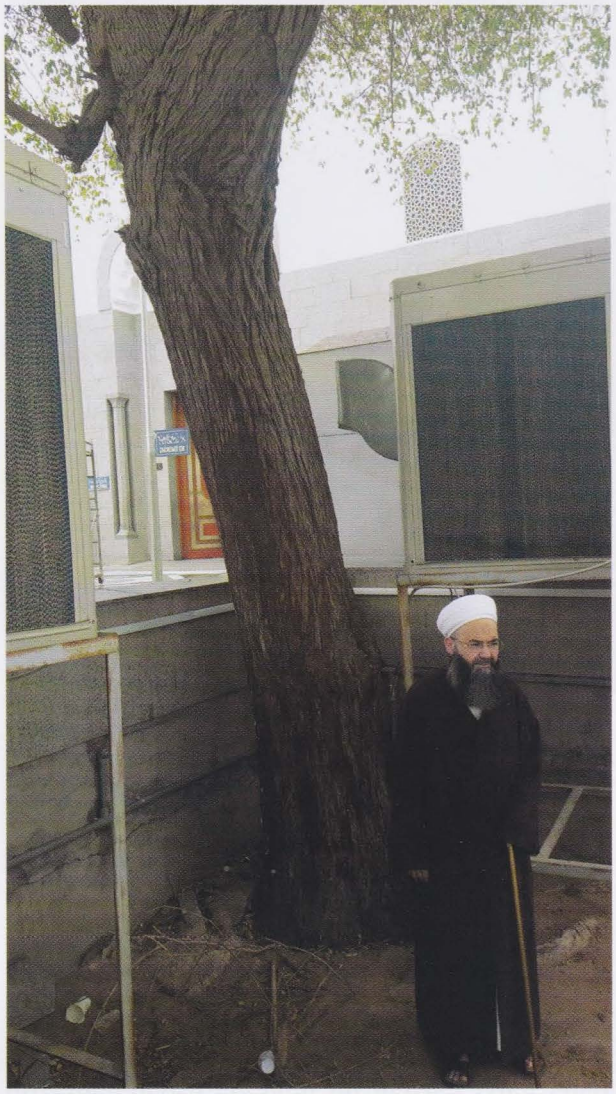
el-Musabbah Mescidi

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Efendimizin Mekke'den Medîne'ye hicret yolculuğunun Medîne'deki ilk durağıdır bu mescid. Aynı zamanda **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Efendimizin Medîne'de ilk namaz kıldığı yer. Sabaha karşı varılan bu noktada sabah namazını eda etmişlerdir. Bu yüzden (kendisinde sabaha varılan, sabahlanan yer manasında) "Musabbah" denmiştir. Ayrıca "Benî Uneyf Mescidi" de denmektedir. Bu bölge Medîne'nin güney tarafındaki kenar mahallelerinden sayılmaktadır. Ensâr'ın iki büyük kabîlesinden olan Evs kabîlesinden Benî Uneyf, Benî Amr ve Sâlim ibni Avf'a ait evlerin bulunduğu ve bir kısım yahudi ailelerin yaşadığı bir bölgede bulunmaktaydı. "Musabbah Mescidi" Kuba Mescidi'nin Güney batısında, 400 metre kadar bir mesafededir.

Kuba'da Bulunan Sidre Ağacı

Sidre ağacının, çınar gibi gövdesi kalın bir ağaç olmadığı ve esasen çok ince bir ağaç olduğu göz önünde bulundurulduğunda Kuba'da bulunan bu mübarek ağacın **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i görmüş olduğuna dair olan rivayetin doğruluğu daha bir anlam kazanmaktadır. Zira yakından görenler bu ağacın gövdesinin 1500 senelik olacağına kanaat ederler.

MUHAYRÎḲ en-NADRÎ (Radıyallâhu Anh)ın Kabr-i Şerîfi

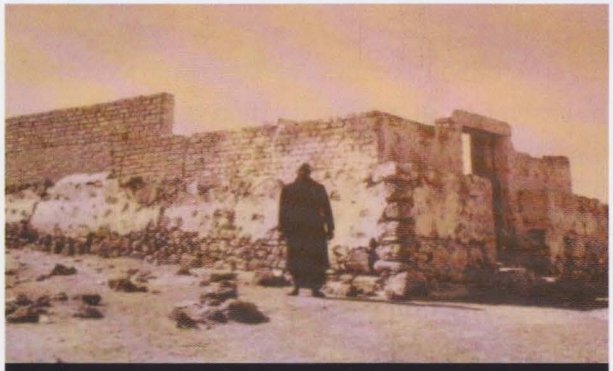
Asıl adı Husayn olup İslâmiyet'i kabul edince **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* kendisine Abdullah adını vermiştir. Muhayrîḳ isminin mahiyeti hakkında kaynaklarda bilgi yer almamakla birlikte Huzâî bunun "Mihrâḳ" kelimesiyle ilgisi olabileceğine işaret etmekte, sözlüklerde bu kelimeye "cömert; uzun boylu, yakışıklı" gibi anlamlar verilmektedir. Aslen Medîne'de yaşayan Benî Kaynukā' kabilesinin Sa'lebe ibni Fıtyevn kolundan olup Benî Nadîr yurdunda ikamet ettiği için Nadrî nisbesiyle anılmıştır.Muhayrîḳ, Tevrat'ı iyi bilen ve geniş hurma bahçeleri bulunan zengin bir kimse idi. Rasûl-i Ekrem *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*, hem onun hem de Abdullah b. Selâm'ın dinlerini iyi bilmeleri ve selim bir fıtrata sahip olmaları sebebiyle İslâmiyet'i kabul edeceklerini umuyordu. Fakat Muhayrîḳ, muhtemelen dindaşlarının kendisine olan saygısından dolayı Uhud Gazvesi'ne kadar dininden vazgeçmedi.

Kabr-i Şerîfin içten görünümü

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*, Uhud Gazvesi için yola çıkınca Muhayrîḳ yahudilere Rasûlullah'a yardım etmeleri gerektiğini söyledi. Onların: "Bugün sebt (şabat) günüdür,

bu günde biz ona yardım edemeyiz" demeleri üzerine: "Artık sebt günü diye bir şeyin kalmadığını" belirterek Rasûlullah'ın huzuruna çıktı ve müslüman oldu; ardından müslümanlarla birlikte savaşa katıldı. Bir süre sonra yaralandı ve mallarının tamamını **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e vasiyet etti, daha sonra da şehid oldu. Savaşa çıkmadan önce yakınlarına, ölmesi halinde mallarının tasarruf yetkisini Rasûl-i Ekrem *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e bıraktığını söylediği de rivayet edilmiştir. *(Taberî, et-Târîh, 2/73)*

Bu mezarlığın yerinde evvelce Fadih Mescidi bulunuyordu ki **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) Yahudilerden Nadîroğullarını muhâsara ederken çadırını burada kurmuştu, içkiyi haram eden ayet-i kerîme de burada nâzil olmuştu.*

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*, Uhud Gazvesi'nden dönünce her biri sulak bölgelerdeki Benî Nadîr arazileri arasında yer alan Mîseb, Sâfiye, Dellâl, Hasnâ, Burka, A'vâf (A'râf) ve Meşrubetü Ümmi İbrâhîm adlı hurma bahçelerini hicretin yedinci yılında müslümanların kullanımı için vakfetti *(İbn Şebbe, Târîhu'l-Medîne, 1/111)*

Muhayrîk'a ait olan bu mallar, Benî Kaynukā'dan intikal etmiş olup Rasûl-i Ekrem *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in ailesi ve fakir müslümanlar için yaptığı harcamaların önemli kaynaklarından biriydi. Hurmalıklar daha sonraki dönemlerde halifelerin tasarrufuna geçti.

Muhayrîk'ın hurma bahçelerinin Rasûlullah *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* tarafından müslümanlara vakfedilmesi İslâm'da ilk vakfı kimin yaptığı tartışmasını gündeme getirmiş, bazıları Ömer *(Radıyallâhu Anh)*ın malını vakfetmesini, bazıları da Muhayrîk'ın **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e vasiyet edip onun da müslümanlara vakfetmesini ilk uygulama olarak kabul etmiştir. *(İbnü Hacer, el-İsâbe; Fethu'l-Bârî, 5, 472; 6, 234; Bedreddin el-Aynî, Umdetü'l-ḳārî, Kāhire, ts. 15, 20)*

Berâ İbni Ma'rûr (Radıyallâhu Anh)ın Kabr-i Şerîfi

Ebû Bişr el-Berâ ibni Ma'rûr ibni Sahr el-Hazrecî (ö. 622)

İkinci Akabe Bî'atı'nda Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e ilk bî'at eden bu sahâbî Medîne'deki Hazrec kabîlesinin Seleme koluna mensuptur. Annesi Rebâb binti Nu'mân, Evs kabîlesinin reisi ve büyük sahâbî Sa'd ibni Mu'âz'ın halasıdır *(Radıyallâhu Anhum)*.

622 yılının hac mevsiminde Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i Medine'ye davet etmek üzere gizlice Mekke'ye gelen heyetin arasında Berâ *(Radıyallâhu Anh)* da vardı. Geceleyin Akabe'de yapılan görüşmede Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* onlardan, kendisini tıpkı aile fertlerini himaye ettikleri gibi korumak üzere söz isteyip kendilerini bî'ata çağırdığı zaman bu şartları seve seve kabul ettiğini heyecanla belirterek ilk bî'at eden o oldu.

Medîneli Müslümanları temsil etmek üzere orada seçilen on iki nakib arasında yer aldı. Müslümanların Kudüs'e doğru namaz kıldığı günlerde, Ka'be varken bir başka yöne doğru

namaz kılmayı içine sindiremedi ve Ka'be'ye yönelerek namaz kılmaya başladı. Ancak Müslümanların itirazı üzerine durumu Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e arzetti. Kendisine bir müddet daha bu uygulamaya devam etmesi emredilince tekrar Kudüs'e yönelerek namaz kıldı.

Ka'be'ye Doğru Gömülen İlk Sahâbî

Berâ *(Radıyallâhu Anh)* Medîne'de İslamiyet'in yayılması için canla başla çalıştı. Birçok kimsenin İslamiyet'le müşerref olmasına vesile oldu.

İslamiyet'in ilk yıllarında Müslümanlar, Kudüs'e yönelerek namaz kılıyorlardı. Kıble henüz Kâbe'ye çevrilmemişti. Bu durum Hz. Berâ'yı son derece mahzun ediyordu. Kâbe'ye yönelerek namaz kılmayı çok arzuluyordu. Hattâ bir seferinde Mekke'ye giderken namazda Kâbe'ye karşı durmuştu. Diğer sahabiler onun bu davranışını hoş karşılamadılar. Mekke'ye vardıklarında Hz. Berâ durumu Resûlullah'a sordu: "Yâ Resûlallah! Ben Kâbe'yi arkama almamayı, namazımı ona müteveccihen kılmayı uygun gördüm. Fakat arkadaşlarım bana muhalefet ettiler. Siz ne buyurursunuz?" Resûlullah da, "Sen şimdilik bir kıble üzerinde bulunuyorsun. Keşke biraz sabretseydin!" buyurdu. Bunun üzerine Hz. Berâ namazlarında artık diğer Müslümanlar gibi Kudüs'e yöneldi

Hz. Berâ, Resûlullah'ın Medine'ye hicretinden biraz önce hastalandı. Bu hastalıktan kurtulamayacağını anlamıştı. Dilediği yere sarf etmesi için malının üçte birinin Peygamberimize verilmesini, üçte birinin Allah yolunda harcanmasını, üçte birinin de çocuklarına kalmasını vasiyet etti. Peygamberimizin Medine'ye hicret ettiğini göremeden de vefat etti.

Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in defninden sonra cenaze namazını kıldırdığı mescid-i şerîf

Berâ *(Radıyallâhu Anh)*, hac mevsiminde Kâbe'ye geleceğine dair Peygamberimize vaatte bulunmuştu. Hastalandığında, "Rasûlüllâh'a olan vaadim sebebiyle beni kabrimde Kâbe'ye karşı çeviriniz. Çünkü ben geleceğime dair kendisine söz vermiştim." dedi. Yakınları onun vasiyetlerini yerine getirdiler.

Peygamberimiz, Medine'ye hicret ettiğinde sahabilerle birlikte Hz. Berâ'nın kabri başına gitti. Saf bağlayıp cenaze namazını kıldı. "Allah'ım, onu affet, ona rahmet et, ondan razı ol!" diyerek duada bulundu ve kendisine verilmesini vasiyet ettiği malları da Berâ *(Radıyallâhu Anh)*ın vârislerine iade etti.

Böylece Hz. Berâ, "ilk defa namazda Kâbe'ye yönelen, ilk defa kıbleye karşı defnedilen ve kabri üzerinde Peygamberimiz tarafından ilk defa cenaze namazı kılınan sahabi" olma şerefini kazandı. *(İbnü Sa'd, et-Tabakāt, 3/618-620; İbnü Hişâm, es-Sîre, 2/82-83; İslâm Ansiklopedisi)*

Berâ (Radıyallâhu Anh)ın Akabe Bî'atındaki Konuşması

Berâ *(Radıyallâhu Anh)* Akabe'de Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e bî'at ederken şu mealde bir konuşma yapmıştı:

"Bizi Muhammed *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ile şereflendiren ve sevgili kılan Allâh'a hamd olsun. Biz Allâh'a ve Rasûlü'ne ilk davet edilenler değiliz. Ancak bu davete icabet edenlerin ilkiyiz. Allâh ve Rasûlü'nün davetini işittik ve itaat ettik. Ey Evs ve Hazrec topluluğu! Allâh sizi dîniyle şereflendirdi. Eğer dinleyip itaat etmeyi memnuniyetle kabullenmişseniz, Allâh'a ve Rasûlü'ne itaat ediniz. Seni hak din ile gönderen Allâh'a hamdolsun ki, kendimizi ve aile efradımızı koruyup esirgediğimiz şeylerden seni de korur ve esirgeriz. Biz, vallahi, savaşmasını iyi bilen kimseleriz."

Ebûbekr (Radıyallâhu Anh)ın Sünh Mevkiindeki Kuyusu

Ebûbekr *(Radıyallâhu Anh)*ın Sünh denilen bu mevkide evi ve kuyusu vardı. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* vefat ettiğinde kendisi bu evinde bulunuyordu. Haber alır almaz telaşla Mescid-i Nebevî'ye gelmişti.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in Âişe validemizle zifafı da henüz kendi hucurâtı hâzır olmadığı için resimde görülen ağaç yığıntısının mahallinde vaki olmuştur. Bu kutsal mekanları kasıtlı olarak bu kadar bakımsız bırakan hatta mezbeleliğe çeviren Vehhâbî düzenini şiddetle ve nefretle kınıyoruz. Rabbimizden niyazımız bu mübarek beldeleri tekrar Osmanlı ecdadımız gibi kıymetini bilen gerçek Müslümanlara nasip etmesidir. Âmîn.

Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in Cariyesi Mâriye Validemiz ile Mûsâ Kâzım Hazretleri'nin Eşi Necme Validemizin Kabr-i Şerifleri

Nebî *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* in zevcesi Şem'ûn kızı **Mâriye** *(Radıyallahu Anha)* validemiz ile **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şu anda kendisinin medfun bulunduğu "Meşrubetü Ümmi İbrâhîm" denilen bu mevkîde görüşüyorlardı.

Mâriye Binti Şem'ûn *(Radıyallâhu Anhâ)*; İskenderiye Kralı Mukavkıs'ın Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'e hediye ettiği bir kıbtidir (eski Mısırlı).

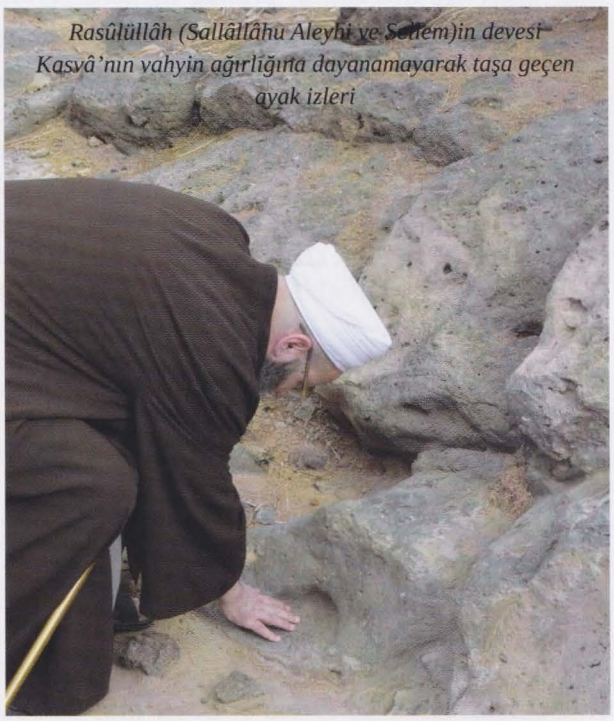
Mukavkıs, Mariye ile birlikte onun kızkar-deşi Sirin'i ve Mabûr isminde iğdiş edilmiş erkek bir köleyi hediye etmişti.

Mâriye Validemizin Kabri Şerîfi

Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* Sirin'i Hasan İbni Sabit el-Ensari'ye hibe etti ve Sirin Abdurrahman İbni Hassan'ın annesi oldu. Mâriye *(Radıyallâhu Anha)*, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e bir erkek evlat, İbrâhim'i verdi. Bu doğumla Mâriye *(Radıyallâhu Anha)* azad olmuştur.

Mâriye *(Radıyallahu Anha)* Ömer İbni Hattab'ın *(Radıyallahu Anh)* hilafeti döneminde, hicretin on altıncı yılında, Muharrem ayında vefat etti. İnsanları cenazeye Ömer *(Radıyallahu Anh)* toplamış ve namazını da kendisi kıldırmıştır *(Radıyallahu Anha)*.

Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in devesi Kasvâ'nın vahyin ağırlığına dayanamayarak taşa geçen ayak izleri

Kasvâ'nın ayak izinin bulunduğu bostanın arka tarafında.

Osmanlı karakolunda şehit olanlar

Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)inMâriye Validemizden Oğlu İbrâhîm (Radıyallâhu Anh)ın Bakî' Kabristanındaki Kabr-i Şerîfi

Nebi *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'in oğlu İbrahim *(Radıyallahu Anh)* hicretin 8. yılında Zilhicce ayında Medîne'de dünyaya gelmiş ve on yedi veya on sekiz aylıkken Medine'de ölmüştür.

Öldüğü gün güneş tutuldu. İnsanlar, güneşin İbrahim'in ölümünden dolayı tutulduğunu söylüyorlardı. Bunun üzerine Nebi *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurdu:

«اِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَتَانِ مِنْ اٰيَاتِ اللهِ لاَ يَنْكَسِفَانِ لِمَوْتِ اَحَدٍ وَلاَلِحَيَاتِهِ»

"Güneş ve Ay, Allah'ın ayetlerindendir. Bir insanın ölümü veya yaşamı için tutulmazlar." *(Buhari No: 1011, 1/360; Müslim, No: 907,2/626)*

Nebi *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* onun ölümü üzerine şunları söyledi:

«تَدْمَعُ الْعَيْنُ وَيَحْزَنُ الْقَلْبُ وَلاَ نَقُولُ اِلاَّ مَا يَرْضٰى رَبُّنَا وَاللهِ يَا اِبْرَاهِيمُ اِنَّا بِكَ لَمَحْزُونُونَ»

"Göz ağlıyor, kalb üzülüyor. Rabbimizin razı olmayacağı bir şeyi söylemeyiz. Biz senden ayrıldığımız için Ey İbrahim, elbette üzgünüz." *(Müslim, No: 2315, 4/1808)*

Öldüğünde Nebi *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*:

اِنَّ اِبْرَاهِيمَ اِبْنِى وَاِنَّهُ مَاتَ فِى الثَّدْيِ وَاِنَّ لَهُ لَظِئْرَيْنِ تُكَمِّلاَنِ رَضَاعَهُ فِى الْجَنَّةِ

"Muhakkak ki İbrahîm benim oğlumdur. Gerçekten o, sütten kesilmeden ölmüştür. Şüphesiz onun**, cennette emme süresini tamamlayacak iki süt annesi vardır."** *(Müslim, No: 2316, 4/1808)* buyurdu.

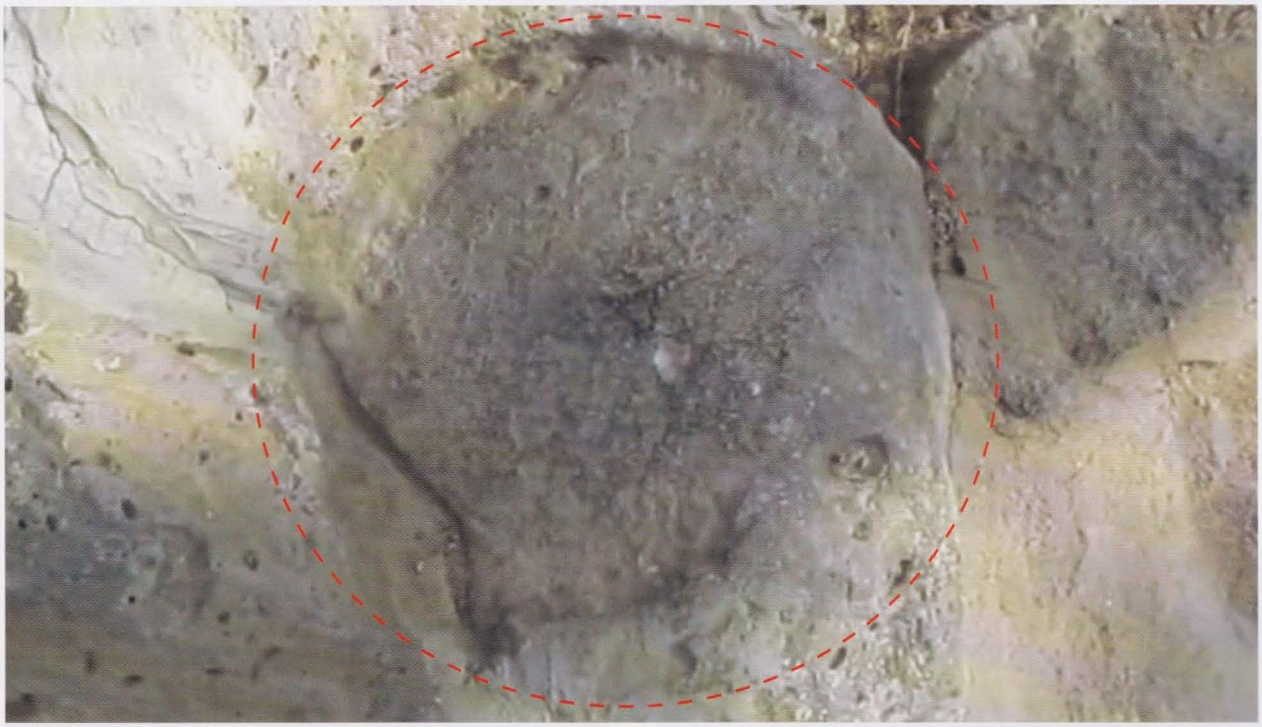
Benî Hatme kuyusu

Bu ziyaretimiz kısa olmasına rağmen çok bereketli geçti, Medîne-i Münevvere'de üç gün içerisinde birçok ziyaret nasip oldu.

Bunlardan biri de bu kuyu idi. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in mübarek tükürüğünü bıraktığı bu kuyu –mâşaallâh- gördüğünüz gibi gürül gürül akmaktadır. Kendisinden kana kana içmek nasip oldu, Rabbim cümlemize tekrar tekrar müyesser eylesin. Âmîn.

Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)in Devesi Kasvâ'nın Vahyin Ağırlığına Dayanamayarak Taşa Geçen Ayak İzleri

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in bu devesi kulağındaki küçük bir kesikten dolayı bu adla anılan gri renkli (şehbâ) dişi bir devedir. Siyer ve hadis kitaplarında râvilerin ondan farklı isimlerle bahsetmesi birkaç adının olduğunu gösterir. Kaynaklarda Kasvâ'dan sonra en fazla Ced'â ve Adbâ adlarına rastlanır ki bunlar da kulağındaki kesikliği ifade etmektedir. Adbâ adını veren kaynakta kızıl renkte (hamrâ) olduğu belirtilir *(İbnü Huzeyme, es-Sahîh, 4/262; el-Beyhakî, es-Sünenü'l-kübrâ, 4/332)*

Rivayete göre Kasvâ, Benî Kuşeyr ibni Ka'b ibni Rebî'a'nın veya Harîş ibni Ka'b'ın hayvanlarındandır ve Ebûbekr *(Radıyallâhu Anh)* tarafından 400 dirhem karşılığında satın alınarak aynı bedelle Rasûl-i Ekrem *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e satılmış veya hediye edilmiştir.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in hayatındaki en önemli olayların büyük bir bölümünde Kasvâ'nın adı geçer. Esmâ bint Yezîd, Mâide Sûresi'nin **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e bu devenin üzerindeyken nâzil olduğunu söyler. *(Taberî, Câmi'u'l-beyân, 6/83)*

Muhammed el-Kurazî ve Sem'ânî *(Rahimehumellâh)*ın nakillerine göre; Mâide Sûresi **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e Veda Haccında Arafat'ta bu mübarek devenin üzerinde iken nazil olduğunda vahyin ağırlığından bu deve çöküp kalmış hatta omuzu yarılmış ve bu yüzden **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* onun üzerinden inmek zorunda kalmıştır. *(Sem 'ânî, Tefsîru'l-Kur'ân, 2/10; Âlûsî, Rûhu'l-me'ânî, 6/47)*

İşte Medîne-i Münevvere'de ziyaret ettiğimiz bu kayada da bir kere **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e Kasvâ üzerinde vahiy nazil olduğunda onun ayağı kayaya geçmiş ve izi çıkmıştır. Hatta o bostanda otuz senedir vazifeli olan bir kişinin anlattığına göre vahyin ağırlığından altmış cm. kadar başka bir kayada da ayağının izi bulunmakta iken Vehhâbîler onu kırmışlardır. Kasvâ çöktüğünde **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* üzerinden inerken onun mübarek nalinin izi de temas ettiği kayada zuhur etmiştir ki resimlerde bu da görülmektedir.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Medîne'ye yine bu Kasvâ isimli devesinin sırtında hicret etmiş ve Mescid-i Nebevî onun çöktüğü yere yapılmıştır. (*İbnü Sa'd, et-Tabakāt, no:237)*

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* Hudeybiye Antlaşması ile sonuçlanan umre yolculuğuna ve Mekke seferine de Kasvâ ile çıkmış, Vedâ hutbesini de onun sırtında îrad etmiştir. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in Kasvâ ile yolculuk yaparken bazen terkisine birini (genellikle Üsâme ibni Zeyd'i) aldığı bilinmektedir.

Rasûlüllâh (Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem) devesinden inerken taşta beliren Nâl-i Şerîfinin izi.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* bir kimseyi acele olarak bir yere göndermesi gerektiğinde devesini ona verirdi, çünkü Kasvâ çok hızlı koşan bir hayvandı. Mesela Bedir zaferinin müjdesini Medine'ye ona binen Zeyd ibni Hârise *(Radıyallâhu Anh)* götürmüştü.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* zaman zaman düzenlediği deve yarışlarına Kasvâ'yı da sokardı. Daima birinci gelen Kasvâ'yı sonunda bir bedevînin genç devesi geçmiş ve **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* buna çok üzülen sahâbîlere her yükselen ve zirveye ulaşanı aşağı almanın **Allâh-u Te'**âlâ'nın bir kanunu olduğunu belirtmiştir. *(Buhârî, Cihâd:59)*

Kasvâ, Ebûbekr *(Radıyallâhu Anh)*ın halifeliği sırasında Bakî' Mezarlığı'na veya daha kuvvetli bir ihtimalle Medîne yakınlarında **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in atları için otlak olarak ayrılan Nakî' çayırlığına salıverilmiş ve orada kendi halinde otlayarak ölmüştür. *(Belâzürî, el-Ensâb, 1/306; İslam Ansiklopedisi, İsam, 25/2-3)*

MUHAMMED İBNİ ABDULLAH el-MEHDÎ

Nefs-i Zekiyye *(Radıyallâhu Anh)*

Ebû Abdillâh Muhammed ibni Abdillâh ibni Hasen el-Müsennâ ibni Hasen ibni Alî ibni Ebî Tâlib (ö. 145/762) *(Radıyallâhu Anhüm)*

Abbâsî Halîfesi Mansûr'a karşı Medîne'de isyan eden Ali evlâdının lideri.

Nefs-i Zekiyye (Radıyallâhu Anh)ın yıkılmış olan kabr-i şerîfi

100 (718-19) yılında (veya 92/711, 82/701) Medîne'de doğdu. Babası Hasen *(Radıyallâhu Anh)*ın torunu Abdullah ibni Hasen, annesi Hind binti Ubeyde'dir. İlk eğitimini babasından aldı; daha sonra Nâfi' Mevlâ Abdullah ibni Ömer, Abdullah ibni Tâvûs ve Ebü'z-Zinâd'dan hadis öğrendi. Kendisinden Abdullah ibni Ca'fer el-Mahremî, Derâverdî ve Abdullâh ibni Nâfi' hadis rivayet ettiler. Nesâî gibi bazı muhaddisler onu hadis konusunda güvenilir saymıştır *(Zehebî, 6, 210).*

Geleceğin siyasî lideri olacak şekilde yetiştirilen Muhammed'e "Mehdî" lakabı babası tarafından verilmiştir. Ayrıca zühd, takvâ ve mürüvvet sahibi bir kimse olduğundan "en-Nefsü'z-zekiyye" lakabıyla anılmıştır.

2. Velîd'in ölümünün (126/744) ardından devletin yıkılmaya yüz tuttuğunu gören ve Muhammed el-Bâkır ile Ca'fer es-Sâdık dışında bir araya gelen Hâşimîler'den Abbâsî ailesine mensup İbrâhim el-İmâm, Ebu'l-Abbâs (es-Seffâh) ve Ebû Ca'fer (el-Mansûr), Muhammed ibni Abdullah'a biat edilmesini kararlaştırdılar.

Toplantı sonunda Ebû Ca'fer'in Peygamber *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in ailesi içinde halifeli-

ğe Muhammed ibni Abdullah'tan daha lâyık bir kimsenin bulunmadığını söyleyerek kardeşleriyle birlikte ona biat ettiğini yazmaktadır (Meḳātilü't-Tâlibiyyîn, sh: 256) Bundan sonra imâmetini açıklayan Muhammed ibni Abdullah biat almaya başladı.

136 (754) yılında Hac dönüşü Abbâsîlerin halîfesi olan Ebû Ca'fer el-Mansûr hemen Mekke ve Medine halkından biat alınmasını emretti. Bunun üzerine biat etmek istemeyen ve hayatlarından endişe duyan Muhammed ile İbrâhim Medîne'den ayrıldılar. Basra, Kûfe, Aden ve Sind gibi yerlerde bir süre izini kaybettirmeye çalışan Muhammed, Medine'ye döndüğünde Radvâ dağı yakınlarında yaşayan Cüheyne kabilesinin himayesinde saklanmaya çalıştı.

140 (758) yılında tekrar hacca giden Mansûr, Medîne'de Hâşimîler'i toplayıp onlara çeşitli hediyeler verdikten sonra Muhammed ibni Abdullâh'ın nerede bulunduğunu öğrenmeye çalıştı; onlar da Muhammed'in kendisine muhalefet etmek istemediğini, fakat korktuğu için saklandığını belirttiler. Daha sonra halife, Abdullah ibni Hasen ile yaptığı bir görüşmede yine oğlunun nerede olduğu konusunda ondan bilgi alamayınca aralarındaki münasebetler gergin bir safhaya girdi. Sonra Mansûr başta babası olmak üzere Muhammed'in bütün yakınlarını hapsettirdi. Üç yıldan fazla hapiste kalan ve çok sert muamelelere mâruz kalan Abdullah ibni Hasen ile yakınları sonunda nakledildikleri Kûfe'deki bir hapishanede öldüler.

Bunun üzerine Muhammed, Cüheyne ve diğer bazı kabilelerle Medine ahalisinden oluşan adamları ile Medine'yi ele geçirip Vali Riyâh ibni Osman ile Abbâsî taraftarlarını hapsetti (*1 Receb 145 / 25 Eylül 762; bk. İbn Sa'd, sh: 376).* Ebû Hanîfe ve İmam Mâlik'in, hilâfeti Abbâsîler'den önce -özellikle Ebû Ca'fer ve kardeşlerinin biatlarıyla- gerçekleştiği için Muhammed ibni Abdullah'ı destekledikleri, hatta İmam Mâlik'in Mansûr'un hal'ine fetva vererek Muhammed'e bî'atı teşvik ettiği kaydedilir.

Halîfe Mansûr'un gönderdiği 4000 kişilik kuvvetle Medine sokaklarına yayılan Abbâsî güçleri karşısında tutunamayan halkın birçoğu öldü veya yaralandı, bir kısmı savaştan çekildi, bir kısmı da çevredeki dağlara kaçtı. Muhammed, yakınlarının kendisinin Basra veya Mekke'ye gitmesi yolundaki tekliflerini reddederek mensuplarının Medine'den ayrılmasına izin verdi ve kendisi az sayıda adamıyla çarpışmaya devam etti. Neticede (14 Ramazan 145 / 6 Aralık 762) isyanın bastırılmasında görev alan eski Mısır valisi Humeyd ibni Kahtabe tarafından şehit edildi. Tarihçiler, bu çarpışmada onun nâdir görülen bir cesaret gösterdiğini ve düşmanlarından yetmiş kişiyi öldürdüğünü nakleder *(Taberî, 7, 586).*

Muhammed ibni Abdullâh'ın ölümünden sonra taraftarları onun mehdîliğini iddia etmişler, Zeydiyye'nin Cârûdiyye fırkasından bazıları ise ölmediğine, yeryüzünü adaletle doldurmadan da ölmeyeceğine inanmışlardır. *(İslam Ansiklopedisi, İsam, Cilt 30, sh:489-490)*

Ali el-Urayzî (Radıyallâhu Anh)

Ehl-i Beyt imamlarından Ali el-Urayzî Hazretleri'nin yıkılmış olan kabr-i şerîfi

Ali ibni Câfer, İmam Câfer Sâdık *(Radıyallâhu Anh)*ın oğlu ve İmam Mûsa Kâzım *(Radıyallâhu Anh)*ın küçük kardeşidir. Buna göre o, H. 2. asrın âlimlerindendir. Küçük yaşta babasını kaybetti, kardeşinin himayesinde büyüdü. İslâm'ın hak ve gerçek ilmini asıl kaynağı olan kardeşinden öğrendi.

Ona Ali ibni Câfer Urayzî diyorlardı. Urayz, Medîne'nin mahallelerinden birinin adıdır. Ali ibni Câfer ve çocukları, orada yaşıyorlardı ve Urayzî seyitleri onun vasıtasıyla İmam Câfer Sâdık *(Radıyallâhu Anh)*a yetişirler.

Akîdesi

Ali ibni Câfer İmam Mûsa Kâzım *(Radıyallâhu Anh)*, İmam Rıza *(Radıyallâhu Anh)*, İmam Cevad *(Radıyallâhu Anh)* ve İmam Hâdî *(Radıyallâhu Anh)*ın en vefalı ashaplarından ve yardımcılarından idi. O, sürekli olarak İmam Mûsa Kâzım *(Radıyallâhu Anh)* ile beraberdi.

Yolculukta bile onunla sefere çıkardı. O hazretten muhtelif ilimler öğrendi. Onun sırdaşı ve malının koruyucusu idi.

İmam Cevâd *(Radıyallâhu Anh)*ın imameti döneminde çok yaşlı olmasına rağmen imamın huzuruna giderdi. O hazret küçük bir çocuk olmasına rağmen ona saygı duyar, ayakkabılarını çiftlerdi. İtiraz edenlere derdi ki: O imamdır, herkesten üstündür. Dolayısıyla yolu Ehl-i Sünnet olan Ehl-i Beyt yoludur.

Ali ibni Câfer, H. 203 tarihinde kardeşi Muhammed ibni Câfer ile Talibîn kıyamında ki onlarla Hârun ibni Musayyib arasında çıkan bir savaştı. Kahramanca mücadele etti.

Çocukları

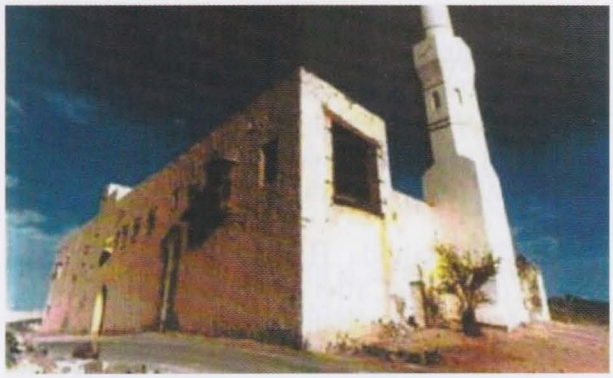
Onun Muhammed, Ahmed, Hasen ve Câfer adlarında dört oğlu vardır ki Urayzlı seyitler onların soyundandırlar.

"Ali ibni Câfer, hadis râvîlerindendir. Sözleri çok metin, güvenilir ve kendisi takvalı ve fazilet sahibidir. Sürekli kardeşi İmam Mûsa Kâzım (Radıyallâhu Anh) ile beraberdi. O hazretten çokça hadis nakletmiştir."

Üstatları

Ali ibni Câfer; İmam Câfer Sâdık, İmam Mûsa Kâzım ve İmam Rıza *(Radıyallâhu Anh)*dan istifade etti ve o hazretlerden hadis nakletmiştir. Ayrıca Şehit Hüseyin ibni Zeyd, Süfyan ibni Uyeyne, Muhammed ibni Müslim, Abdülmelik ibni Kudâme, Mûteb ve Ebu Sa'îd Mekkî'den hadis rivayet etmiştir.

Elimize yetişen tek kitabı *"Mesâil-ü Ali ibni Câfer"*dir ki İmam Mûsa Kâzım *(Radıyallâhu Anh)*dan sorduğu soruları ve cevaplarını içerir.

Ali Urayzî Hazretleri'nin Türbesinin ve Mescidinin Yıkılmadan Önceki Hali

En Son Defnedildiği Yer

Ali ibni Câfer'in defnedildiği yer hakkında ihtilaf vardır. Bazı kimseler, onun Kum şehrinde defnedildiğine inanırlar ki; hâli hâzırda Ali ibni Câfer ismiyle meşhurdur. Ancak bu konu muteber kitaplarda gelmemiştir.

Semnan şehrinde de Ali ibni Câfer isminde imam torunlarından bir şahsın kabri vardır. Ancak doğru olan şudur ki, Ali ibni Câfer'in defnedildiği aslî yer, Medine-i Münevvere'deki Urayz bölgesidir.

Ali ibni Câfer'in kabri üzerine yapılan asli eski binanın Osmanlı dönemine ait olduğu anlaşılıyor. Bölge halkının bazılarının söylediğine göre söz konusu bu bina son zamanlarda postaneydi ve boru tesisatı çekilmiş olması ve diğer yeni imkânlar, görünürde burasından yararlanıldığını gösteriyordu. Anlaşıldığı kadarıyla burası ziyaretçilerin uğrak yeri olması hasebiyle yıkılmıştır.

Allâh-u Teʿâlâ bu zatların camilerini ve türbelerini yıkanların düzenlerini târumâr eylesin, Osmanlı ecdâdımız gibi kıymet bilenleri tekrar o mübarek beldelere hâkim eylesin.

Fah Vadisi Ehl-i Beyt Şehitleri

Mekke Medîne yolunda bir vâdi olan

Fah Vadisi Şehitleri

Hasen *(Radıyallâhu Anh)*ın torunlarından Ebû Abdillâh Huseyn ibni Ali ibni Hasen, Abbâsîlerin Medîne âmili Abdullâh ibni Ömer'in torunu olan Ömer ibni Abdülaziz ibni Abdullâh ile kendi akrabalarından birkaç kişi ve bazı Medîneliler arasında başgösteren bazı anlaşmazlıkta sorumluluğun Halife Hâdî ile'l-Hak tarafından kendisine yüklenmesi üzerine Medîne'de isyan etti. *(169/786)* Akrabaları ve bir kısım Medîne'li kendisine Mescid-i Nebevî'de biat ettiler.

Ebû Abdullâh Hüseyin, hac mevsimi dolayısıyla hacca gelecek topluluklardan da faydalanmayı düşünerek taraftarlarıyla birlikte Mekke'ye hareket etti. Hüseyin'in isyanını haber alan ve o yıl hac için Mekke'de bulunan Halife Hâdî bunların üzerine bir ordu sevketti.

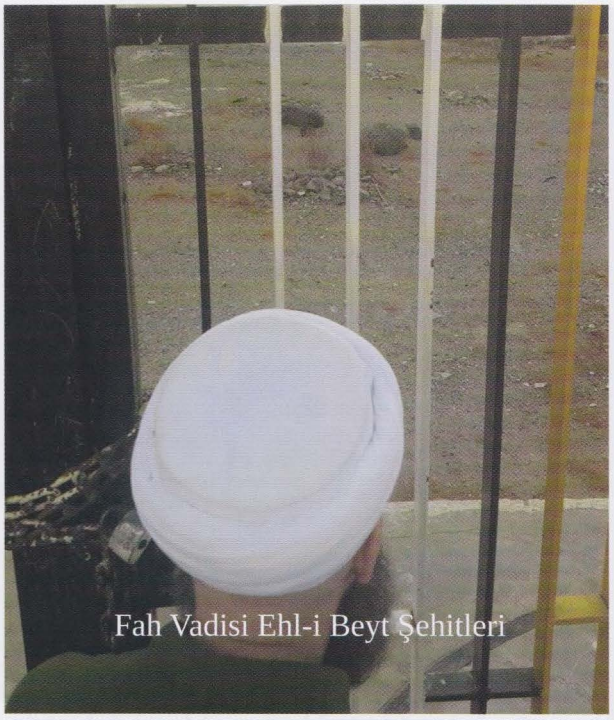
Halifenin ordusu bugün Şühedâ adıyla anılan ve Mekke'ye yaklaşık 6 mil mesafede bulunan Fah vadisinde meydana gelen savaşta Ebû Abdullah Hüseyin ve taraftarlarını mağlûp etti ve pek çoğunu öldürdü (8 Zilhicce 169/11 Haziran 786).

Tarihe "Yevmü Fah" adıyla geçen bu olaydan sonra "Sâhibü Fah" lakabıyla meşhur olan Hüseyin'in kesik başı Halife Hâdî'ye götürüldü. Diğerlerinin cesetleri açıkta bırakıldığı için vahşi hayvanlar tarafından parçalandı.

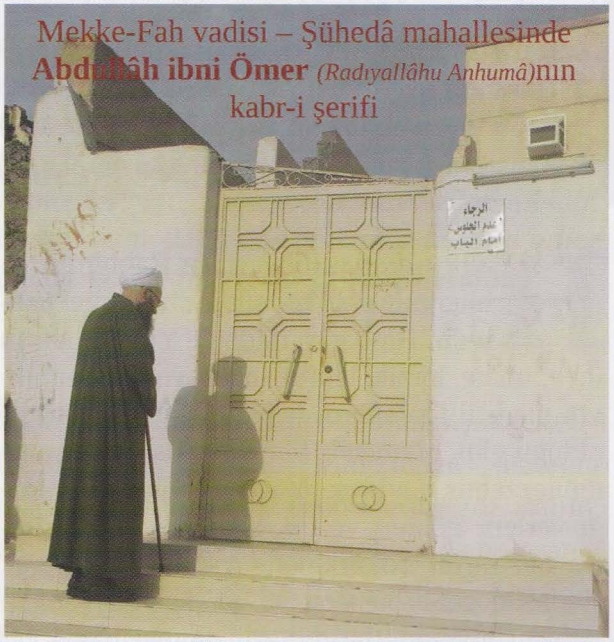
Bu sebeple tarihçiler Fah hadisesini Kerbelâ Vak'ası'ndan sonra en dehşetli ve elîm olay olarak görürler.

Bu katliamdan kurtulabilen az sayıdaki insandan biri olan Ebû Abdillah Hüseyin'in dayısı İdrîs ibni Abdillah ibni Hasen ibni Ali Mısır'a kaçmış ve daha sonra Mağrib'e geçerek burada İdrîsîler hanedanını kurmuştur.

Fah mevkii bu vak'adan çok önce de bilinen ve tanınan bir vadi idi. Nitekim Bedir Gazvesi sırasında Mekkelilerce konaklama yeri olarak seçilmişti. Ayrıca Abdullah ibni Ömer ile diğer bazı sahâbîler de Fah vadisinde defnedilmişlerdir. *(Vâkıdî, el-Meğâzî. I, 34-35; Müberrid, el-Kâmil, 2, 770; Taberî, Târih, 3, 145, 554-562)*

Fah Vadisi Ehl-i Beyt Şehitleri

Mekke-Fah vadisi – Şühedâ mahallesinde **Abdullâh ibni Ömer** *(Radıyallâhu Anhumâ)*nın kabr-i şerifi

Abdullâh ibni Ömer *(Radıyallâhu Anhumâ)*nın kabr-i şerifinin iç görüntüsü

ALLAH'IN HALİFESİ İNSAN VE YARATILIŞ HİKMETİ

RESUL BÖLÜKBAŞ

Halık-ı mutlak olan yüce Rabbimiz' in bilcümle efali hiç şüphesiz hikmet üzeredir. Bir başka ifadeyle Yüce Allah'ın ihya, imate, terzik, tenim, tahlık ve menşei tekvin olan fiili sıfatların hepsi hikmetle muttasıf olduğu gibi, hikmetsiz olmaktan da müberra ve münezzehtir. Öyleyse Yüce Rabbimiz yarattığı yerleri, gökleri ve bu ikisinin arasındakilerin her birini bir hikmetle yaratmıştır. Gerek cemadat, gerek nebatat ve gerekse hayvanatın tamamı hikmetlerle muttasıf olduğu halde var edilmiştir. O halde bunların hepsinin fevkinde ekmel-i mahluk, Ahsen-i takvim üzere yaratılmış olan insanın da elbette ki ekmeliyetiyle mütenasip en büyük hikmetle yaratılmış olduğunda asla şüphe yoktur. İnsanoğlunun yaratılış hikmetlerinin başında onun **"Halifetullah"** olması gelir. Zira insan, hiçbir canlıya verilmeyen akıl ve irade nimetiyle donatılmıştır. Yüce yaratıcı kendisine halife olarak yaratmış olduğu insanın, peygamberleri vasıtasıyla göndermiş olduğu talimat, emir, nehiy ve ahkâmıyla hükmetmesini, bu istikamette hayat sürmesini ve göndermiş olduğu fermanını rehber olarak kabul etmesini istemiştir. Yüce yaratıcı insanı kendi adına yönetici olarak yarattığı için onu kendinde var olan sıfatların her biriyle donatmıştır. Örneğin; hayat, ilim, semi, basar, irad, udret, kelam, tekvin gibi sıfatlarla teşrif etmiştir. Ancak beşeriyete verilen bu sıfatlar kâmil değil noksandır. Zira beşeriyet bu sıfatlarla vasıflandığı gibi bu sıfatların zıtları olan ölüm, cehil, samem, ama, acz, ikrah, sükût, afet gibi eksiklik arz eden sıfatlarla da muttasıftır. Çünkü beşeriyet, Halıkının elinde mahlûk, Kadir-i mutlak'ın elinde makdur, Hâkim-i mutlak'ın hükmüyle mahkûmun aleyh'tir. Bizatihi değil, Allah'ın fermanıyla hükmetme hakkına sahiptir. Hilafetin manası da budur. Yüce Allah *(Celle Celâlühü)* yaratmış olduğu insana, en büyük nimet olan akıl nimetini vermiş olmakla beraber aklı ve nefsiyle baş başa bırakmamıştır. Bilakis aklını ve havassını vahy-i ilahiye bağlamış ve kendi emrine almıştır. Hal böyleyken insan, aklıyla istiklalini ilan eder ve Allah'ın vahyini ve fermanını reddederse kendisinin ve aklının yaratılış hikmetini inkâr etmiş olur. Zira Cenâb-ı Hak *(Celle Celâlühü)* insana o aklı bizatihi hükümran olmak için değil, Allah'ın fermanını ve o fermandan doğan emir ve ahkâmı anlayabilmesi için vermiştir.

Eğer kul kendisine verilen bu akla mağrur olup, Allah'ın fermanını tatbikten imtina eder ve kendisinin bizatihi hükümran olduğunu iddia ederse bilerek veya bilmeyerek ulûhiyet iddiasında bulunmuş sayılır.

Firavun aleyhil la'ne' nin انا ربكم الاعلى ***"En Yüce Rabbiniz benim!"*** (Naziât:24) demesinin altında bu kendini beğenmek ve bu mağruriyet yamaktadır. Keza İblis aleyhil la'ne'nin

قال انا خير منه خلقتني من نار وخلقته من طين

"Ben Adem'den daha hayırlıyım, çünkü beni üstün ateşten yarattın , onu adi topraktan yarattın" (A'râf 19).

Öyleyse ben ademe boyun eğmem derken asıl Adem *(Aleyhisselâm)*'a değil Allah'ın fermanına boyun eğmediğini ifade etmiş olmasından dolayı küfre düşmüş, aklına, mantığına mağrur olmuştur. Bunun içindir ki Kur'ân-ı Kerîm' in Tin Süresinde Yüce Allah yemin ederek insanı en mükemmel şekilde yarattığını, daha sonra alçakların alçağına indirdiğini beyan ederken bu hakikatleri arz etmektedir.

Evet, Âlayi illiyyin'e *(yücelerin yücesine)* yükselme kabiliyetiyle yaratılan insan, kendisinin Allah'ın halifesi olduğunu, O'nun emr-i fermanı istikametinde yaşaması gerektiğini unutarak, yaratılış hikmetinin dışına çıkmak suretiyle kendisinin halife değil asıl olduğunu düşünerek ***"Madem ki benim aklım ve ilmim vardır, ben hükümranım dilediğim gibi, istediğim gibi hareket etmekte serbestim!"*** derse hayvanlardan bile daha aşağı seviyelere inmiş olacağı, yine Kur'ân-ı Kerîm'in A'râf süresinde ferman edilmektedir:

ولقد ذرانا لجهنم كثيرا من الجن والانس لهم
قلوب لايفقهون بها ولهم اعين لايبصرون بها
ولهم آذان لايسمعون بها اولئك كالانعام بل
هم اضل اولئك هم الغافلون

"Andolsun ki muhakkak biz cinlerden ve insanlardan birçoğu cehennem için yarattık. Onlar için kalpler vardır onlarla anlamazlar. Onlar için gözler vardır kendileriyle görmezler. Onlar için kulaklar da vardır kendileriyle işitmezler. İşte sana onlar hayvanlar gibidir. Hatta onlar daha da sapıktır. İşte sana onlar ancak gafil kimselerin ta kendileridir."

(A'râf 179)

İsterseniz şurada Allah tarafından mükellef tutulmayan ve akıl nimetinden mahrum olarak yaratılan diğer canlılara bir göz atalım. Bu canlıların hepsi halifetullah olan insanla asla kıyaslanmayacak derecede farklıdır. Bu canlıların hiçbirinde akıl olmadığı halde kendi fıtratlarıyla *(içgüdüleriyle)* yaptıkları bazı meziyetlerine baktığımız zaman akıllara durgunluk verecek derecede mükemmeliyet görmekteyiz. İsterseniz bu canlıların birini örnek vermek suretiyle meseleyi anlamaya çalışalım. Bu canlılardan biri olan bal arısına bakalım. Bu bal arısının annesi-babası veya hiçbir arkadaşı tarafından kendisine öğretilmeden yaptıklarını bir insan değil, bütün insanlar ve bilginler bir araya gelip teknolojilerini birleştirseler o akıl nimetinden mahrum olan küçücük arının yapmış olduğu balı-poleni veya arısütünü meydana getiremezler.

İşte bundan dolayıdır ki Nahl Süresinde

واوحي ربك الى النحل ان اتخذي من الجبال بيوتا ومن الشجر ومما يعرشون ثم كلي من كل الثمرات فاسلكي سبل ربك ذللا يخرج من بطونها شراب مختلف الوانه فيه شفاء للناس ان في ذلك لآية لقوم يتفكرون

"(Habibim) Senin rabbin bal arısına *(kendisinden başka kimsenin bilemeyeceği bir yolla ilham ve)***vahiyde bulundu ki: " *Dağlar(da bulunan oyuklar)***dan , ağaçlarda***(ki kovuklarda)* ***n ve*** *(insanların)* ***yükseğe kurmakta oldukları çardaklardan bazısını*** *(bal yapman için)* ***birtakım yuvalar*** *(ve kovanlar)* ***edin! Sonra her türlü ürünün bir kısmını ye ve Rabbin*** *(tarafından uzak mesafelerde yiyecek bulup daha sonrada yuvanı bulabilmen iç)***in kolaylaştırılmış yollarına gir. Onların karınlarından bir içecek çıkmaktadır ki renkleri farklıdır ve kendisinde insanlar için büyük bir şifa vardır. İşte sana! Gerçekten de** *(arının bu ince ilimlerle ve eşsiz sanatlarla seçkin kılınması hakkında)* ***tefekkür etmekte bulunan bir toplum için elbette pek büyük bir ayet bulunmaktadır."*** (Nahl 68). buyurmak suretiyle arının yaptığı işlerin akılla izahının yapılamayacağına işaret eden Yüce Mevla ***"Biz arıya vahy ettik"*** diyerek arının fıtratına, genine ve içgüdüsüne koymuş olduğu kabiliyeti vahy diye nitelendirmektedir.

İlkbaharda çok sayıda üreyen arılar, bulundukları kovanda izdiham meydana geldiğinde içlerinden gelen bir duyguyla ve Cenab-ı Hakk'ın fıtratlarına koymuş olduğu içgüdüyle kendilerine başka bir kovan aramaya çıkarlar. Dağlardan, mağaralardan, ağaç kovuklarından ve insanlar tarafından hazırlanan kovanlardan ev aramaya başlarlar. Kılavuz arı dediğimiz 5-10 arı bir kovuk veya boş bir kovan bulur. Orayı iyice tesbit eder, daha sonra arkadaşlarını bir şekilde haberdar eder, orayı tesbit için 200-300 kılavuz arı o mekâna gider.

Orayı iyice teftiş eder ve beğenirler. Daha sonra ana kovana gelirler ve ana kovanda var olan binlerce arıyı bölerek iki bölüğe ayırırlar. Bir bölüğü ana petekte kalacak, diğer bölük ise beğenilen yeni yere hicret edecektir. Tabi gidecekleri yerde ne bal nede bal mumu vardır. Bundan dolayı ana petekten bal içmek suretiyle gidecekleri yere hazırlık yaparlar. Daha sonra iki bölükten yeni yere gidecek olan bölüğe de ana arı gerektiği için daha önceden o ana arıyı da üretmiş olduklarından iki analı iki bölük meydana gelmiş olur. Bu bölüklerden biri üç bin civarında arı ana arılardan birini alarak ana kovandan hızlı bir şekilde çıkarlar. Yeni yerlerine toplu halde gidebilmeleri için ana kovanın yanında bir ağacın dalında birbirlerini beklemek üzere sarılırlar. Sarıldıkları o dalda bir saat kadar bekledikten sonra gidecekleri yeni kovanı bir kere daha tesbit eder ve yeni yerlerine yerleşmek üzere ana arıyı adeta kucaklayarak toplu halde tesbit ettikleri yeni mekânlarına yerleşirler.

Bu arılar o kadar kabiliyetli ki yaratılıp doğdukları saniyede hiç kimse tarafından öğretilmeden kovandan ayrılıp arkalarına bakmadan uçarlar. 3-5 km kadar uzakta bulunan çeşitli çiçeklerden bal, polen toplamayı bilirler. Ve daha sonra hiç şaşırmadan kovanlarına dönerler. Bir de bu arılar peteklerini yaparlarken gözelerini altıgen şeklinde yaparlar.

Böyle yapmaları istif bakımından bir peteğe çok sayıda göze yerleştirmek içindir. Aynı zamanda bu gözelerin ağızlarını milimetrik olarak intizamlı ve gözeleri hafifçe ağızları yukarıya doğru yaparlar aksi takdirde gözelere konacak olan bal henüz sulu olduğundan dökülebilir. Bununla yetinmeyerek gözelerin üstünü de mühürlerler.

Bu arıların sırlarını daha da çoğaltabiliriz ancak başınızı ağrıtmamak için bu kadarıyla yetinmek istiyorum. Fakat şurada kendi kendimize bir soru soralım: "Bu arılar akıllı mıdır? Elbette ki hayır. Peki, aklı olmayan küçücük bir hayvan akıl nimetiyle donatılmış ekmel-i mahlûk, Ahsen-i takvim üzere yaratılmış olan insanın yapamadığı ve asla yapamayacağı bu eserleri nasıl meydana getiriyor?

Buradan anlıyoruz ki Cenâb-ı Hakk akıldan mahrum olarak yaratmış olduğu hayvanları mükellef tutmamakla beraber insanların yararına yaratıldıkları için bu kabiliyetleri, bu fıtratı, bu içgüdüyü onlara zerk etmiştir. Tabiri caizse Cenâb-ı Hakk akıl sahibi olarak yarattığı insanlara kitap ve peygamber gönderdiği gibi onların kitabını da kendi içlerine koymuştur. Ve onlar sadece insanlığa hizmet ederler.

Çünkü insanlar için yaratılmışlardır. İnsan ise ne yaratılan mahlûkat için ne de nefsi için yaratılmamış, ancak ve ancak Allah için, O'na kul olmak, O'na ibadet etmek, O'nu tesbih-ü tenzih etmek, O'nun fermanına ve peygamberine kulak verip o ferman ve peygamberi vasıtasıyla gönderdiği ahkâmı bihakkin yaşayıp yaşatmak için yaratılmıştır. İnsan Allah'a kul olduğu sürece hürdür ve en büyük hürriyet de O'na kul olmaktır.

Cenâb-ı Hakk kendisine halife olarak yaratmış olduğu insanın bir başkasına kul ve köle olmasına asla razı değildir. Bilakis ancak ve ancak kendisine kul olup hürriyete kavuşmasını istemektedir. Zira hürriyet Allah'a kul olmaktan geçer. Allah'a kul olmak şereflerin en yücesi ve halifetullah olmanın da gereğidir. Allah'tan başka kim, kime kul olursa olsun kula kul olmuş demektir! Böyle olan insan köle değil kölenin kölesidir.

Bundan dolayıdır ki Cenab-ı Hak Mâide suresinde

لن يستنكف المسيح ان يكون عبدا لله ولا الملائكة المقربون ومن يستنكف عن عبادته ويستكبر فسيحشرهم جميعا

"Ne Mesih, ne de mukarreb melekler Allah'a ait bir kul olmaktan asla kaçınmazlar. Kim O'na kulluktan kaçınır ve büyüklenirse, muhakkak ki O onları hep birlikte toplayacaktır."
(Nisâ 172)

> "İnsan Allah'a kul olduğu sürece hürdür ve en büyük hürriyet de O'na kul olmaktır."

Bütün bunlardan anlaşılıyor ki gerek insanlar için gerek insanların önderleri olan peygamberler için ve gerekse melaike-i mukarrabin için şereflerin en yücesi Allah *(Celle Celâlühü)* 'e kul olabilme şerefidir. Mahlûkat için en yüce makam ubudiyet makamıdır. Ubudiyet aynı zamanda kendini bilmek, haddini bilmektir. Kul, ubudiyet makamından bir adım daha ileri giderse kulluğunu unutup uluhiyete tırmanmış olur.

Öyleyse kul, kulluğunun idraki içinde kalıp ubudiyet sahasında, kulluk dairesinde kalması gerekir. Kul, uluhiyete ait olan sıfatlardan birine talip olursa, uluhiyete talip olmuş olur ki buda şirk olur . Cenâb-ı Hakk cümlemizi haddini bilenlerden eylesin ve ubudiyet şerefiyle müşerref olmaya daim kılsın. (Âmin)

Üsâme b. Zeyd *(Radıyallahü anh)* anlatıyor. Peygamber Efendimize:

Ey Allahın Rasûlü, Şaban ayında tuttuğunuz kadar başka aylarda oruç tuttuğunuzu göremiyorum (sebebi nedir?) diye sordum.

Efendimiz *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurdu:

"Şa'bân Ayı, Receb Ayı ile Ramazan Ayı arasında insanların gaflet ettikleri bir aydır. Halbuki bu öyle bir aydır ki, ameller Alemlerin Rabbine bu ayda yükseltilir. Ben de amellerimin oruçlu iken yükseltilmesini (Allaha arz edilmesini) **istiyorum** (işte bu sebeple bu ayda çok oruç tutuyorum)**"** *(Nesâî, Savm 70)*

Hz. Ali *(Radıyallahü anh)* anlatıyor: **Rasûlullah** *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* buyurdular ki:

"Şa'bân Ayı'nın yarı (on beşinci) **gecesi olduğu zaman gecesinde namaz kılın, gündüzünde de oruç tutun. Çünkü Allah-u Te'âlâ Hazretleri, o gün, güneşin batmasıyla dünya semasına** (inmekten çıkmaktan, hareket ve intikalden münezzeh olarak Zat'ına yakışan bir inişle) **iner ve imsak oluncaya kadar şöyle buyurur:**

'İstiğfar eden yok mu, mağfiret edeyim! Rızık isteyen yok mu, rızık vereyim! Belaya maruz kalan yok mu, afiyet vereyim! Şöyle olan yok mu, böyle olan yok mu?..' diye nida eder.

Artık kim ne isterse mutlaka ona muradı verilir." *(İbn-i Mâce, İkâme 191)*

Selmân-ı Fârisî *(Radıyallahü anh)*'dan rivayet edildiğine göre **Resûlullah** *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* Şa'bân Ayı'nın son günü yaptığı konuşmasında ashabına şöyle buyurdu:

"Ey insanlar! Çok büyük ve mübarek bir ayın gölgesi üzerinize düşmüş bulunuyor. O kendisinde bin aydan hayırlı bir gece (Kadir gecesi) **bulunan bir aydır. Allah Te'âlâ, bu ayda oruç tutmayı farz; gecesinin kıyamını** (teravih namazını) **da nâfile kılmıştır.**

Kim bu ayda bir hayırla Allah-u Te'âlâ'ya yaklaşırsa, diğer aylarda bir farz eda etmiş gibi sevap kazanır. Onda bir farzı eda eden diğer aylarda yetmiş farz eda eden gibidir.

Bu ay sabır ayıdır. Sabrın karşılığı ise cennettir. Bu ay yardımlaşma ayıdır. Bu ayda müminin rızkı artar.

Kim bu ayda bir oruçluya iftar ettirirse; günahlarının affına ve boynunun cehennemden azad olmasına vesile olur. Oruçlunun sevabından bir şey eksiltilmeksizin iftar ettirene de onun bir misli sevap verilir.

Bu sözler üzerine biz dedik ki:

Ey Allah'ın Resûlü! Hiçbirimizin bir oruçluyu iftar ettirecek durumu yok! Resûlullah *(Sallallahü Aleyhi ve Sellem)* **sözlerine şöyle devam etti:**

"Bir içim süt, bir yudum su ile oruçluya iftar ettirene de Allah Teâlâ bu sevabı verir.

Bir oruçlunun karnını doyurana Allah Teâlâ benim Kevser Havuzu'mdan içirir ve ondan sonra hiç susuzluk çekmez.

Bu öyle bir aydır ki; evveli rahmet, ortası mağfiret sonu da cehennemden azat olmaktır. Bu ayda kölesinin (hizmetçisinin, işçisinin) **işini hafifleten kişiyi Allah-u Te'âlâ ateşten azat eder.**

Bu ayda şu dört haslete sıkıca sarılın; iki haslet ile Rabbinizin rızasını kazanırsınız, diğer ikisine de muhtaçsınız. Rabbinizi kendisiyle razı edeceğiniz iki haslet şudur: Allah'tan başka ilâh bulunmadığına şehadet etmek ve istiğfardır. Her zaman ihtiyaç duyduğunuz iki haslet ise; Allah'dan cenneti istemek ve cehennemden O'na sığınmaktır."

(Beyhakî, Şu'abü'l-İmân, no: 3336, 5/223-224; İbn Huzeyme, Sıyam: 8 no: 1887, 3/191-192)

VEHHÂBÎLİK / SELEFÎLİK
MEZHEPSİZLİK ve PARALEL DİN...

***

ALİ EREN

Din düşmanlarının İslam'ın aleyhinde bulunmalarına artık lüzum kalmadı. Onların vazifelerini İslâmî ilimlerde ilerlemiş gözüken bazı profesörler ve **"İslam'ın ilk asrındaki Müslümanlar gibi yaşadıklarını iddia eden selefîler"** yapıyor.

Bu iki kesim içinde öyle aşırı gidenler var ki, bir Müslüman, inanç ve îtikadda Matüridî veya Eş'arî olduğunu söylese, **"Sen mezhebi din yerine koyarak dîni aradan çıkardın. Dinsiz oldun"** diyorlar.

Amelde hanefîyim diyenleri de boş bırakmıyor, onlara da aynı suçlamayı yapıyorlar. **"Bu adam hanefîlikle başbaşa kalmış, Müslümanlığa ekleme yapmış, dini aradan çıkarmış"** diyorlar.

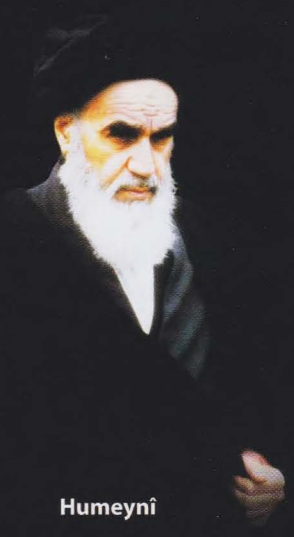
Bu çeşit suçlamalar, Sayın Cumhurbaşkanı'nın başbakanlığı zamanında Câferilerin İstanbul'da edâ ettiği 10 muharrem aşure mâteminde söylediği, **"Sünnî'nin Câferî'ye, Câferî'nin Sünnî'ye üstünlüğü yokdur"** sözünden sonra hızlanmıştı. Daha yakında yaptığı İran seyahatinde, **"Benim şiîlik diye de sünnîlik diye de bir dinim yok. Benim dinim İslam"** demesinden sonra maalesef iyice hız kazandı ve çekinmeden yapılır oldu.

Demek ki, insanları idare mevkiinde bulunan kimselerin sözleri benimseniyor ve yerli yersiz kullanılıyor. Öyleyse, bu mevkide bulunanların sözlerine çok dikkat etmeleri icap ediyor.

1979'da, Humeynî'nin sürgünde olduğu Fransa'dan İran'a döndüğü zaman da buna benzer bir furya başlamıştı.

O zaman da varsa yoksa İran'dı, Humeynî idi, şiîlikti.

Humeynî ABD aleyhinde üç-beş kelime söyledi, **"ABD büyük şeytandır"** dedi diye, sünnîlik ile şiîlik arasındaki farkı bilmeyen, bilse de îtikâdî hassasiyet olmayan kimseler, şiîlik militanı kesilmiş, onların aleyhinde tek kelime söyletmez olmuşlardı.

Humeynî

Çünkü efendim, Humeynî mehdî(!) idi. Kitapların Hazreti Mehdî hakkında yazdıkları belliydi, ama onlar için kitapların **"Hazreti Mehdî'nin ehl-i sünnet olacağı"**nı yazması onlar için hiç mi hiç mühim değildi.

Humeynî'nin, **"Şah'ın zulmü Ömer'in zulmünü geçmişti"** diyerek açıkça Hazreti Ömer'in aleyhinde bulunması bile onları daldıkları gafletten uyandırmıyordu.

Yine Humeynî'nin, Peygamber'imizin iffet ve namusu âyetle bildirilen mübârek zevcesi Hazreti Âişe Vâlidemiz'i ahlâksızlıkla suçlaması dahi, bu kendini kaybetmiş kimseler için bir şey ifade etmiyordu.

Bir kısmı bilmiyor, bir kısmı da bilse bile üzerinde durmuyordu, ama âyetle bildirilen bir gerçeğin tersini söylemek insanı iman dairesinden çıkarırdı.

Tabii ki o zamana kadar Müslüman idiyse...

O makûle kimseler şimdilerde daha başka bir mecrâda yürüyorlar. İş daha da ilerledi. Artık i'tikâd ve amelde ehl-i sünnet ve'l-cemâat mezheblerinin hükümlerine itiraz ve saldırılarda aleniyet başladı, çekingenlik kalmadı.

Meselâ Prof. Hayrettin Karaman, kendisine sual soran bir kişiye, açıkça ve rahatça şöyle cevap verebiliyor:

"İslâma göre şöyle, mezhebe göre şöyle."

Öyle ya! İslam ayrı mezhep ayrı.

Sayın Cumhurbaşkanı'nın yukarıdaki sözlerini tekrar hatırlayalım.

O sözü doğru kabul eden yani mezhebi İslamdan ayrı, farklı ve ona ters kabul edenlerin verecekleri cevap elbette böyle olacaktır.

Acaba mezhepler bu kimselerin beyinlerine, **"din dışı eklemeler"** olarak mı yerleşmiştir?

Demek ki onlara göre mezhep imamlarının / müctehidlerinin verdikleri kararlar / ictihadlar **"Kitab ve Sünnet dışı"** oluyor.

Bu kimseler öyleyse **"edille-i şer'iyye"**yi de kitap, sünnet, icmâ ve kıyas olarak kabule yanaşmazlar...

Oysa şu bir gerçektir ki, kitap **"Sünnet, icmâ ve kıyasa"** gönderir. Sünnet, "Kitap, icmâ ve kıyasa" gönderir. İcmâ, "Kitap, sünnet ve kıyasa" gönderir. Kıyas, "Kitap, sünnet ve icmâya" gönderir.

Yani **Edille-i erbaa** denilen dört dinî delilin her biri birbirine bağlı olup hiç biri diğerlerine zıt değildir.

Ama bu kimseler, edille-i erbaayı / dört dînî delili, ikiye indirip **"sadece kitab ve sünnet"** diyerek, icmâ ve kıyası ke-enlemyekün yani yok hükmünde sayıyorlar.

Böyle derken, keşke gerçekten sünnete değer verseler canım yanmayacak. Ne gezer! Onda da samimi değiller.

İşte bu hal ve bu tavır, İslam'ı ve İslâmî ilimleri kuşa çevirmenin dik âlâsıdır.

Bu faaliyet, Tanzîmat'la başlayan, Jön Türklerin ve İttihad Terakkî masonlarının **"İslâmiyeti kuşa çevirme yani ortadan kaldırma"** hâinliklerinin zamanımızdaki değişik bir şeklidir.

Kitap ve sünnete yani Kur'ân ve hadise sahip çıkma şeklinde görülen bu faaliyetlerin altındaki esas gaye, İslâmiyyet'in temelini teşkîl eden Kur'ân-ı Azîmüşşân'ı hükümsüz kılmaktır....

***

Aklı, imanı ve ilmiyle bu dîn düşmanlıklarına direnenler, Müslümanlıklarını muhâfaza ederler, direnemeyip bu sele kapılanlar ise, önce **"mezhebsizlik"** gayyâsına düşer, sonra da İslâmiyetle bağlarını hepten koparırlar da farkında bile olmazlar.

Nitekim bu yangını körükleyenler ve onların çıkardıkları bu yangını hayat suyu zannedenler, ehl-i sünnet olan Müslümanları küfür ve dalâletle / sapıklıkla suçlayarak en büyük mânevî felâkete giriftar oluyorlar.

Onlar varsın kabul etmesinler, biz inanıyoruz ki, ilimde tam bir ehliyete sahip olan müctehid imamlar, bir usûl ve disiplin içinde Kur'ân ve sünnetin hakkını vermekte ve bizlere sırât-ı müstakî göstermektedirler.

Zamanımızın ilimsiz ilim düşmanı Luterleri ise kitab ve sünneti / Kur'ân ve hadisleri hiçbir usûl kaideye dayanmaksızın, kendi görüş, düşünüş, anlayış, hevâ, heves, nefis ve arzuları istikametinde anlamaya çalışıyor, o istikamette mânâ veriyorlar...

Hem acı hem gülünç...

Halbuki sahip çıktıklarını söyledikleri Sevgili Peygamberimiz şöyle buyuruyor:

"Kim Kur'ân'ı kendi kafasına göre tefsir ederse kâfir olur."

Ne yazık ki bu nebevî ikaz bile, o azıcık ilimleri ilâh, dünyevî menfaatleri da gaye edinmiş kimselere fayda vermez / vermiyor.

Bu yanlış gidişi devam ettirmeyi gaye edinmiş olanlar, 70-80 sene gibi yakın bir zamanın değil, 7-8 asırlık idealin tecrübeli sahipleridirler.

Onlar için, **hayatta en hakîkî mürşid İbni Teymiye**'dir.

İbni Teymiye ve haleflerinin izinde gidenlerin izinde gidenler, Ehl-i sünnetin müctehid imamlarını kabul etmezler ama, bu ümmetin başına belâ olan Vehhâbîliğin kurucusu Muhammed b. Abdilvehhâb'a hiç itirazlarını göremezsiniz.

Ayrıca...

Hangi İslam ülkesinde bulunursa oralı imiş gibi davranan, bukalemun gibi bulunduğu yerin rengine giren, kılıktan kılığa girip her sakala göre tarak vuran, sadece ikiyüzlü değil binbir surat olan mason Cemâleddin Afgânî...

Afgânî gibi mason olan Abduh...

Mezhep çorbacısı Reşid Rıza...

Rusya'da Lenin destekçisi ve dinde reformcu Mûsâ Cârullah gibi, sapıklık çizgisinde devam edenler, hep bunların fikir babalarıdır.

Teymiyeci / selefî, Efgânî / Abduhcu selefi ve Suudlu-vehhâbî / selefî kafasına göre, 4 hak mezhep mensupları onlara dinde kardeş değil, yolda arkadaş olabilirler.

Tarikat ise onların nazarında hepten bâtıl olduğu için şeriat'a bağlı hiçbir tarikat mensubu onların nazarında Allâh'ın selâmını verilmeye lâik değildir.

Hele kerâmete hiç inanmaz, böyle bir şey kabul etmenin bid'at olduğunu söylerler. Kerâmetin Kur'anla sâbit olduğunu bile düşünmez de âyeti inkâr felâketine düşerler.

Fâtır sûresinin 5. âyetine, **"şeytan sizi mezheb ve tarikatlarla, Allah diyerek aldatıyor"** diyerek kafalarına ve hevâlarına göre yanlış ma'nâ vererek, Kur'ân-ı Kerîm'i de istismâr eder, maalesef yukarıda meâlini verdiğim şu hadis-i şerifin muhatabı oluverirler:

"Kim Kur'ân'ı kendi kafasına göre tefsir ederse kâfir olur."

Rahatsız oldukları esas noktalardan biri de, müslümanların sünnî müctehidlere ve sünnî tarîkat pirlerine bağlanmalarıdır...

Ama bu rahatsızlıklarını, gerçek tasavvuf erbabını değil, sahtelerini ele alıp hakîkilerin hepsi öyleymiş gibi gösterirler.

Şimdilerde, sünnîlikten ayrılıp sapıtanlarla, gerçek sünnîler arasındaki ayrılığı mezhep çatışması olarak göstererek, mezhepleri bölücülük olarak gösteriyorlar.

Kendilerine **selefî**, yollarına da **"selefîlik"** diyenler, kendilerini **"selef-i sâlihîn efendilerimize"** nisbet etmek gibi bir gözboyama içindedirler...

Onların **"Geleneksel din"** diye suçladıkları Ehl-i Sünnet müfessir ve mutasavvıflarının eliyle bize kadar gelen sâfî Müslümanlık, bu nevzuhurların işine gelmiyor!

Çünkü bu gelenek dini **"sorunları çözemiyor"** muş...

Denilmek isteniyor ki, **"Bilinen müslümanlık artık işe yaramıyor. Biz onu yepyeni bir şekle sokarak işe yarar ve meseleleri çözer hâle getireceğiz!**

Yeni dinimiz böyle olmalı. Olacakdır da. Çünkü yeni meselelerimizi çözemeyen bir zamanların dîniyle bu işin yürümeyeceği ortada...

Gelenek Müslümanlığından işimize gelen yerleri alır kendi düzdüklerimize ekleriz."

Ama bu ne garâbet!

Hem**"gelenekçiler"** deyib aslını inkâr edeceksin, hem de beğenmediğin eski âlimlerin birikimlerine ortak olacaksın!

***

Asırlardır bilinen ve yaşanan İslamı **"Gelenek dini"** diyerek suçlayan ve ortadan kaldırmak isteyenleri, Merhum Şeyhülislâm Mustafa Sabri Efendi'den dinleyelim:

"Bunlara, ulemâ-yı sû' (kötü âlimler) **demek, yahud ilimleri nâkıs cehele** (ilmi tamamlamamış câhiller) **hükmünü vermek kifâyet etmez. İlimleri yoksa zerre kadar akılları, izzet-i nefisleri de mi yok?**

Müslümanlıkları da mı yok?

Yani bunların sükût-ı ilmîlerinden ziyâde sükût-ı rûhîleri şâyân-ı hayretdir. **Hayır, hayır, en doğrusu bunlar, müslüman değillerdi. Belki Müslümanlığın ulemâsı** (Müslüman âlimlerin) **kıyâfetine giren gizli düşmanları idi."**

Bunlar, İslâmiyyet'i beğenmeyen sürüler ve içdeki gizli münkirler (inkârcılar)**dır...**

Kendi nefs ü hevâ ve arzularını, millete, **"Benim beğeneceğim İslâm, böyle olmalıdır"** diye değil; **"Sizin beğenip îmân ettiğiniz İslâmınız anlaşılamıyor, dolayısıyla beğenilmiyor, aslını da siz bilmiyorsunuz, onun en doğru şekli budur"** diyerek, göz boyarlar...

Bütün hedefleri, başka keyfiyete (şekle) inkılâb ettirerek yok etmektir...

Aynen, yahudilerin Mûsâ ve Îsâ (Aleyhimesselâm)'ın şerîatlarında yaptıkları oynama ve tahrîfâtı, son şerîatta da yapmak...

Merhûm Zâhid-i Kevserî'inin, **"Mezhepsizlik dinsizliğin köprüsüdür"** dediği çukurun çukuru işte budur.

Görülüyor ki, Teymiyecisinden Vehhâbîsine, selefîcilik denileninden reformcu "İslâm beğenmezlerine" kadar topunun keyfiyeti nüans farkıyla aynı...

Bunların istek, arzu ve hedefleri, sadece adı bırakılan, öz ve muhtevâsı alabildiğine çürütülen, İslâmiyet ile zerre kadar alâkası kalmayan ve bırakılmıyan, kendilerinin uydurduğu ve adına İslam denilen bir din...

***

Enteresandır, Locafendi makamının yıllardır üzerinde durduğu teraneler de böyledir.

Allâh'ın dinini âciz göstermeye çalışan mezhepsiz ve telfikçilerin, kimlerle ve nerelerle paralel olduğuna bakın!

Merhûm Şeyhülislâm Mustafa Sabri Efendi Hazretleri'nin buyurduğu gibi"**....dinden korkmamanın ma'nâsı, ...(çıkılsa sanki ne lâzım gelir, ne kaybedilmiş olur?) tarzında bir korkusuzluk ve bir nevi asrîlik şecaati iktisab etmek** (kahramanlık göstermek)**dir. Onun için dini tepe tepe kullanırsın, (din beni terketse bile, ben onun yakasını bırakmam) dersin!"**

Yani ne yaparsan yap, dinden çıkmayacağını zannedersin.

Nitekim, Diyanet'ten sorumlu eski Devlet Bakanı Mehmet S. Aydın, Çemberlitaş'taki Fırat Kültür Merkezi'nde (FKM) yaptığı bir konuşmada şöyle demişti:

"Korkmayın iman kalpten kolay kolay çıkmaz."

Ne demek çıkmaz!

İman kalbe demir kazıkla çakılmış mı ki çıkmasın!

İman o kadar nazlı bir cevher, o kadar hassas bir değer ki, bulunduğu yere kendine zıt olan bir kelime bile gelse, derhal o kalbi terk eder.

Ama gelin görün ki, Müslümanlar **"Korkmayın iman kalpten kolay kolay çıkmaz"** diyerek rehâvete yönlendiriliyordu.

İlvanya ülkesinde pens ile cendereye alınan Locafendisi, bazılarının ağzıyla senelerce işte böyle konuştu durdu.

Yani mezhepsizlerin ve meâlcilerin, keyiflerine göre uyduracakları "paralel din", senelerce önce el çabukluğu yapılıp epeyce yol almıştı.

Mezhepsizler, paralel dini aslında "millî cinsden" yapacaklardı. Diğerleri, yahudi-haçlı yardımıyla daha hızlı gittiler(di)...

O kadar hızlı gittiler ki, iş Allah'la konuşmalara, Peygamberi çalgılı, sazlı-cazlı toplantılara getirmelere, dalyan gibi kızları sahnelere çıkarmalara, rüyalı tweetlere, divit, çivit, cizvit ne varsa hepsini gerçekleştirmelere, kelime-i tevhidin ikinci kısmı olan Resûlüllah'ın ismini koparmaya kadar gelmişti.

Devamı filin züccâciyeci dükkânına girdiği gibi değil, daha yumuşak gidecekti. Ama olmadı ah olmadı!

Esasen Hallettin ile iş çoktan halledilmiş, Efgânî ve Abduh gibi masonların ve Reşid Rızâ gibi mezhep çorbacısının sapıklaştırıcı kitablarıyla çok daha önceden fikirler servis edilmişti.

Sinsi ve yavaş, fakat emin adımlarla **"Durmak yok, yola devâm"** derken birden hızlanıldı ve en büyük hata o işte böyle yapıldı. Tam ipi göğüsleyelim derken fena halde ip ayağa dolandı!

Ne demişler? **"Tiz-i reftâr olanın pâyine dâmen dolanır."**

Yani **"acelesi olanın eteği ayağına dolanır"**

Halbuki, **"Gelenek İslam"** zehiriyle zehirlenmiş olan(!) Müslümanlara, Yahudilik ve Hıristiyanlık panzehiri, Diyalog ve Hoşgörü tasıyla yudum yudum ne güzel içiriliyordu...

Ah olmadı ah!

Bir Hristiyan olan Lester Kurtz, Meryem isimli bir müslüman ile evlendirilmişti.

Zaman gazetesi 15 Nisan 2000 tarihli sayısında **"Bu bir devrim"** manşetiyle verdiği bu habere **"diyalogdan düğüne"** alt başlığını atmış ve haberi şöyle duyurmuştu:

"Sosyoloji profesörü Hristiyan Lester Kurtz ile gazeteci Meryem Kurtz'un nikâhları Urfa'da İbrahim Camii'nde müftü, haham ve papazın huzurunda kıyıldı."

Zaman'ın **"bu bir devrim"** diye duyurduğu haber, gerçekten de Kur'anın, "Müslüman kadınların Hristiyan erkeklerle evlendirilmesini yasaklayan" Mümtehıne sûresi 10. ve Bakara sûresinin 221. âyetlerinin emrine karşı gerçekleştirilen bir devrimdi. **Devrim**, adı üstünde geleneksel bir uygulama, anlayış veya inanışı **"deviren, değiştiren"** faaliyet demekti.

Devrimin bir benzeri de, **Nevyork'ta Beş Minare** filmindeki hoca rolü ile devreye sokulmuştu. Filmde, karısı Hristiyan olan hoca, kızını diyalogun doğal sonucu olarak bir Hristiyanla evlendirmekte beis görmüyordu.

Bakın sacayağı nasıl kurulmuş...

Diyalog toplantılarında oturum başkanlığı yapan Diyanet'ten sorumlu Devlet Bakanı S. Mehmet Aydın da şöyle diyordu:

"Avrupa Birliği ile ilişkilerde bazı esneklikler göstermemiz lazım. Avrupa Birliği'ne gireceksek, ona göre düzenlemeler yapmamız şart (...) Kur'an'da Mümtehıne Sûresi 10. âyette diyor ki, "Bu kadınlar, o inkarcılara helâl değildir."

Avrupa Birliği'ne girecekseniz bu âyeti batılılara îzah edemezsiniz. Mü'min kadının, Hıristiyan erkekle evlenemeyeceğini söyleyen bir âyet, Batı'da sıkıntı doğurur. Bunu gidermek lazım." *(23 Nisan 2000 Samanyolu TV).*

Mümtehıne sûresi 10. âyette, **"Mü'min-kadın, müşrik-erkek"** nikâhını yasaklayan hükme nasıl bir formül bulacaklardı?

Newyork'ta Beş Minare filmi işte bu formülün halkalarından biriydi. Ne kadar "film" çevirirseler çevirsinler, bu topraklar artık bu filmleri, bu senaryoları kaldırmaz...

Haçlıların beğeneceği ve **"sipârişiniz üzere tam ağzınıza lâyık buyurun"** denilecek oyuncak bir İslam yok...

Zaten ona İslam denmez, gâvur oyuncağı denir...

Böyle bir oyuncağı kimse bize de kakalamaya kalkışmasın. İster haçlı dostlarına sunsun, isterse tepe tepe kendisi kullansın...

ALİ EREN

MÎRAC KANDİLİ ve KANDİL GECELERİNDE İBÂDET...

Önümüzdeki cumayı cumartesine bağlayan gece Mîrac gecesidir. Cümlemize mübârek olsun.

ALİ EREN

RABBİMİZ, BAZI GÜN VE GECELERİ DİĞERLERİNDEN DAHA DEĞERLİ KILMIŞTIR.

Mîrac gecesi; Sevgili Peygamberimiz'in kısa bir anda Mekke'deki Harem-i Şerif'ten, Kudüs'teki Mescid-i Aksâ'ya / Beyt-i Makdis'e götürüldüğü,

Orada bütün peygamberlerin ruhlarına namaz kıldırdığı,

Sonra göklere yükseltildiği ve daha ötelere götürülüp, kendisine nice hikmet ve sırların açıldığı, Cennet - cehennem ve diğer birçok âlemlerin gezdirildiği, Rabbimizle vâsıtasız olarak konuştuğu, Nihâyet Rabbimizden günde 5 vakit namaz hediyesi ile ümmetine döndüğü, Kur'â n'dan sonra ikinci büyük mûcizesidir.

Rabbimiz, bazı gün ve geceleri diğerlerinden daha değerli kılmıştır.

Cuma, arefe, bayram, aşûre ve Ramazan gün ve geceleri diğer gün ve gecelerden değerli olduğu gibi, kandil geceleri dediğimiz mübârek geceler de diğer gecelerden daha farklı ve daha değerlidir.

Bu fark, Rabbimizin o vakitlerde yapılan ibâdetlere daha fazla sevap vermesinden ileri geliyor.

Senede 5 kandil gecesi var:

Mevlid, Regâib, Mîrac, Berat ve Kadir geceleri.

Bu gecelerde, ilk önce ne sırlar meydana gelmiş, nurlar nasıl yeryüzünü kaplamışsa, kıyamete kadar aynı gecelerin her sene-i devriyesinde yani her yıl dönümünde aynı nur, feyiz, hayır ve bereketler yeryüzüne iner. İstifade etmek isteyenler de edebildikleri kadar istifade ederler.

Öyleyse, sevaba muhtaç olan biz kullara düşen, bu gecelerde yapabildiğimiz kadar ibâdet etmektir.

İbâdet etmedikten sonra, bu gecelerin farklı olmasının bize ne faydası var?

Meselâ Mîrac gecesinde, **"Bu gece şöyle olmuştu"** diyerek bu mânevî yolculuğunu sadece konuşup, ibâdetsiz geçirmek lâyık olmaz.

Sevgili Resûlümüz'ün Mîrac yolculuğunda kâinatı kaplayan nur, onun hürmetine her sene aynı gece tecelli ederken, kalbimizi bu mânevî hazineye kapatmak uygun mudur?

Bu da kıyamet alâmetlerinden olmalı ki, şöyle bir iddia ile karşı karşıyayız:

"Efendim, bu gecelerde yapılacak bir ibâdet yok. Bunu nereden çıkarıyorsunuz?"

Hiçbir yerden çıkarmıyoruz, İslam âlimlerinin eserlerini okuyor, onların Peygamberimiz'den yaptığı rivâyetlere itimat ediyoruz.

"Her rivâyete inanılır mı? O kitaplarda yazılanların doğru olduğu ne mâlum?" diyorlar.

İyi de, durup dururken bu şüphe neyin nesi? İbâdetlerimizi İslam âlimlerinin eserlerinden öğrenmeyeceksek kimden öğreneceğiz?

Hem, **"Her rivâyete inanılmayacağı"** söyleniyor, hem de şöyle deniliyor:

"Mâlikîlerden bir zat Regaib gecesi namaz kılan bir cemaatle, haram fiiller işleyen bir grup görmüş, haram fiiller işleyenlerin durumunun, namaz kılanlardan daha iyi olduğuna hükmetmiş. Zira haram fiil işleyenler yaptıkları işin farkındadırlar ve tevbe etme ihtimalleri mevcuttur; diğerleri ise yaptıkları işin taat olduğuna inandıkları için tevbe etmeleri de söz konusu değildir."

Bu da bir rivâyet. Öyleyse, o mâlikî zatın hükmünün doğru olduğu ne mâlum?

Nitekim yanlışlığı ortada:

Gece namazının sevabının büyüklüğü kesin mi? Kesin...

Peki, diğer gecelerde namaz kılmak sevap oluyor da Regâib gecesinde namaz kılmak niçin günah olsun?

Regâib gecesi, **"Namaz kılmanın günah olduğu"** bir gece midir?

O mâlikî zat her kimse, biz onun değil, İmam Gazâlî ve Abdülkâdir Geylânî gibi hem ilim hem mâneviyatta yüksek mevkilere erişmiş mübârek zatların sözlerine itimat ediyoruz. Onlar eserlerinde böyle gecelerdeki ibâdetlerin çok sevap olduğunu yazıyorlar.

Değerli okuyucular! İnsanda bazen dil sürçmesi olabilir. Bir değerli arkadaşımızın o mâlikî zat rivâyetini naklinden, **"Regâib gecesinde namaz kılmanın günah olduğunu söylemek istediğini"** değil, bunun bir kalem sürçmesi olduğunu kabul ediyoruz...

MASONLAR ÖNDER
BİZ KUYRUK MUYUZ?

***

ALİ EREN

Şu lâfa bakın: ***"Müslüman olmak için dinimizde bir mezhebe bağlanma koşulu aranmaz."*** Laf ola beri gele. Evet, bir kimsenin Müslüman olması için ille de bir mezhebe girmesi şart değil, ama Müslüman olduktan sonra ibâdet edebilmesi için mutlaka bir mezhebi benimsemesi şart. Tamam, adam Müslüman oldu. Sonra ne yapacak? Bunu da yazsana! Hayır, kitapta bunun cevabı yok.

Değerli okuyucular, mezheblerin önemsizliğine yönelik bu söz, 8. sınıf Din Kültürü ve Ahlâk Bilgisi kitabının 90. sahifesinde yer alıyor. Bu kitap, Milli Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu'nun 20/05/2005 tarih ve 55 sayılı Kurul Kararı ile 2005-2006 öğretim yılından itibaren 5 (beş) yıl süre ile ders kitabı olarak kabul edilmiş. Hazırlayan, Üzeyir Gündüz.

Dikkat! 2005-2006'dan itibaren 5 yıl.

Yani AK Parti devri!..

Hiç bekler miydiniz?

Mezhebleri yersiz görmek ve ortadan kaldırmak yani TELFÎK-İ MEZÂHİB faaliyetleri, yeni değil. 1865'de Lübnan'ın Trablusşam şehrinde doğan Muhammed Reşit Rıza'nın Muhâveretü'l-Muslih ve'l-Mukallid isimli eserinin yazıldığı zamandan beri var.

Kim bu Reşid Rıza?

Cemaleddin Afgânî'nin yönlendirdiği Urvetü'l-Vuskâ dergisini okuyarak yön değiştiren bir şaşkın. Urvetü'l-Vuskâ dergisinin iki sayısını okumuş, fikri değişmiş.

Cemâleddin Afgânî kim?

Önce mason olup, sonra hiçbir dine mensup olmadığı gerekçesiyle masonların bile kabul etmediği ve masonluktan atılan bir dinsiz.

Urvetül Vuskâ'nın yazarlarının başında da yine bir mason olan Muhammed Abdüh var.

Reşid Rıza, Abdüh'la görüşmek üzere Mısır'a Kahire'ye gidiyor. Kahire'de görüşüyorlar ve sıkı fıkı dost oluyorlar.

Daha sonra İstanbul'a da gelen Reşid Rıza'nın burada görüştüğü kimseler de ibretlik: İttihad ve Terakkiciler.

Diyanet İşleri Başkanlığı, Reşid Rıza'nın Muhâveretü'l-Muslih ve'l-Mukallid isimli mezhepleri reddeden bu kitabının tercümesini, "İSLAMDA BİRLİK VE FIKIH MEZHEPLERİ Mezâhibin telfiki ve İslam'ın bir noktaya cem'i" ismiyle Hayrettin Karaman'a sadeleştirip 1974'de piyasaya sürdü.

"Mezâhibin telfiki" demek, mezheblerin birleştirilmesi yani mezheblerin birbirine karıştırılması yani mezhepler çorbası yapmak demek.

Diyanet'in bu kitabı o günlerde şiddetle tepki gördü. Diyanet de mecburen kitabı satıştan kaldırmıştı.

Hayrettin Karaman, "Diyanet dayanamadıysa ben varım" dercesine, Reşid Rıza'nın bahse konu kitabını Gerçek İslam'da Birlik adıyla kendisi yeni baştan tercüme etti ve piyasaya arz etti. Kitap şu anda satıştadır.

Şimdi de "Ne Şiîyiz ne Sünnîyiz. Dinimiz İslam" şarkısı gündeme geldi.

Bahse konu kitabın isminde "İslam'ın bir noktaya cem'i" ifadesi de var. Yani, sözde İslam'ın bir noktada toplanması demek.

Tabii kulağa hoş geliyor.

Öyle ya, parça parça olacağımıza yekvücut olsak daha iyi değil mi?

İyi de bu sözün altındaki gaye başka.

Gaye mezhebleri ortadan kaldırmak.

Diyelim ki kaldırdık. Herkes âyet ve hadislerden hüküm çıkaramayacağına göre, Müslümanlar nasıl ibâdet edecek?

Edemeyecek tabii!..

Yani demek oluyor ki, mezhebleri dışlamaktaki hedef ibâdetsiz İslam…

Öyle bir İslam ki, iman var ibâdet yok…

Sevgili okuyucu!

Bir kimsenin Türkiye'ye sınırdan giriş yaptığını düşün. Bu kimsenin yoluna devam edebilmesi için mutlaka bir yola girmesi lâzım değil mi?

Aynen bunun gibi, Müslümanlığı kabul eden bir kimsenin ibâdet edebilmesi için de bir mezhebe girmesi şart.

Mezheb de zaten yol demek.

Yani İslam ülkesinde ilerlemek için mezhebe/bir yola girmek zaruret var.

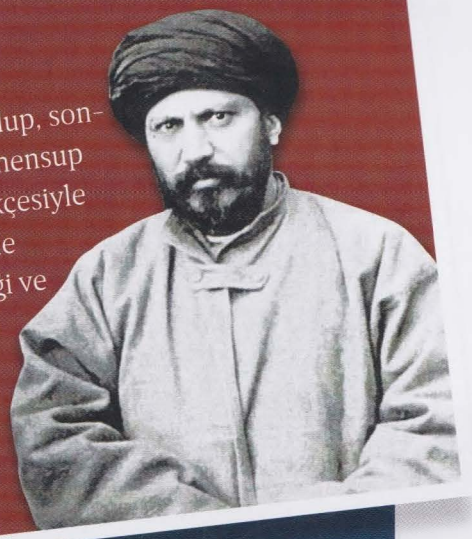
Müslümanları, İmam-ı Âzam'ların yolundan çevirmeye çalışan Mustafa İslamoğlu nam kişi, "Başkasının ürettiği fıkha uymaktansa kendi ürettiğimiz fıkha uyalım" diyor.

Ama herkes âlim değil ki, nasıl olacak bu?

"Canım anlayın artık, biz ne güne duruyoruz? Bilmediklerinizi bize sorun. Eski mezhep imamlarına ne ihtiyaç var?"

ALİ EREN

Cemâleddin Afgâni Kim?

Önce mason olup, sonra hiçbir dine mensup olmadığı gerekçesiyle masonların bile kabul etmediği ve masonluktan atılan bir dinsiz.

'KUR'ÂN'I BİTİRME' SEMPOZYUMU

***

ALİ EREN

Zamanın DİB Başkan Yardımcısı Mehmet Görmez ve profesör arkadaşları Ömer Özsoy, İlhami Güler, Burhanettin Tatar, Mustafa Öztürk ve Yasin Aktay'ın katılımıyla, Almanya/Frankfurt'ta 05-07 Haziran 2008'de **"İslam'ın Manevi Mirası: Günümüzde Kur'an"** konulu bir sempozyum yapıldı.

Sempozyumu, Frankfurt Goethe Üniversitesi bünyesinde faaliyet gösteren **"İslam Dini Vakıf Profesörlüğü ve İslam Araştırmalarını Teşvik Topluluğu (GEFIS)"** yürütüyordu.

GEFİS, DİB'le Goethe Üniversitesi arasında yapılan sözleşme ile kurulan bir eğitim kurumudur. Bu kurumla Diyanet ve TDV arasındaki organik bağ bulunduğundan, bu sempozyum aynı zamanda Diyanet/TDV faaliyeti sayılır. İslam Dini Vakıf Profesörlüğü (Frankfurt İslam İlahiyat Fakültesi), DİB yönetiminde ve TDV parasıyla yurt dışında ilahiyat eğitimi veren bir kurumdur. Başında da Mehmet Görmez tarafından görevlendirilen Ankara İlahiyat Tefsir hocası Prof. Dr. Ömer Özsoy bulunmaktadır.

Ömer Özsoy, aynı dönemden Mehmet Görmez'in dostu ve arkadaşıdır. 2005'lerde açılan İslam Dini Vakıf Profesörlüğü'ne (Frankfurt İslam İlahiyat Fakültesi) yönetici hoca olarak o görevlendirmiştir.

KUR'ÂN ALEYHİNE SÖZLER

Açılışında Sayın Mehmet Görmez'in de bir konuşma yaptığı sempozyumda, Ömer Özsoy'un söyledikleri, Müslümanları çileden çıkarmakla kalmıyor, Yahudileri ve Hristiyanları bile şaşkına çeviriyor.

İşte o sözler:

"Anlaşılan, Hz. Muhammed Kur'ân'ı yazılı hale getirmeyi kendi ödevi olarak görmedi. Allah gerçekte yazılı bir metin istemiyordu. Aksine Allah, insanlarla olan esnek iletişimini korumak için Kur'ân metninin yazıya dökülmesine karşıydı.

Tanrı gerçekten yazılı bir metin mi istiyordu, yoksa inananlarla olan esnek iletişimini korumak için tam tersini mi? .....Bir araya toplanan farklı metinlerin (âyetlerin demek istiyor) ne zaman bir sistematiğe döküldüğü de Müslüman araştırmacılar ile Batılı İslam bilimciler arasında tartışmalı. Birçok Batılı bilim insanına göre bu işlem, Müslümanlar arasındaki genel kanının aksine, çok daha sonraları yapıldı. Kur'ân'ı yorumlama ihtiyacı Peygamber'in vefatının ardından, yani ikinci kuşakta ortaya çıktı.

Kur'ân'da anlatılmak istenen içeriğin yalnızca yüzde 10'u, Kur'ân'ın âyetlerinde bulunabiliyor. Geri kalan kısım, tarihsel (sadece o zamanı ilgilendirdiği) bağlamda yorum gerektiriyor. Dolayısıyla Kur'ân ne ebediyen geçerli, ne de evrensel bir kitaptır."

Ömer Özsoy'un, basın açıklamalarında ve derslerinde sürekli vurguladığı konular, yukarıdakinin aynıdır. İddiaları şöyledir:

"Kur'ân'ın ancak onda birinin geçerli olduğu, geri kalanının tarihsel yani sadece indiği zamanla ilgili olduğu, ebediyen geçerli olmadığı, evrensel olmadığı, ayrıca Kur'ân'ın ilk asırda yazılmış bir metin olmadığı...".

Ömer Özsoy, 2002 yılında Diyanet tarafından düzenlenen sempozyumda da aynı şekilde, **"Kur'ân'ın tamamının ilâhî/dînî bir metin olmadığını, içerisinde hukuk kuralları yer alsa bile, toplumun ve insanın değişkenliği dolayısıyla bu kuralların da değişken olacağını, yani bağlayıcı olmayacağını"** savunmakta ve şöyle demektedir:

"Kur'ân-ı Kerim'in muhteva itibariyle tamamen ilâhî, dolayısıyla tamamen dînî bir metin gibi, bir bütünlük gibi algılanmasının o denli isabetli olmadığı kanaatindeyim."

Ömer Özsoy'un bu görüş ve ifadelerinin yer aldığı kitap, Sayın Görmez'in Dini yayınlardan sorumlu Başkan Yardımcısı olduğu dönemde Diyanet tarafından yayınlanmıştır. Ömer Özsoy'un yukarıdaki sözleri ile Sayın Görmez'in, **"Kur'ân'ın, kanun metni gibi okunmayıp, ondan sadece ilkeleri çağa taşımak (gerekir)"** sözü arasında bir terslik görüyor musunuz?

Durun bakalım daha neler okuyacaksınız...

Devamı için virgül...

İlm-i Hâl

HÜSAMETTİN VANLIOĞLU BAŞKANLIĞINDA
FIKIH KURULU

DOMUZ ENSÜLİNİ GİBİ İÇERİLİĞİNDE HARAM KATKI MADDESİ BULUNAN İLAÇLARI TEDAVİ MAKSADIYLA KULLANMAK

Bizleri yoktan var edip İslam'la müşerref kılan Rabbimize hamt eder, "Allah katında en sevimli din, geniş ve kolay olan hanif dinidir" buyuran Efendimize *(Sallallahu Aleyhi ve Selem)* ve onun en sıkıntılı olduğu zamanlarda yanında olan âl-i ashabına Salat-u Selam ederiz.

Peygamber Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَجْعَلْ شِفَاءَكُمْ فِيمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ

"Allah Te'âlâ hazretleri şifanızı haram olan şeylerde yaratmadı."[1]

Her ne kadar âlimlerin bir kısmı; bu hadis-i şerife dayanarak haramla tedaviyi caiz görmeseler de, çoğunluğun görüşü caiz olması yönün olmuştur.[2]

Haram olan bir şeyle tedaviyi caiz gören Âlimler; bu hadis-i şerîf'i şu şekilde yorumlamışlardır: Haram olan bir şeyin kullanılmasında zaruret yoksa onda şifa aramak caiz olmaz. Ancak o haramı kullanmaya dair geçerli bir mazeret olursa bu mazerete binaen helale dönüşür. Dolayısıyla onda aranan şifa, haramda aranan şifa değil bilakis helalde aranan şifa olarak kabul edilir. Haramla tedaviyi caiz gören âlimlerden bazıları da bu hadis-i şerifi şu şekilde yorumlamışlardır; Peygamber Efendimiz *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* bu hadis-i şerîf'i, şifa taşımayan haramlar hakkında buyurmuştur. Nasıl ki susuzluktan ölmek üzere olan kimsenin, yanında bulunan şaraptan içmesi caizse aynı şekilde kendisinde şifa olan şeyi kullanımı da alterna finin bulunmaması şartıyla caiz olur. [3]

Alâuddin Ebû Bekr el-Kâsânî (ö.587), Bedai'u's-Sanâi adlı eserinde şöyle der: İmam Ebu Hanife'ye (Allah ona rahmet etsin) göre; şifası kesin olarak bilinmeyen, şifa vereceği kanaati düşünülmeyen veya tabipler tarafından şifa verici olduğu söylenmeyen haram şeylerin tedavi amaçlı kullanılması caiz değildir.[4]

Muhammed Emin ibn Âbidîn (ö.1252), Reddu'l-Muhtâr adlı haşiyesinde şöyle der: "Haramla tedavi haramdır" sözü mutlak değildir. Tedavi maksadıyla haram bir şeyi kullanmanın haram oluşu, onun tedaviyi sağlayabileceğine dair bilgi veya kanaatin olmamasıyla kayıtlıdır. Şayet o haramla tedavi olunduğunda şifa bulunacağı bilinirse ve başka bir alternatif de yoksa nu kullanmak caiz olur.[5]

[1] Sahihu İbn-i Hibbân, kitabu't-taharet, babu'n-necase…

[2] Muhitu'l-Burhanî

[3] Muhitu'l-Burhanî

[4] Bedai'u's-Sanâi

[5] İbn Âbidîn

Şeker hastalarının kullanmış olduğu ensülin inesinin domuz kökenli olduğu ve bu nedenle birçok hassasiyet sahibi Müslümanlara sıkıntı verdiği bilinmektedir. Domuz bütünüyle necasettir.

Dolayısıyla eti, kemiği, kanı ve sair bütün cüzleri pistir. Bunların yenilmesi, içilmesi veya kullanılması caiz değildir. Ancak açlıktan ölmek üzere olan bir kişinin, başka bir şey bulamaması durumunda hayatını kurtaracak kadar bunlardan yararlanması caizdir.

Allah Te'âlâ hazretleri şöyle buyuruyor:

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ وَمَا أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلاَ عَادٍ فَلا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

"Allah size ancak ölüyü (leşi), kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesileni haram kıldı. Her kim bunlardan yemeye mecbur kalırsa, başkasının hakkına saldırmadan ve haddi aşmadan bir miktar yemesinde günah yoktur. Şüphe yok ki Allah çokça bağışlayan çokça esirgeyendir."

Makalemizin başında da temas ettiğimiz üzere helal olan başka bir ilaçla tedavi mümkünse domuz ve emsali haram kökenli ilaçları kullanmak caiz olmaz. Alternatifinin bulunmaması durumunda bu ilaçların kullanılmasında ise bir sakınca yoktur.

Yaptığımız araştırmaya göre piyasadaki ensülinlerin tamamı domuz ensülini değildir.

Türkiye Diyabet Vakfının resmi internet sitesindeki bilgilere göre; günümüzde tedavi amacıyla kullanılan ticari ensülinlerin, birçok bakımdan birbirinden farklı özellikleri vardır.

Elde edilen biçimlerine göre ensülinler **"domuz"**, **"sığır"**, **"insan"** ensülinleri olarak isimlendirilir. Domuz ve sığır ensülinlerinin apıları vücudun ürettiği ensüline tamamıyla benzemez.

Bu nedenle insan ensülininden daha fazla reaksiyona sebep olabilmektedir.

İki çeşit insan ensülini vardır.

1-Domuz ensülinin insan ensülinine benzeyecek şekilde değişime uğratılmasıyla elde edilen yarı sentetik ensülinler

2-İnsan vücudunun yaptığı ensülinin yapısı ile aynı olacak şekilde genetik mühendislik teknikleri ile üretilen ensülinler

İnsan ensülini vücudumuzun ürettiği ensülinin tamamıyla aynısı olduğu için vücudun bu ensüline karşı tepki gösterme olasılığı, hayvan ensülinine göre çok daha azdır.

Netice olarak; günümüzde kullanılan ensülinler üç çeşittir.

1) Domuz ensülini
2) Sığır ensülini
3) İnsan ensülini

İnsan ensülini de iki çeşittir.

Domuzdan elde edilen ve insan ensüline benzeyecek şekilde değişime uğrayan ensülin

İnsan ensülini şeklinde genetik mühendisliklerle elde edilen ensülin

Diyabet/şeker hastalarının tedavisinde ensülin çeşitlerinin her biriyle aynı sonuç elde ediliyorsa yani bunlardan herhangi birini seçme hakkı hastanın kendisine bırakılmışsa, sığır ensülinin kullanılması gerekir.

Güvenilir mütehassıs tabip tarafından söylenmesi şartıyla, hastanın bünyesinden dolayı bu dört ensülinden muayyen bir tanesinin kullanılması gerekiyorsa, velev ki bu domuz ensülini olsun kullanılmasında bir sakınca yoktur.

En doğrusunu bilen Allah Te'âlâ'dır.

Güldeste

MUSTAFA ÖZŞİMŞEKLER

ÜÇ AYLAR, ÜÇ ZAMAN DİLİMİ GİBİDİR.

Geçmiş zaman… Gelecek zaman… Şimdiki zaman...

Üç ayları da bu zaman dilimlerine göre değerlendirecek olursak; Receb-i Şerîf ayı geçti… Ramazan-ı Şerîf ayı gelecek… Şa'bân-ı Şerîf ayı ise, içinde bulunduğumuz şimdiki zaman…

Geçmiş geçti, dolayısıyla Receb-i Şerîf ayını artık geri getirebilmek mümkün değil. Eğer güzel amellerle ihya ettiysek ne âlâ. Yoksa o fırsat elden kaçtı.

Gelecek ise meçhul. Yani Ramazan-ı Şerîf ayı gelir mi, gelmez mi? bilinmez. Aslında o ay elbette gelecek ama biz hayatta olup da, o mübarek aya kavuşacak mıyız? İşte orası meçhul.

Geriye ne kaldı? İçinde bulunduğumuz şu zaman dilimi, yani Şa'bân-ı Şerîf ayı.

O halde elimizdeki bu fırsatı ganimet bilmeli, gevşemeden gaflete düşmeden, aynı şevk ve iştiyakla bu mübarek ayı en güzel şekilde ibadet ve taatle geçirmeye gayret etmeliyiz. Fakat ne hikmetse Şa'bân-ı Şerîf ayı çok kıymetli bir ay olmasına rağmen, maalesef insanlar bu aydan gaflet ediyorlar. Nitekim bir hadisi şerîfte bu hususa işaret ediliyor.

Üsame b. Zeyd *(Radıyallahü anh)*, Efendimiz *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*'in, Şa'bân-ı Şerîf ayında çok oruç tutmasının sebebini sordu:

Yâ Resûlullah! Şa'bân Ayı'nda oruç tuttuğunuz kadar, başka hiçbir ayda oruç tuttuğunuzugörmedim (sebebi nedir?)"

Efendimiz *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurdu:

Şa'bân Ayı, Receb Ayı ile Ramazan Ayı arasında insanların gaflet ettikleri bir aydır. Halbuki bu öyle bir aydır ki, ameller Alemlerin Rabbine bu ayda yükseltilir. Ben oruçlu iken amellerimin yükseltilmesini (Allaha arz edilmesini) **istiyorum"**

İşte bu hadisi şerifte Şaban Ayı'nın, Receb Ayı ve Ramazan Ayı gibi iki büyük ay tarafından kuşatıldığı için, insanlar bu iki ayla meşgul olmaları sebebiyle maalesef Şa'bân Ayı'ndan gaflet ettiklerine işaret ediyor.

Şöyle bir düşünecek olursak gerçekten de, Receb Ayı ile birlikte üç ayların manevi iklimine girince, doğal olarak herkeste bir heves, arzu ve bir iştiyak oluyor. Reğaib Gecesi'ni idrak ederek girdiğimiz Receb Ayın'ı oruçla ibadetle geçirip Mirac Kandili'yle de uğurlarken, insanlarda amel noktasında yavaş yavaş gevşemeler başlıyor. Herhalde şöyle bir düşünce hakim oluyor; "nasıl olsa Receb Ayı'nı ibadetle ve taatle güzel bir şekilde geçirdik. Eh önümüzde de zaten Ramazan Ayı geliyor. Onun da gecesini teravihle, gündüzünü oruçla, mukabeleyle geçireceğiz." Diyerek, ister istemez Şa'bân-ı Şerîf ayından maalesef gaflet edebiliyoruz. Ama şunu unutmamak lazımdır ki; insanların gafil oldukları zamanlarda ibadetle meşgul olmak, hiç şüphe yok ki Allah katında çok daha kıymetli ve sevimlidir.

Bu Aya Neden "Şa'bân" Denmiştir?

Bununla alakalı olarak Enes b. Malik *(Radıyallahü anh)*'dan rivayet edilen bir hadisi şerifte şöyle buyuruluyor:

"Ramazan-ı Şerîf ayına tazim için kendisinde birçok hayırlar saçılıp dağıtıldığından, bu aya 'Şa'bân' denmiştir..."

Şa'bân; dağıtmak, saçmak demektir. Bereketlerin ve hayırların saçıldığı Şa'bân-ı Şerîf ayı bir manada Ramazan-ı Şerîf ayına hazırlık ayı da sayılabilir. Nitekim Enes b. Mâlik *(Radıyallahü anh)* şöyle rivayet etmiştir:

"Ashâb-ı kiram, Şa'bân-ı Şerîf ayının hilâlini gördükleri zaman hemen Kur'ân-ı Kerim okumaya kapanırlardı. Müslümanlar, mallarının zekâtlarını bu ayda ayırırlardı ki, bu zekât ile zayıflar ve yoksullar Ramazan-ı Şerîf ayına hazırlansınlar. Valiler, hapishanelerde olan suçlulara tatbik edilmesi gereken bir şer'i ceza varsa tatbik ederler, böyle bir cezası olmayanları da salarlardı. Tüccarlar borçlarını öderler, alacaklarını alırlardı. Ve daha sonra Ramazan-ı Şerîf ayını beklemeye başlarlardı. Ramazan-ı Şerîf ayının hilâlini gördüklerinde de boy abdesti alarak itikâfa girerlerdi."

Şa'bân İsminde Geçen Harflerin Manası

Şa'bân isminde beş harf vardır, bunların işaret ettiği manaları ise şöyledir: Şın harfi; Şeref ve şefaate. Ayn harfi; ulviyet, yücelik ve yüksekliğe. Be harfi; birr-u ihsana. Elif harfi; Ülfete. Nun harfi ise; nûra delalet eder.

Allah-ü Te'âlâ bu harflerin delalet ettiği bütün bu ikramları ve ihsanları, Şa'bân-ı Şerîf ayında kullarına bahşeder. Rabbim cümlemizi bu mübarek ayın şerefinden, ulviyetinden, birr-u ihsanından, nûrundan ve feyzinden istifade edenlerden eylesin.

Bu ayda hayırlar açılır ve bereketler ziyadesiyle inmeye devam eder. Öyleyse bu aydan gaflet etmemeli, hiç gevşeklik etmeden aynı şevk ve iştiyakla ibadetlere, ahiret hazırlığına devam etmelidir. Ayrıca geçmiş günahlarımıza tövbe ederek manevi pisliklerden temizlenmeli ve Ramazan Ayı'na en güzel şekilde hazırlanmalıdır.

Bir hadisi şerifte Efendimiz *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*:

"Receb Allah'ın Ayı'dır. Şa'bân Benim ayımdır. Ramazan ise ümmetimin ayıdır." buyurmuştur.

Şa'bân Ayı, Kainatın Efendisinin **"Benim ayım"** buyurduğu, çok faziletli ve kıymetli bir aydır. Onda hayırlar açılır, bereketler iner. Şa'bân Ayı hayırların ve bereketlerin artarak devam ettiği, hataların terk edildiği, günahların örtüldüğü ve Efendimiz *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*'in şefaatine vesile olan bir aydır.

Şa'bân-ı Şerîf Ayında Oruç

Peygamber Efendimiz *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* Şa'bân-ı Şerîf ayında Kendini daha fazla ibadete verirdi. Hem gece namazlarını, hem de oruçlarını artırırdı.

Efendimiz *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*'e sordular:

- En faziletli oruç hangisidir? Nebiyy-i Zîşân Efendimiz:

- **Ramazan-ı Şerîfi tazim için tutulan, Şa'bân-ı Şerîf orucudur,** buyurdular.

İnşâAllah bizler de bu ayda oruç tutmaya gayret edelim. Böylece hem Efendimiz *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*'in sünnetine uyarak sevap ve mükâfatına nail oluruz, hem de yaklaşan Ramazan orucunda meşakkat çekmemek için şimdiden bir alıştırma yapmış oluruz. Böylece bu ayda yapılan alıştırmalar sayesinde kişi oruca yatkınlık kazanır ve alışır. Ayrıca Ramazan Ayı'na da tazim etmiş ve oruç ayını, yine oruçla karşılamış olur.

Hz. Aişe Validemiz şöyle anlatıyor:

"**Resûlullah** (Şa'bân Ayı'nda) **o derece oruç tutardı ki, biz artık orucu bırakmaz, derdik.** (Bazen de) **orucu öyle terk ederdi ki** (peş peşe günlerce oruç tutmadığını görünce de, bu ay) **artık oruç tutmaz, derdik. Ben Resûlüllah'ın Ramazan–ı Şerîf ayından başka hiçbir ayı tamamen oruçlu geçirdiğini görmedim. Şa'bân Ayı kadar hiçbir ayda çok oruç tuttuğunu da görmedim."**

Efendimiz *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* bir hadisi şerifte şöyle buyurmaktadır:

Şa'bân-ı Şerîf benim ayımdır. Her kim Şa'bân-ı Şerîf ayına değer verirse, muhakkak ki o kimse, Benim emrime önem vermiş olur. Benim emrime önem verip yücelten kimseye ise Ben, kıyamet gününde bir kurtarıcı ve iyi bir hazırlık olurum."

Bu Ayda Salavât Getirmek

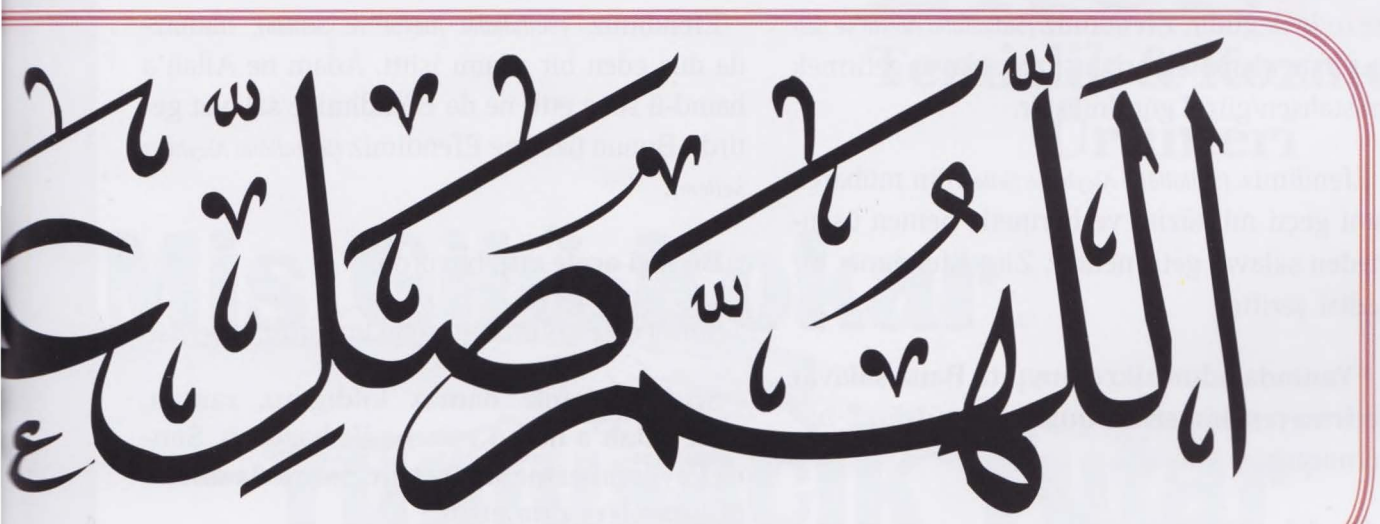
Şa'bân-ı Şerîf ayı, Efendimiz *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*'in ayı olması hasebiyle, bu ayda bol bol salavat getirmek lazımdır. Efendimizin ismi Şerîfini duyunca elbetteki salavat getiriyoruz, fakat bu ayda bunu vird edinmeli ve salavatı artırmalıyız.

Şunu bilelim ki, okuduğumuz her salavât-ı Şerîfe, Efendimiz *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*'e mutlaka ulaşıyor ve bundan haberdar ediliyor. Sırf bu iş için Allah-u Te'âlâ'nın görevlendirdiği bir takım melekler vardır. Getirilen bu salavâtı alıp Efendimize götürür ve; *"falan oğlu filan Size salât-ü selamda bulundu"* derler. Nitekim Efendimiz bir hadisi şeriflerinde:

"Yeryüzünde Allah'ın seyyah melekleri vardır. Onlar ümmetimin selamını Bana tebliğ ederler." buyurmuştur.

Aslında iyi düşünürsek bu ne büyük bir nimettir. Ahiretteki en büyük şefaatçimizin, getirdiğimiz salavattan haberdar olması ne kadar güzel değil midir? Ne kadar çok salavat getirirsek, Efendimize arzedilen listede o kadar çok ismimiz geçecek demektir. Öyleyse boş lakırdı ederek lüzumsuz mevzular konuşacağımıza, ağızlarımız salavatla meşgul olursa, her listede defalarca ismimiz geçer ve Efendimizi memnun etmiş oluruz. Böylece arada bir nevi ünsiyet ve yakınlık söz konusu olur ki, bu çok büyük bir ahiret sermayesidir. Nitekim Abdullah b. Mesud *(Radıyallahü anh)*'ın naklettiği bir Hadisi şerifte Efendimiz *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Ahirette Bana insanların en yakını, Bana en çok salavat okuyanlardır."

medin ve âli Muhammed

Dolayısıyla bu dünya hayatında salavâtı dilimizden düşürmezsek, ahirette Efendimiz *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*'e en yakın kimselerden olmaya hak kazanırız inşâAllah. Zira mahşer gününde herkesin "nefsî, nefsî" dediği ve kendisinden başka hiç kimseyi düşünemediği o hengâmede, o can pazarında, **"Makâm-ı Mahmud"**un sahibi olan Hz. Muhammed Mustafa *(Sallallâhü Aleyhi ve Sellem)*'e yakın olmak, hiç şüphe yok ki çok büyük bir kurtuluştur. Mahşerde Ona yakın olmak demek; Cennete yakın, Cehenneme ise uzak olmak demektir.

Kur'ân-ı Kerim'de Geçen Salavât Emri

Efendimize salavat getirilmesi emredilen ayeti kerime, içinde bulunduğumuz Şa'ban Ayı'nda nazil olmuştur. Mevla Te'âlâ Ahzab Sûresi'nin 59. ayeti kerimesinde şöyle buyuruyor:

"Muhakkak ki, Allah *(Cele celalühü)* **ve melekleri Nebiye salât ederler. Ey İman edenler! Sizde Nebiye salât ve selam edin."**

Peki salât nedir? İmam-ı Mücahid'e göre; Allahtan salat, tevfik ve ismettir. Melek-lerden yardım, ümmetten ise ittibadır.

Seyyid Şerif'e göre ise salât; Allah'tan rahmet, meleklerden istiğfar, müminlerden ise hayır duadır, Efendimize tazimdir.

Bu ayeti kerimede; **"Nebiye salât ve selam edin"** diye tüm müminlere açıkça emredilmiştir. Kur'an-ı kerim'e baktığımızda, yapmamız gereken ibadetlerin bize doğrudan emredildiğini görüyoruz.

Mesele; **"Namazınızı ikâme edin!" "Zekatınızı verin!"** gibi... Ama sadedinde olduğumuz salavât-ı Şerîfeyi emreden âyet-i kerimeye baktığımızda; Mevla Te'âlâ önce Kendisinin, sonra meleklerin salât ettiğini beyan buyurup sonra bütün müminlere salavâtı emretmiştir. Sadece bu durum bile, Efendimize salavat getirmenin ne kadar mühim ve ciddi bir mesele olduğunu anlamak için kâfidir. Dolayısıyla Resûlüllah *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*'in ismini işiten her müminin salavâtı şerife getirmesinin vacip olduğuna bu âyet-i kerime delalet etmektedir.

Salavat getirmenin fıkhî hükmüyle alakalı olarak ulema bazı görüşler beyan etmişlerdir. Bazı alimlere göre; **"ömürde bir defa salavat getirmek vaciptir. Salavat getirmeyenin zimmetinde bu bir borç olarak kalır, mutlaka getirmek gerekir."** Demişlerdir.

Bazı alimlere göre ise; **"her sohbet meclisinde en az bir kere getirmek vaciptir"** demişlerdir ki, fetva bunun üzerinedir.

Denilmiştir ki; **"tilavet secdesi gibi, bir mecliste bir kere salavat getirilmesi yeterlidir."** Tabi şunu da ifade etmek gerekirse, mesela bir mecliste (aynı) secde ayeti, birkaç kere tekrarlanarak okunursa, bir defa secde yapmak yeterlidir, fazlası mekruhtur. Ama salavâtı şerife de

ise öyle değildir. Efendimiz *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*'in her ismi tekrarlanışında salavat getirmek müstahsen/güzel görülmüştür.

Efendimiz *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*'in mübarek ismi geçti mi, tâzim ve hürmetle hemen üşenmeden salavat getirmelidir. Zira Efendimiz bir hadisi şerifte:

"Yanında adım zikrolunup ta Bana salavat getirmeyen kimsenin burnu sürtülsün." buyurmuştur.

Bir diğer hadisi şerifte ise:

"Gerçek cimri yanında zikrim geçtiği halde Bana salavat okumayandır." buyurmuştur.

Gerçekten de öyle değil mi? Cebinden hiç para - pul çıkmıyor, maddi bir bedel, ücret de ödemiyorsun, sadece dilini oynatıp salavat getireceksin ama onu bile yapmıyorsan, bu ne büyük bir cimrilik değil midir?..

Salavat getirmek aynı zamanda Peygamberimize bağlılığın, muhabbetin ve teslimiyetin bir ikrarıdır. İslam Dini Efendimiz *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*'e salavat okumayı, kulluğun izharında mühim ve müessir bir vasıta kılmıştır. Salavat makbul bir duadır. Ayrıca Mevla'ya el açıp dua ettiğimiz zaman, o duanın kabul olma şartlarından biri de yine salavattır. Dualarımızın başında ortasında ve sonunda salavat okunmalıdır. Eğer gerçekten dualarımızın kabul olunmasını, duamıza Mevla'nın icabet etmesini istiyorsak, mutlaka salavat getirmek lazımdır.

Nitekim bir hadisi şerifte Efendimiz:

"Dua, Bana salavat getirilinceye kadar engellenir" buyurmuştur.

Başında ve sonunda salavat olan bir duayı Mevla kesinlikle geri çevirmez. Yani Mevla Te'âlâ, duanın başında ve sonunda getirilen salavâtı kabul etsin de, arasındaki duayı kabul etmesin, bu olmaz.

Efendimiz *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*, namazda dua eden bir adamı işitti. Adam ne Allah'a hamd-ü sena etti, ne de Efendimize salavat getirdi. Bunun üzerine Efendimiz *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*:

Bu kişi acele etti, buyurdu.

Sonra onu çağırttı ve şöyle buyurdu:

Sizden biriniz namaz kıldığınız zaman, önce Allah'a hamd ve sena ile başlasın. Sonra Peygamberine salat etsin. Sonra da dilediği kimselere dua etsin.

Efendimiz *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* bir hadisi şerifte şöyle buyurmuştur:

"Allah Teala arşın altında bir nur deryası yaratmış, sonra da bir melek yaratmıştır. Bu meleğin bir kanadı doğuya, bir kanadı da batıya, kuvvet ve kudreti ise her yana uzanmaktadır. Bu melek öylesine büyüktür ki, başı Arş'a ayakları da yere değmektedir.

Bir kimse Şa'bân-ı Şerîf ayında Bana salat ve selam getirdiğinde, Allah-u Teala işte bu meleğe, nur deryası (hayat suyu)na dalmasını emreder. O da bu suya dalar. Sonra oradan çıkarak kanatlarını silkeler. Kanatlarını silkeledikçe her tüyünden dökülen su damlalarından Allah-u Te'âlâ bir melek vücuda getirir ki, bu melekler kıyamete kadar salavat getiren kimseye dua ve istiğfar ederler.

Efendimiz *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*'in ayı olan içinde bulunduğumuz Şa'ban Ayı'nda, bol bol salavat getirelim. Böylesine faziletleri olan salavâtı adeta dilimize pelesenk edelim. Ağızlarımız boş durmasın, yolda yürürken, bir yerde otururken veya elimiz iş yaparken dilimiz salavat-ı şerifeyle meşgul olsun. Ve dillerimiz Efendimiz *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)*'e salavat getirmekle her daim ıslak kalsın...

Mevla Te'âlâ getirdiğimiz salavat-ı şerifeler hürmetine, bizleri dünyada da ahirette de her türlü sıkıntı, bela ve musibetlerden muhafaza eyleyip cümlemizi Habîbinin şefaatine mazhar eylesin. Amin!

Fî Emanillah!

Hikmetli Sözler

"Amellerin en zor olanı dört haslettir:
1- Öfkeli anda affetmek.
2- Muhtaçken de cömert davranmak.
3- Kapalı ve tenha yerlerde nefsin şerrinden korunmak.
4- Korktuğu veya bir menfaat umduğu kimseye karşı da doğru söylemek."

Hz. Ali (Radıyallahü anh)

"Nice elbisesi temiz olanlar vardır ki, dinleri lekelidir. Yine niceleri vardır ki, nefislerine iyilik yaparlar fakat gerçekte kendilerine kötülük yapmış olurlar."

Ebu Ubeyde b. Cerrah (Radıyallahü anh)

"İşlediğiniz günahları gizlediğiniz gibi, yaptığınız iyilikleri de gizleyiniz."

Zünnûn Mısrî (Kuddise sirruhu)

"Hocana kötülük edenle iyi olursan, köpek senden daha iyidir."

Mevlânâ Hâlid-i Bağdâdî (Kuddise sirruhu)

"Ne dehşet verici şeydir ki, müslüman adama 'namaz kıl' diyoruz!"

Mahmud Efendi hazretleri (Kuddise sirruhu)

"Hayat bu, bir bakarsın her şey bir anda son bulur.
Hayat bu, son dediğin an her şey yeniden can bulur."

Şems-i Tebrîzî

"Senin asıl ömrün, doğduğun günden beri olan süre değil; bilakis Allah'ı tanıyıp bildiğin günden beri geçen süredir."

Atâullah İskenderî

"Mezhepsizlik, dinsizliğin köprüsüdür."

Zâhid el-Kevserî

NEFİSMİŞ MEĞER

Yıllardır kendimi, güyâ tanırdım;
Sanık ben, yargıç ben, hep aklanırdım.
Şeytanı, en büyük düşman sanırdım;
Ondan da beteri.. Nefsimmiş meğer...

Gönlümü, hevâya kaptıran oymuş,
Şuûru şehvete saptıran oymuş,
Tutkuları, putlar yaptıran oymuş,
En sinsi düşmanım.. Nefsimmiş meğer...

Övgü dolu sözlerine kanmışım;
"Kalbin temiz" demiş, gerçek sanmışım.
Hakk'ı ancak, zor günümde anmışım,
İçimdeki nankör.. Nefsimmiş meğer...

Öyle sevdirmiş ki,dünyayı bana;
Saraylar kurmuşum, üç günlük cana.
Hevâ heves denen, çöplükten yana
Beni sürükleyen.. Nefsimmiş meğer...

Dalmışım.. Her akşam cümbüşle meşke,
Kalmamış dilimde, riyâdan başka.
Bir kadehlik, ömrü olan bir aşka;
Beni kul eyleyen.. Nefsimmiş meğer...

Tutkuya döndükçe, giyim markası,
Yerde paspas olmuş, hayâ hırkası.
Kuşatmış kaleyi, şeytan fırkası;
İçindeki casus.. Nefsimmiş meğer...

Ne kadar soyarsa, insan bedeni;
O kadar olurmuş, güyâ medenî.
Bu afyonu, bir çağdaşlık nedeni,
Diyerek yutturan.. Nefsimmiş meğer...

İkbâl korkusuyla, kıstırmış beni,
Kur'ân kapısına, küstürmüş beni,
Zulüm karşısında, susturmuş beni;
Nefsimin zâlimi.. Nefsimmiş meğer...

Ağzım bağlı, güya oruç tutmuşum,
Haramları, gözlerimle yutmuşum.
Seher vakti, yorgan döşek yatmışım;
Secdeye musallat.. Nefsimmiş meğer...

Bağ bahçede, hasat vakti gelince;
Hesaplar yapmışım, inceden ince,
Lâkin, Allah için zekât denince;
Elimi bağlayan.. Nefsimmiş meğer...

Vermişim, "Ne cömert" desinler diye;
Üç beş çürük çarık, güyâ hediye.
Arkasından, dilenmişim medhiye;
Bu alkış delisi.. Nefsimmiş meğer...

Komşuda katık yok, ben tok yatmışım,
"Tembel" demiş, giyâbında çatmışım,
Şevkât dersi vermiş, nutuk atmışım;
Bu sahtekâr maske.. Nefsimmiş meğer...

Kur'ân ehli görmüş, küçümsemişim,
Üstelik cür'etle "Yobaz" demişim.
Nice kul hakkını, böyle yemişim;
Oysa gerçek yobaz.. Nefsimmiş meğer..

Cengiz Numanoğlu

KAPİTALİST MOLLALAR İMPARATORLUĞU

***

MUSTAFA ÖZCAN

İran devriminin mestur ve gizli kalan yönlerden birisi de din adamlarının yolsuzluğu ve Karun gibi zengin olmalarıdır. 'Harun gibi geldiler Karun gibi zengin oldular' deyimi en çok onlara yakışmakta ve intibak etmektedir.

Dünyada en zengin din adamları sınıfı denilince ilk akla gelen üç sınıftan birisi Şii mollalardır. Diğerleri ABD'de Protestan tele vaizler (televangelism) sonuncu sırada da Yahudi din adamları gelmektedir. Şii mollalar tabilerinin, mukallitlerinin cebine ve dolayısıyla milyonlara ve milyarlara hükmediyor. Bunlar din adamları sınıfının Karun'larıdır. Amerika'da tele vaizler kuşağı denilen bir kuşak Reagan dönemine damgasını vurmuştu. Aslında **'Protestan Humeynicilik'** hem Reagan hem de oğul Bush dönemine damgasını vurmuştur. Protestan tele vaizlerle Humeynicilik arasında ortak noktalar keşfetmek mümkündür. Protestanlığın İncilciler akımını temsil eden oğul Bush **' tanrı bizim yanımızda, safımızda'** gibi ifade ve ibareler kullanmıştır.

2007 yılında yani oğul Bush döneminde vefat eden tele vaizler kuşağının en etkili isimlerinden ve kendi çapında Protestan Humeynisi olan Jerry Falwell'in gidişi eski İncilci kuşağın ufûlunu da sembolize etmektedir. Onun ve benzerlerinin vefatıyla birlikte ABD'de hava değişmiştir. Sivri dilli tele-vaizlerin dönemi geçmiştir. Bu itibarla, Ocak 2005 tarihinde yayınlanan Time dergisi Amerika'daki en etkili 25 evanjelik lider arasına Falwell'i saymamış ve almamıştır. Tâdat harici bırakmıştır. Falwell'le birlikte Pat Robertson'ı da listeye katmamıştır. Buna mukabil, Amr Halid gibi yeni Müslüman tele-vaizleri andıran yumuşak tonlu Rick Warren gibilerini listeye dahil etmiştir. Ve bu yeni kuşak tele vaizler siyasete de mesafe koyuyorlar. Halbuki Falwell, Humeyni'nin devrim yaptığı yıl olan 1979 yılında Ahlâkî Çoğunluğu kurduğunda milyonları seferber ederek Carter karşısında Reagan'ı Beyaz Saray'a taşımıştı. Bu itibarla, onun lâkaplarından birisi **'king's maker'** yani **'kral atayıcısına'** çıkmıştır. Ama Reagan kuşağıyla birlikte Falwell tarzı tele-vaizler kuşağı da sönüşe ve inişe geçti. Hâlâ da iniş şeridindeler.

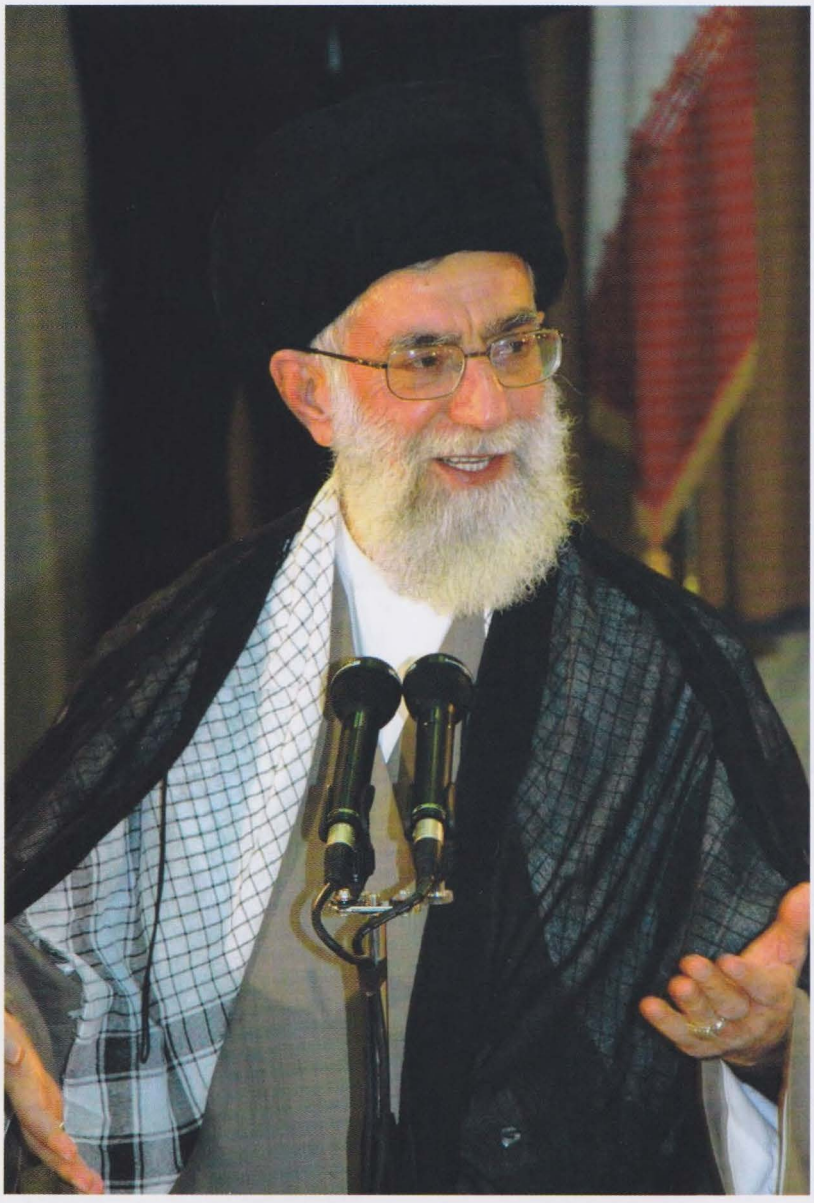

Jerry Falwell ve Ronald Reagan

Protestan tele vaizler ve Yahudi din adamlarına mümasil bir biçimde mollalar da humus ve merc-i taklit sıfatları üzerinden dünyanın en organize ve en kolay parasını kazanıyor ve halkın birikimini kendilerine aktararak, çarçur ederek mali ve siyasi saltanat kuruyorlar. Şah Rıza Pehlevi'ye kadar saltanatları mali ve içtimai iken Humeyni devrimi ile birlikte siyasete de intikal etmiş ve halkın servetini bir biçimde humus üzerinden kendilerine devşirdikleri, aktardıkları gibi aynı zamanda devletin çarklarını da ele geçirmişlerdir. Bunun sonucu servette ve debdebede Şah'ı bile geçmişlerdir. Humeyni Musaddık'ın Nasır devriminden etkilendiğini yani Mısır darbesinin İran'da domino etkisi yaptığını söylemiştir. Hakikaten, Musaddık bir Avrupa gezisinden dönerken Mısır'a uğramış ve orada kahramanlar gibi karşılanmıştır. Dünyanın en zengin din adamları sınıfını oluşturan

mollalar Musaddık'tan hiç hoşlanmadılar. Zira toprak reformu yapmak ve mollaların çarkını bozmak istedi. Mollaların kesesine dokunmayacaksın. 'Para isteme benden buz gibi olurum senden' misali. Niye hoşlanmadıkları da devrimden sonra ortayla çıktı. Şah'ın zenginlerinin yerini onlar aldı. Şah'ın 187 kişilik milyoner veya milyarder listesi yerine Huccetiye ekolünden gelen Mollalara karşı Safeviliğin ilk dönemini, damarını temsil eden ve bu yönde Türkmen Kızılbaş dervişlerini andıran populist Mehdici bir çizgide seyreden Mahmut Ahmedinejad'ın da itirafıyla devrim sonrasında 300-400 kişilik devrim zenginleri türedi.

Şimdi bu molla Karun'lar listesinin en başında 95 milyarlık servetiyle Hamaney gelmektedir. İran'da da bal tutan parmağını yalıyor.

Ayetullah Ali Hamaneyi, İran İslam Cumhuriyeti'nin dini lideri

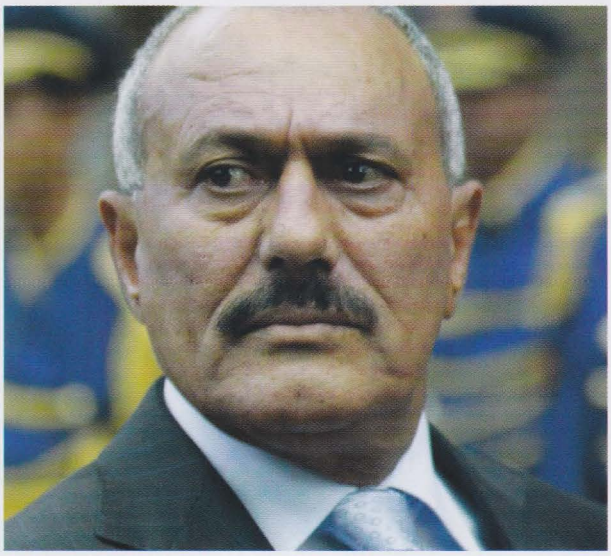
The Independent gazetesi İran'ın dini lideri Ali Hamaney'in 95 milyar dolarlık bir **"iş imparatorluğunu"** yönettiğini yazıyor. Gazeteye göre, pek bilinmeyen Setad adlı bu şirket, Hamaney'in gücünün temeli. Bir çok alanda yatırımı olan bu topluluğun sıradan İranlıların mal varlığına el konarak kurulduğu ileri sürülüyor. 'İran İslam Cumhuriyeti'nin kurucusu Ayetullah Humeyni'nin imzasıyla kurulan şirket, devrim yıllarının kaos ortamında, fakirler ve gazilere yardım için iki yıllığına kurulmuştu. Sonrasında sınırsız mal ve servete hükmeden dev bir mali imparatorluğa dönüştü. Günümüzde mali değeri 95 milyar doları bulan şirketin hayır işlerine ne kadar para ayırdığı bilinmiyor. **Reuters** ise altı aylık araştırmasına dayandırdığı haberinde, Hamaney'e ait aktiflerin **Setad** adlı bir şirket tarafından yönetildiğini teyit ediyor. **Setad**, İran'da iletişim, finans, petrol ve tıp alanlarında çeşitli tesislere sahip. Şirketin emlak sektöründeki aktifleri 52 milyar dolar, çeşitli tesislerdeki payı ise 43 milyar dolar olarak tahmin ediliyor. **Reuters**, bu rakamların, İran'ın 2012 yılında 67,4 milyar dolar olarak gerçekleşen petrol ihracatına göre yüzde 40 daha fazla olduğunu hatırlatıyor. **Setad**'ın başarılı gelişmesinin temelini, 1979 yılı devrimin ardından İran'ı terk eden İranlıların ve mahkeme kararıyla haklarından mahrum edilen vatandaşların el konulan malları oluşturuyor. Bir nevi yağma mahsulü imparatorluk. Reuters'in kaynaklarından biri, Setad'ın, çıkarılan kararname ve yönetmelikler sistemiyle yargı için dokunulmaz olduğunu belirtti. Reuters'in verdiği habere göre Setad, Mayıs 2013'te yaklaşık 300 adet araziyi satışa çıkardı. Arazilerin toplam değerinin birkaç milyar dolar olduğu belirtildi.

Yolsuz diye yıktıkları Şah'ın serveti onun servetinin yarısına bile ulaşmıyor. Onlar Şah'ı servetini katladılar. Şah servetini tavus kuşu tacı kutlamaları için Hollanda gibi ülkelerden çiçek ve şampanya getirerek harcarken mollalar sünni kanı dökmek için harcıyorlar. Mısır ve Cezayir'in askerleri ne ise İran'ın da mollaları o'dur denilebilir. Zira Mısır ve Cezayir'de cuntacı askerler hem halkı kırıyor hem de servetlerine el koyuyor. İranlı mollalar da dini bir zeminden gelmelerine rağmen aynısını yapıyorlar. Laik cuntacılarla sarıklı mollalar arasında hiçbir fark yok! Zaten İran'da rejimin askeri yapısını temsil eden **Devrim Muhafızları** (Pasdaran) Mısır ve Cezayir'deki askerler gibi birçok mali ve sınai kuruma hükmediyorlar. İran mollaları dünya zenginleri listesinde ilk sıraları kendilerine rezerve etmiş bulunuyorlar. Rafsancani bu Karun tipli mollalardan bir başkası. Serveti dolar kıymetiyle milyarları bulmaktadır. Özel uçak şirketleri de bulunuyor. Humeyni ve halefleri zahidlik perdesi, görüntüsü altında İran'da servet dahil bütün güç kaynaklarını ele geçirmiş bulunuyorlar. Hayır kurumları tekellerinde ve onun ötesinde atabet-i mukaddese veya havzat denilen dini mekanları ve gelirlerini kontrol ediyorlar. Hükümet kurumları da külliyen onların denetimi altında.

Ülkedeki ekonomik çarkları tümüyle kontrolleri altında tutuyorlar. Muhammed Taki Misbah Yezdi Hamaney'e ait olan ve milyarlar getiren kurumları yönetiyor. İmam Hamaney Kurumunun başındaki radikal isim Yezdi. Zengin mollaların bir başka kopyası olan İmam Rıza Türbesinin parlak isimlerinden Vaiz İsa da **'Meşhed İmparatoru'** olarak anılıyor. Meşhed Karunu demek herhalde daha doğru olur.

Yağmacı Husiler ve ortakları Ali Abdullah Salih, mollaların izinden yürüyor!

1054-1087 tarihleri arasında Yemen'e hükmeden ve birleştiren Zeydi imamlarından İmam Mütevekkil Alellah İsmail İbni Kasım, Yemen'de çoğunluğu temsil eden Sünni mezhebi Şafiilerin mallarının yağmalanmasını ve müsadere edilmesine cevaz veren bir fetva yayınlamıştır. İrşad es Samii İla Cevaz Ahzi Emvali'l Şafafii adını taşıyan fetvasıyla birlikte Şafii mezhebi mensuplarının mallarına el konulmasına cevaz vermiştir. Bu da bazı Zeydiler de ötekiler olarak kabul ettikleri Sünnilerin mallarına yönelik yağma eğilimini güçlendirmiştir. Husiler bu ilk Zeydi yağma anlayışını hortlatıyor, ihya ediyorlar. Mütevekkil Alellah İsmail İbni Kasım'ın fetvası doğrultusunda Sünnilere ait olan mal mülkü gasp ediyor ve yağmalıyorlar. On İki İmamcı Şii mezhebi, mukallitlerin mallarını humus adı altında soyup soğana çevrilmesine izin verdiği gibi Zeydi mezhebi de Husilerin giriştikleri çalma, çırpma ve yağmalama eylemlerine cevaz vermektedir. Yemenli gazetecilerden Yasin Temimi, Zeydi imamlarının modern varisleri olarak Husilerin ve ortaklarının yağmacı çığırlarını ihya ettiklerini ve Sünnilere ait malları uğru ve eşkıya gibi yağmaladıklarını belirtiyor. Laik bir Zeydi olan ve Husilerin Sanaa'yı ele geçirmelerinden sonra onlarla ortaklık kuran devrik Ali Abdullah Salih de Yemenlilere ait 60 milyar doları zimmetine geçirmiş ve yolsuzluklar üzerinden kendisine servet edinmiştir.

Ali Abdullah Salih

Şeytana pabucunu ters giydiren Ali Abdullah Salih, ortak olduğu Husilerle 2004 ile 2010 yılları arasında toplam 6 kez savaşmıştır. Bu kadarına da pes dedirtmektedir. Arap ülkelerinin en fakirlerinden olan Yemen'de 60 milyar dolar civarında servet biriktirmek her babayiğidin karı olmasa gerek. Olsa olsa ancak Zeydi gelenekten gelen bir liderin harcı olmalıdır. Haramzadenin dini mezhebi olmasa bile Zeydilik bu hususta soyguna ve yağmaya yol ve cevaz veren anlayışıyla ve geleneğiyle öne çıkmaktadır.

Husiler sayesinde Yemen bir kez daha yağmalanırken İran'daki Şii mollalar da belki tarihte ilk kez kendi teokratik kapitalist imparatorluklarını kurmuş oldular.

FECR-İ SADIK ve KURTULUŞ YILI

MUSTAFA ÖZCAN

Ürdün'de müntesir Sebil Gazetesi yazarlarından Ömer Ayasire, ' 2015 yılı Beşşar'ın yılı olmayacak' başlıklı bir makale kaleme almış. İnsanların ve devletlerin kaderinde kötü ve iyi yıllar vardır. Kötü günler için **'menhus günler/eyyam en nahisat'**, verimsiz yıllar için de **'senavatü'l icaf'** tabiri kullanılır. 2013 yılı Türkiye de dahil bölge için kötü bir yıl oldu. Sisi darbesi yaşandı ve Suriye'de de devrimciler gerilediler. 2013 yılı Esat ve Sisi gibilerinin yılı oldu. Suudi Arabistan Kralı Abdullah da hem devrimlere hem de Türkiye'ye yabancılaşmıştı. 2015 yılı ise hayırlı olarak başladı.

Kral Abdullah'ın öSelman yeni kral olarak atandı. Ardından Suriye'de zaferlerin önü açıldı. Zaferler burcuna girdik. Bu nedenle Ürdünlü yazar Ömer Ayasire, 2015 yılının **'karar yılı'** ve **'Esat'ın düşüş yılı'** olabileceğini öngörüyor. Elbette sözlerini ihtiyat payı eşliğinde kullanıyor. Gayb haberleri perdelidir ve tam isabet her zaman müyesser olmaz. Bununla birlikte 2015 yılının hayırhah bir yıl olacağını karinelerle anlıyoruz. Allah kötülere bir mühlet verdi ve bu mühleti en kötü şekilde hayır ve nuru bastırmak, söndürmek için kullandılar. Mühletlerini bu şekilde şerlerini artırarak doldurdular.

Peki! Devranının değişmesini neye borçluyuz? Sahabe ruhunu yeniden kazanmaya borçluyuz. Suriye'de kazanılan taze zaferlerin nedeni birlik ve kahramanlık ruhunun yeniden yakalanmasıdır. İşte bu sahabe ruhudur. Sahabeler daima az oldukları halde kendilerinden sayıca büyük ordulara galebe çalmışlardır. Bunun iki nedeni vardır. Birlik ve beraberlik ruhu ve kahramanlık destanlarıdır. Sahabelerin iman ve yakinleri ziyade olduğundan dolayı atak davranmışlar ve kendilerini ve atlarını ölümün üzerine sürmüşlerdir. Yemame'de sahte Peygamber **Müseylemetü'l Kezzab** taraftarları asabiyetleri doğrultusunda çok güçlü bir biçimde harp etmektedirler. Savaş sahası da kendi sahalarıdır.

Ölüm Tarlası adı verilen alanda destansı bir savaş cereyan eder. Sahabeler büyük kahramanlıklar gösterirler ve Müseylime'nin ordusunu sökerler. Bugün Suriye'de Esat taraftarları asabiyetleri için savaşıyorlar. Muhalifler veya devrimciler ise zulmü bertaraf etmek, hakkı ikame etmek ve ila-ı kelimetullah için çarpışıyorlar.

Cephedeki gözlemciler de bunu mülahaza ediyorlar. Birlik beraberlik modelinin tecessüm ettiği yapılardan birisi de yeni teşekkül eden Fetih Ordusudur. Ahrar eş Şam, Cündü'l Aksa, Ecnadu's Şam, Ceyşü's Sünne, Faylak eş Şam ve Cephetü'n Nusre, Livau'l Hak güçlerini bir araya getirdi ve Fetih Ordusunu kurdu. Ortak komuta kademesi oluşturdular ve ortak planlama ile savaşlara dalıyorlar. Keyfi davranmıyorlar. Kurtardıkları bölgelerde halka hatta esirlere keyfi muameleden sakınıyorlar. Allah rızasını gözetiyorlar. Bu da Allah'ın nusretini ve yardımını celbediyor.

Savaşlar zulümle kazanılsa bile zaferler zulümle korunamaz. Bu ortak ordu modeli kuzeyde büyük başarılara ve zaferlere imza attı. Suriye cephesinde gözlemlerde bulunan ve Cisr eş Şugur'un fethi sırasında yaralanan Abdullah el Muheysini bu müşterek ordu modelini güneydekilere de tavsiye ediyor. Denenmiş ve başarılı bir model. Bu model çerçevesinde Kirmit Kampı ve İdlip gibi bölgeler Mücahitlerin eline geçmiştir. Kardeşlik ve dayanışma ruhu fetih ruhunu da beraberinde getirmiştir.

El Muhaysini fetih sürecini hızlandıran en büyük amilin atılganlık olduğunu ve mücahitlerin gözlerini budaktan esirgemeyerek rejimin kontrol noktalarına daldıklarını bu da zaferi ve sonucu hızlandırdığını ifade etmiştir. 'Şer-i iltizam' diyebileceğimiz İslami kurallara sıkıca, titizlikle bağlılık Mücahitler arasındaki uyumu, halk arasında da güveni temin ediyor. Kuralsızlık, taşkınlıklardan uzak kalıyorlar. İnzibatı, cephede ve cephe gerisinde de disiplini sağlıyorlar. Önemli olan zafer kazanmak değil hak yolda sebat etmek, ölçü içinde kalabilmektir. Önce zafer gönüllerde kazanılır. Gönül zaferini kazanamadan kazanılan cephe zaferleri kısa ömürlü olur.

SALAHADDİN'İN RUHU DİRİLİYOR

***

MUSTAFA ÖZCAN

Sünni dünyada Salahaddin'in ruhu esiyor, diriliyor. Bunun iki ayağı var. Birincisi o gün Fatimiler'e karşı estiği gibi bugün de çağdaş İran'a ve eksenine karşı esmektedir. Diğer ayağı da Haçlıların devamı olan Siyonizme karşıdır. Salahaddin'in ruhu Safevi-Siyonizm ortaklığına karşı Yemen'de yeniden harekete geçmiştir.

İran'ın beklemediği bir şey oldu. Sünni devletlerin üzerine ölü toprağı serpildiğini zannediyor ve Arap Doğusunu kasıp kavuruyordu. Bununla birlikte Yemen'de beklemediği bir atakla karşı karşıya kaldı ve oyunu bozuldu. Şaşkın ve titrek bir vaziyete düştü. Sünni dünyada çağdaş Fatimi-Safevi kırmasına karşı inisiyatifin ele geçirilmesine hizmet etti. Sünni liderler Yemen'deki operasyon sayesinde Salahaddin'in ruhunun dirildiğini düşünüyorlar. Sinmişlik halini üzerlerinden atıyorlar. Bu hususta iki önemli işaret taşına temas etmek istiyorum. Yemen'deki Kararlılık Fırtınası hareketi Sünni dünyada kararlılık rüzgarlarının esmesine neden oldu. Şii tantanası ile IŞİD tantanası gölgede kaldı. İran'da ezilen Sünni kitlelerden olan Beluciler Kararlılık Fırtınası operasyonundan sonra umuda kapıldılar. Bu umudu yüksek sesle dile getirenlerden birisi İranlı muhalif ve bariz Sünni alim Ebu Muntasır el Beluci olmuştur. Suud Kralı Selman'ın Yemen'e karşı başlattığı operasyonun Salahaddin'in ruhunu diriltiğini ifade etmektedir. El hak doğrudur.

Sünnillerde Salahaddin ruhu yeniden dirilmektedir. Fevrşebab adlı uydu kanalında Hirak programında konuşan Ebu Muntasır el Beluşi harekete geçmek için 100 bin kadar pür silahlı Beluci gencin Suudi Arabistan'ın işaretini beklediğini ifade etmiştir. Pür silahlı gençlerin Suudi Arabistan'ın Yemen'de başlatmış olduğu Kararlılık Fırtınası Operasyonunun İran'ın kurtuluşuna giden yolda ilk basamağı teşkil edeceğine inandıklarını dile getirmiştir. Humeyni ve mollaları her ne kadar Safevileri ve ondan öte Sasanileri de model olmakla birlikte Fatimilere benzeyen yönlere de sahiptirler. Bu nedenle çağdaş Safevilere karşı Salahaddin'in Fatimilere karşı modeli esas alınmalıdır. Mesele yarım bırakılmamalı şer cephesi sökülmelidir. Osmanlı modeli değil Selçuklu modeli veya Salahaddin modeli Fatimileri kökünden sökmeğe ve İslam alemini İran pençesinden kurtarmağa amadedir. Ebu Muntasır el Beluşi İran'daki Sünni azınlıkların teşkilatlanmak ve silahlanmak için maddi desteğe ihtiyaç duyduğunu ve önceliğin buna verilmesi gerektiğini ifade etmektedir. Sünni kitlelerle birlikte Ahvaz'daki Araplar ve onun ötesinde Azeriler de kollanmalı, yüreklendirilmeli ve desteklenmelidir. İran kendisini ve İslam dünyasını çıkmaza sokmuştur. İslam alemi açısından manevi bir vebayı temsil eder hale gelmiştir.

Ebu Muntasır el Beluşi ayrıca Sünni gençlerin eğitime ihtiyaç duyduklarını ve onlara Suudi Arabistan ve İslam aleminin üniversitelerinde yüksek eğitim ve dini eğitim imkanı verilmesini talep etmektedir. El Beluci, İran toplumunun devrimin kasması ile patlama noktasına geldiğini ifade etmiştir. Kararlılık Fırtınası Operasyonu bölgedeki dengeleri ve ruh iklimini değiştirmiştir. İnisiyatif Şii eksenden Sünni eksene geçmiştir. Sözgelimi Yemen'den sonra kurtuluş sırası Suriye'ye gelmiştir. Ümmetin ortak ruhu şahlanmaya başlamıştır. Bunun karşılığında İran'ın imparatorluk hayalleri yele verilmiş, kuma gömülmüştür.

Ebu Muntasır el Beluşi'ye mukabil, Suriye cephesinde bir benzeri ruhu bize aktaran da Suriyeli gazeteci Ahmet Kamil'dir. O da bölgede

Kararlılık Fırtınası Operasyonuyla birlikte siyasi ve manevi atmosferin değiştiğini ve Sünni ruhun, Salahaddin ruhunun ayağa kalktığını ifade etmektedir. Kararlılık Fırtınası sekterizm ve kalleşliklere karşı bir öfke patlamasıdır. Böylece Suriye devrimi de patinaj devresinden sonra Kararlılık Fırtınası Operasyonuyla birlikte rüzgarı arkasına almıştır. Yemen'den sonra sıra Suriye, Irak derken sonunda İran'a da gelecektir. Gelmek zorundadır. Fitneyi sonsuza dek böğrümüzde barındıramayız. Yemen'de esen Salahaddin'in fırtınasıdır. Kasırgaya dönüşerek çağdaş Fatimileri sökecek, yerle bir edecektir. Ardından İran gibi sütreler ve İsrail'i kollayan gargad ağaçları devrildikten sonra sıra bizzat İsrail'in kendisine gelecektir. Salahaddin Fatimileri yıkmasaydı sıra Haçlılara gelmeyecekti. Bu nedenle İran İsrail'in çelik zırhı ve Suriye cephesi üzerinden kalkanı ve hamisidir. Dış kaleyi yıkmadan sıra iç kaleye gelmeyecektir. Şiilerden de dünya vu ahretten kam ve murat almak isteyenler varsa derhal Salahaddin cephesini seçsinler, katılsınlar. Kurtuluş cephesi ve reçetesi oradadır.

SÜNNİLİK İHYA EDİLMEYEN ÜMMET TOPARLANAMAZ

Sünnilik ihya edilmeden ümmet toparlanamaz. Sünnilik gevşeyince ümmet de gevşemiştir. Sünni dünyanın ve İslami iç ve siyasi düzeninin bozulmasında birkaç amil var. Bu amillerden birisi bizzat Sünnilerin ortak bağı olan hilafetin kaldırılması ve kurumunun yıkılmasıdır. İkincisi ise İslam dünyasının merkezinde İsrail'in kurulmasıdır. Bundan daha önemli olan Humeyni Devrimi ve bunun Sünni dünyada olumsuz yansımalarıdır. Humeyni Devrimi zihinleri bulandırmış ve gönülleri karıştırmıştır. Referans sistemini altüst etmiştir. Humeyni Şiileri mezhebi bir asabiyet etrafında topladığı gibi aynı zamanda Sünni yapıyı da gevşetmiş, dağıtmıştır. Sünni dünyada direniş edebiyatı üzerinden mezhebi esaslar ve kaygılar bir kenara itilmiştir. Böylece Şia anlayışı Sünni kitleler arasında ma'kes bulmaya ve nüfuz edinmeye başlamıştır. Bununla birlikte İran Devrimi iç dünyada bulanıklığa neden olsa da sonuçta İsrail ile birlikte İslam dünyasındaki adeselerin ve hedeflerin somutlaşmasına da hizmet etmiştir. Nixon'ın tabiriyle Amerikalılar İslam dünyasıyla çaktırmadan savaş taktiğini benimsemiş ve seçmişlerdir. Sünni dünyayı çaktırmadan terör üssü ilan ederek işgallerine mazeret üretmişlerdir.

İranlılar da tekfircilik ve Vehhabilik veya Nasibilik diyerekten İsrail-Amerikan ekseninin görünür görünmez ortağı haline gelmiştir. Rusya da Kafkaslardaki işgalini devam ettirmek için Vehhabilik sütresine sarılmaktadır.

Şiilik tehlikesinin büyümesi ve Sünnilikle çekişmesi Sünni dünyanın kahramanlarının zuhuruna zemin ve imkan hazırlanmıştır. Her Firavun'un bir Musa'sı her Calut'un bir Davud'u olması gibi aynı zamanda Şah İsmail'in zuhuru ve şarkı çalkalaması panzehiri olan Yavuz'un ortaya çıkmasına vesile olmuştur. Allah Şah İsmail'e Yavuz'u musallat etmiştir. Keza öncesinde de Fatimilere karşı Cenab-ı Hak Salahaddin Eyyübi ve öncesinde de Nureddin Zengi'yi istihdam ve tavzif etmiştir. Nitekim Abdurrahman Azzam, *"Salahaddin Eyyübi ve Sünni Mezhebin Yeniden İhyası"* başlığı taşıyan kitabında Salahaddin Eyyübi'nin zuhurunu Şii-Sünni çekişmesine bağlamıştır. Bu iç çekişme müstevlilerin İslam dünyasına girişlerini ve hakimiyetlerini kolaylaştırmıştır. İç cepheyi bölerek yabancı saldırganın işini kolaylaştırmıştır. Bu iç gaile ve belaya karşı Cenâb-ı Hakk inayet etmiş, Tuğrul Bey, Salahaddin Eyyübi ve Yavuz gibi bahadırları ve kahramanları çıkarmıştır. Cenâb-ı Hakk asrımızda da Humeyni rejimini de yerle bir edecek esbabı hazırlamaktadır. 11'inci yüzyıl tamirat asrı, Sünniliğin yenilenmesi asrı olmuştur. Simetrisi olan 21'inci yüzyıl da aynı şekilde bir tamirat ve yenilenme asrıdır.

Salahaddin Eyyübi 1138 tarihinde Tikrit'te doğuyor ardından aynı gece ailesiyle birlikte Musul'a yerleşiyor. Bir yıl aradan sonra Baalbek'e taşınıyorlar. Babası Yusuf Bin Eyyüb ve amcası Esedüddin Şirkuh ile birlikte Abbasilere bağlı olan Musul Atabeyi Nureddin Zengi'nin hizmetine giriyorlar. Salahaddin Eyyübi'nin zuhuru döneminde hem Abbasi devleti çaptan düşmekte hem de Fatimiler zayıflamakta ve

sonuna yaklaşmaktadır. Fatimiler kendi içinde güç merkezleri arasında çekişmeye zayıflamakta ve sona yaklaşmaktadır. Fatimiler kendi içlerinde güç merkezleri arasında çekişme yaşamaktadır. Salahaddin Eyyübi bu iç çekişmeyi hallu fasl eder. Abbasiler ise zaten merkezi otoritelerini kaybetmişlerdir. Bu dönemde İslam aleminde Şii-Sünni çekişmesi en sert şekilde devam etmektedir. Sonuna gelen Fatimi devletini ortadan kaldırmak Nureddin Zengi'nin himayesinde Salahaddin Eyyübi'ye nasip olur. Fatimiler Devletinin yıkılmasının ardından iç cephe toparlanır ve Salahaddin Eyyübi 49 yaşında iken 1187 tarihinde Hittin Savaşını kazanarak Kudüs'ü geri alır. Öncesinde devletin Şii yapılanmasına son verir, Şii hakim ve yargıçları işten el çektirir yerine Sünni kadroları atar. Üç yıllık hazırlık devresi sonrasında Sünni okullar yeniden faaliyete geçer ve tatil edilmiş ve atıl hale gelmiş olan Sünnilik yeniden mer'iyete geçerek, şahlanır. Dört mezhebin okutulduğu okullar açar ve Şii propaganda merkezi olan Ezher'in faaliyetlerine son daha doğrusu ara verir. Mısır'da dönüşüm üç yıl içinde gerçekleşir. Salahaddin'i ortaya çıkaran Şii-Sünni kapışması, çekişmesi olmuştur. Öyle ise Humeyni sonrası bu çekişme yeni bir Salahaddin'i hazırlamaktadır. Salahaddin, gözleyenleri için yoldadır.

SÜNNİ SİYASİ DÜZENİN KURULMASI

Sünni sistemin iki yüzü ve yönü var. Bunlardan birisi referans sistemidir. Diğer ayağı ise siyasi sistemdir. İkisi de birbiriyle bağlantılıdır. Bu referans ve siyasi sistem birbirlerini beslemektedir. Siyasi sistem aynı zamanda referans sisteminin de bekçisi ve muhafızıdır. Siyasi sistemin çökmesi veya çökertilmesinden sonra referans sistemi dayanaksız veya himayesiz kalmıştır. Devlet veya sistem dinin hamisidir. İslam dünyasında Sünnilerin siyasi sistemi olan hilafetin yıkılmasından sonra manevi yapı da sahipsiz ve hamisiz kalmıştır. İçte ve dışta savunmasız ve açıkta kalmıştır. Bölgede yaşanan felaketler zinciri nedeniyle Sünnilere ait referans sisteminin ihyası gerekliliği ortaya çıkmıştır. Buna iç düzenin yeniden kurulması diyoruz.

Müslümanların iç düzenleri yenilenmeden nizam-ı alem teessüs etmez. İç düzen kurulmadan ve Müslümanlar kendilerine çeki düzen vermeden dış tehditlere ve meydan okumalara karşı duramaz. Nitekim siyasi fetretin uzaması siyasi-içtimai çözülmeyi de hızlandırmıştır.

Bölgede devletler peş peşe çökmeye başlamıştır. Osmanlı sonrasında İslam dünyası Batı'nın himayesine terk edilmiş ve Batı da İslam dünyasını kurda kuşa yem etmiştir. Sünni dünyayı İsrail ve İran'a yem etmek istemiştir.

Tarık Haşimi, 18/12/2015 tarihinde yazmış olduğu bir makaleyi[1] bu hususa tahsis etmiştir. *"Sünni Arap Düzenini Kurmak kaçınılmaz Zorunluluktur"* başlıklı makalesinde özellikle Irak'ta eksik veya sekik ayağı temsil eden Sünni Arap ayağının tamir edilmesini istemektedir. Irak çerçeveli bu çağrısı İran sekterizmini temsil eden Şiiler tarafından sekterizme bir çağrı olarak görüldüğü gibi kimi Sünnilerce de böyle algılanmıştır. Tarık Haşimi bu algılamadan rahatsızdır. Bununla birlikte, Amerikalıların açtığı çığırda siyasi sürece katılarak aslında bir öngörüsüzlükte bulunmuş ve yanlış bir siftah yapmıştır. Bu yanlış siftahın götürdüğü süreç ise Şiiler ve Kürtler gibi Sünnilerin de özel bir idari yapılarının olması ve çıkarlarını bu suretle gözetmeleri keyfiyetine müncer olmuştur. Kimileri bunu Sünniler üzerinden sekterizm düzeninin son ayağının tamamlanması olarak görmektedir. Amerikalılar ırk ve mezhebe dayalı yönetim anlayışını Irak'ta denemişler ve ardından Arap dünyasına yaygınlaştırmak istemişlerdir. Sünni kesimde Tarık Haşimi gibiler de bunun yakıtı veya aracı olmuşlardır. Şimdi ise bu sürecin çıkardığı sorunları aynı istikamette derinleşerek çözeceklerini umuyorlar. Ötekiler bunu bir çıkış yolu değil aksine çıkmaz sokak olarak görüyor.

[1] *(http://alhayat. Com/ Opinion/ Writers/6296832)*

Amerikan işgali Irak'ta sekter bir sistem kurmak istemiş ve evvelemirde bu hususta Şiilere dayanmıştır. Bu sistemi kurgulayanlar Paul Bremer ve John Negroponte olmuştur. Yahudi asıllı Noah Feldman ise bu işin anayasal tarafını icra etmiştir.

Lewis Paul Bremer

Bunların kurgularına ve planlarına Sünni kesimden de alet olanlar olmuştur. Türkiye de Sünnilerin siyasi sürece katılmalarına önayak olmuş veya bu yönde telkinde bulunmuştur. Bununla birlikte Tarık Haşimi'nin siyasi sürece katılma noktasında öngörüsüzlüğü veya basiretsizliği oldu ise de aynı şekilde Kaide gibi siyasi sürece katılmaya temelden reddetmek hatta bunu Sünni camia içinde hesaplaşmaya çevirmek kesinlikle kabul edilemez. Keza siyasi sürece katılmaya karşı olan Hey'etü'l Ulema'nın da başka noktalarda basiretsizliği olmuştur. Tatlı sözlerle Şiileri birlik haziresine katacaklarını vehmetmiştir. Şiiler birlikten ziyade İran adına hakimiyet istiyorlar. Irak'ın birliğini bozmadan yapıya Sünnilerin kayıp halkasını monte etmek hiç kolay değil. Bunun için öncelikli olarak Şiiler üzerindeki İran etkisini silmek gerekiyor. Bu etki ise derinleşmiş kök salmıştır. İran Şiilerin ortak böleni ve orkestra şefi haline gelmiştir. Sünniler üzerinde ise bu nazırlık veya ağabeylik rolünü yapan çıkmamıştır.

Türkiye bölgesel yönetimle iyi ilişkiler geliştirmenin dışında bir şey yapmamıştır. Araplar ise şikayet makamında kalmışlar daha ileri gitmemişlerdir. Bu ise karmaşayı ve çekişmeyi müzminleştirmiştir. Sünni siyasi düzenin Suriye yapısı veya çekirdeği yavaş yavaş şekilleniyor. En azından IŞİD ve İran mihveri dışında bağımsız bir Sünni yapı var. Bunun geliştirilmesi mümkün. Irak'ta ise 2013 intifadası IŞİD'in elinde yele savrulmuştur. Burada da kabilelerle birlikte Sünni siyasi bir mekanizma kurulmalıdır. Bu aynı zamanda Şiilerin milislerine karşı denge unsuru olarak Sünni kesimde silahlı kuvvet bulundurmayı da gerektirir. Bunların üzerine de bir bölgesel siyasi şemsiye geçirilmelidir. Sünni siyasi sistemin ayaklarından bazıları böyle ikame edilebilir. Mühenna Hubeyyil'in bir yazısında ifade ettiği gibi Sünni dünya küresel seviyede potansiyel olarak ABD, İsrail, Rusya ve Çin gibi güçlerle karşı karşıya bulunurken bölgesel çapta iki meydan okuma ile karşı karşıyadır. Bunlardan birisi IŞİD diğeri de İran yayılmacılığıdır. Biri tekfircilik diğeri batinilik hastalığıdır. IŞİD ve İran eksenine karşı çifte kıskaç/çevreleme (double containment) politikası izlenmelidir. Böylece Sünni siyasi düzenin bölgesel ayakları ortaya çıkacaktır.

SURİYE'NİN KURTULUŞUNA SON RAMAK

Bütün dillerde ruhun çekilmesi ifadesi vardır. Ruh çıkarken ayaklardan başa doğru çekilir ve sonunda bedeni terk eder. Ruhun bedeni terk ettiği son ana da son nefes denilir. Bu her dilde ifadesini bulur. İngilizler buna ***'last breath of life'*** derler. Arapça'da ölüm anına ***'ihtidar'*** veya ***'nez'ur ruh'*** denilir. Lakin ruhun çekilmesi bir süreçtir. Bunun son anına ***'er ramak el ahir'*** veya ***'en nez'ul ahir'*** denilir. Esat rejiminin ruhu da Suriye bedeninden çekilmek üzere. Ruh ayaklardan başa doğru çekiliyor. Beden dirense bile kuzey ve güney bölgelerinden çekilen ruh Şam'a doğru gidiyor. Rejim feryat içinde. Afganistan'dan Azerbaycan'a hatta Özbekistan'a kadar lejyonerler veya paralı askerler, mezhep leşkerleri de kifayet etmemeye başladı. Zira yabancılar sahayı bilmiyorlar.

Direnç karşısında savaş azimleri de kırılıyor. Bilmedikleri sahada kara deliklere yakalanmış gibi kayboluyorlar. Kolay bir lokma ve yem oluyorlar. Bu nedenle de Suriye Savunma Bakanı Fehd Casım el Fureyc son yardım çığlığı için Tahran'da idi. Hizbullah da güneydeki güçlerini ve kılıç artıklarını son Kalemun seferi için seferber etmeye çalışıyor. Korkunun veya feryadın ecele faydası yok. Suriye rejiminin ruhu çekilirken İran'ın ruhu da çekiliyor. Siyam ikizleri gibi birbirine yapışık vaziyette can çekişecek ve ölecekler. Fehd Casım el Fureyc Tahran'da imdat çığlığı atarken Miraç Ural da Türkiye'deki yandaşlarını kışkırtmaya ve ayartmaya çalışıyor. Kendisine göre son kalelerinin düşmesini istemiyor. Bunlar, buluntu rejimin sığıntı adamları. İslam hukukunda bu tür nesepsiz adam ve rejimler için buluntu anlamında ***'lakiyt'*** tabiri kullanılır.

Suriye'de devran tersine döndü ve rüzgarlar halktan ve devriminden yana esmeye başladı. Bunun birçok sebebi var. Bu nedenlerin başında iç nedenler geliyor. Dağınıklıklarının zafiyet ve birliklerinin de güç olduğunu fark eden Suriyeli örgütler toparlanmak için çatı birlikleri oluşturmaya başladılar. Kimsenin kendileri yerine ikame olamayacağını ve kendi görevlerini başkalarının yapmayacağını yaşayarak öğrendiler. Çatı ordularından biri de Fetih Ordusudur. Suudi Arabistan nasıl ki artık ABD'ye dayanmanın veya güvenmenin riski büyüttüğünü görmüş, fark etmiş ise ve bunun üzerine elini taşının altına koymuşsa Suriyeli muhalifler de kim olursa olsun başkalarına bel bağlamanın bedeli ağırlaştırdığını ve el alemin seyre doymayacağını bittecrübe görmüş ve iş başa düştü diye önce Allah'a ram olmuş sonra da kendi güçlerine dayanmışlardır.

Bunun üzerine rejim güneş gören kar gibi erimeye başlamıştır. İkinci olarak, Suudi Arabistan'ın Yemen'e yönelik müdahalesi de morallerini yükseltmiş ve azimlerini bilemiştir. Buna ilaveten Kral Abdullah'ın ölümünden sonra Suudi Arabistan ile Türkiye'nin ilişkilerini normalleştirmeleri ek olarak Katar faktörü de güvenlerini pekiştirmiştir. Yükselen moral de cephede motivasyonu artırmıştır. Nuseyri rejimin efsanesi bitmiş ve tapındıkları cephe veya meydan komutanlarından Süheyl Hasan gibilerinin de karizmaları çizilmiş ve efsaneleri bitmiştir. Sahte Kudüs Ordusu Komutanı Kasım Süleymani de, Ali Hamaney'in eteğinin altına saklanmıştır.

Kasım ve Aralık 2014 tarihinden itibaren cepheler birer ikişer muhalefetin eline düşmeye başlamıştır. Hem rejim hem de onun İslami veçhesi olan IŞİD sönüşe ve ricata yani gerilemeye geçmiştir. IŞİD hem Kunaytıra hem de Dera bölgesinden sökülmüştür. Güney bölgesi neredeyse IŞİD taraftarlarından temizlenmiştir. Dera bölgesi büyük çapta muhaliflerin eline geçmiştir. İranlı milislerin kontrolündeki tarihi Busra şehri de el değiştirmiş ve devrimci ılımlı İslami kesimlerin eline geçmiştir. Nasıp sınır kapısı da yine muhaliflerin eline geçmiştir. Kuzeyde Lazkiye kapısı olarak bilinen ve Kobani gibi yarı Ermeni kasabası hüviyetinde olan Keseb de İslami kesimlerin eline geçmiştir. Zaferler zinciri Aralık ayında Dayf Vadisi'yle başlamış ve ardından sıra İdlip'in kurtarılmasına gelmiştir. Keza Lazkiye'nin kapılarından olan İdlip'e bağlı Cisr eş Şuğur kasabası da İslami kesimlerin eline düşmüştür. Rejim güçleri burasını korumak için Bayır Bucak Türkmen bölgesine saldırmışa da geri püskürtülmüştür. Bütün bölgelerde rejimin sırtı açık hale gelmiştir. Rejim topyekün İran'a sığınmıştır. İran ise her yerde tepelenmeye başlanmıştır. Rejimin savunma hatları birer ikişer yarılmaktadır. Korkakların gözüne uyku girmesin. Rejim ruhunu teslim etmek üzere. Böylece rejimin aynasında İran gerçeğini de görmüş olduk.

KISSADAN HİSSELER

KABİR AZABI NASIL KALKTI

Tabiîn'in büyüklerinden olan **Hasan-ı Basrî** hazretleri zamanında, bir kadın onun huzuruna gelip:

Ey İmam! Benim kızım birkaç ay evvel vefat etti. Fakat öldükten sonra onu hiç rüyamda göremedim. Ahiretteki durumunu da çok merak ediyorum. Onu rüyamda görebilmem için bana bir dua öğretir misin? Diye ricada bulundu. **Hasan-ı Basrî** hazretleri de bazı duâları okuması için kadına bir takım tavsiyelerde bulundu.

Kadın bu tavsiyelere uydu ve öğretilen duaları okumaya başladı. Yine bir gece gözyaşlarıyla **Mevlâ Te'âlâ**'ya dua etti, rüyasında kızını görebilmek için niyazda bulundu, yalvarıp yakardı ve bu hal üzere uyudu.

O gece rüyasında kızını gördü. Gördü ama hiç de iyi durumda değildi. Kızı cehennemdeydi, ona ateşten bir elbise giydirmişler, şiddetli bir şekilde azap olunuyordu. Kadıncağız kızını o halde görünce ciğerleri parçalandı, heyecan ve üzüntüyle uykusundan uyandı, sabahı zor yaptı.

Sabah olduğu gibi hemen **Hasan-ı Basrî** hazretlerinin huzuruna koştu. Gördüğü rüyayı gözyaşlarıyla anlattı. Kızının bu azaptan kurtulması için ne yapabileceğini sordu. Ve yine bir takım tavsiyeler alarak üzüntüyle oradan ayrıldı.

Aradan birkaç gün geçtikten sonra **Hasan-ı Basrî** hazretleri bir rüya gördü. Rüyasında cennette geziniyordu. Cennet bahçelerinden birinde altın bir tahtın üzerinde oturmuş genç ve güzel bir kız gördü, etrafına ışıklar açıyordu.

Bu kız **Hasan-ı Basrî** Hazretlerini görünce, hemen yanına geldi ve kendisini tanıyıp tanımadığını sordu. Hasan-ı Basrî Hazretleri onu tanımadığını söyleyince, kız şöyle anlattı:

- Efendim! Hani size gelen bir kadın vardı. Beni rüyasında görmek için ne yapması gerektiğini soran, sonra da beni azap içinde gören bir kadın vardı ya, işte ben onun kızıyım.

Bunun üzerine **Hasan-ı Basrî** hazretleri merak edip sordu:

- İyi de evladım, o kadıncağız seni azap içinde gördüğünü söylemişti.

Oysa sen altından tahtlara kurulmuş oturuyorsun ve rahatın da gayet yerinde. Peki azaptan kurtulup bu rahata nasıl kavuştun?

Ey İmam! Salih kullardan biri, bizim bulunduğumuz kabristandan geçerken Salevât-ı şerîfe okuyup bunun sevabını tüm kabir ehlinin ruhuna hediye etti. Böylece imanla ölüp de o kabirde yatan ve azap çekenlerin hepsinden bu azap kaldırıldı ve Cennet nimetleri bize ihsan olundu.

Hasan-ı Basrî hazretleri, ertesi gün hemen kadına haber gönderip çağırttı ve gördüğü bu güzel rüyayı ona anlatıp kızının azaptan kurtulduğunu müjdeledi. Ve ona bundan böyle çokça Salevât-ı şerîfe okumasını tavsiye etti.

Allâhümme Salli alâ Seyyidinâ Muhammedin ve alâ Âli Seyyidinâ Muhammed.

Mesnevî'den Esintiler

RUHLARIN UYUMU

MESNEVİHAN MURAT SOYDAN

MESNEVİ SEVENLER

بسم الله الرحمن الرحيم

Mahbûb-i Hakîkî *(Gerçek Sevgili olan Allâh)*, kullarını Kendisine dâvet etmektedir.

Kur'ân-ı Kerîm'de buyurulduğu üzere;

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ

"Allâh** (son bulmaktan ve tüm âfetlerden) **selâmet** (ve kurtuluş) **yurduna Selâm** (olan Zât'ın) **ın** (cennet gibi şerefli) **evine** (sâkinlerine, Allâh'ın ve meleklerin çokça selâm verdiği) **selâm diyârına** (tüm kullarını) **dâvet etmektedir."

(Yûnus Sûresi, 25)

Ama bu dâvete ancak lâyık ve ehil olanlar icâbet edebilmektedir. Herkesin kendi aslına göre hareket ettiğinin bilinmesine rağmen, yine de umûmî ve genel çağrı yapılmakta ve tebliğde bulunulmaktadır.

Böylelikle insanın bu dünyadaki tercih ve yaşayışı, yarın hesab gününde lehinde ya da aleyhinde hüccet ve şâhit olacaktır.

Hazret-i Mevlânâ Hüdâvendigâr der ki:

او چو می‌خواند مرا من بنگرم
لایق جذب‌ام و یا بد پیکرم

Û ço mi hâned merâ men bengerem:

Lâyık-i cezbem-o yâ bed peykerem?

O mâdem ki beni çağırmakta,
ben kendimebir bakayım:

Acaba onun bu câzibesine lâyık mıyım,
yoksa nâ-lâyık, kötü yüzlü müyüm?

Herkesin bulunduğu yeri hak etmesinin gösterilmesi için, ebedî yerleşimden evvel, bu dünya bir imtihan yeri olarak seçilmiştir. Bu yüzden herkes kendi durumuna ve nerelerde bulunduğuna bakıp, gidişâtını güzel ayarlamalıdır. Zîra insanoğlu evvelini bilmediği gibi, sonunu da bilmemektedir.

Bersisa yıllarca hiçbir âbidin yapamayacağı bir şekilde ibâdette bulundu, yâni zâhirî ameli yerine getirdi.

Fakat sonunda kâfir olarak öldü. Bunun gibi İblîs de binlerce yıl gökte ibâdetle meşgul oldu, meleklere vaaz etti. Fakat sonunda ebedî olarak Allâh'ın rahmetinden uzak oldu. Bunlar hakikatte âit oldukları yere gitmişlerdir.

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ
عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ

***"Allâh müminleri, o üzerinde bulundğunuz şey üzere** (ve herkese yarayan karışık bir halde) **asla bırakacak değildir! Neticede O, pisi temizden ayıracaktır."** (Âl-i İmrân Sûresi, 179)*

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ
الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا
فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

"Tâ ki Allâh, pis** (olan kâfirler)**i temiz** (müminler)**den ayırsın da, pisin bir kısmını diğer bir kısım üzerine koyup onu topluca üst üste yığsın ve böylece hemen onu**(n tamamını) **cehenneme at**(ıp bırak)**sın!"

(el-Enfâl Sûresi, 37)

Bir attârın dükkanında bile, bir bakla tanesi

hurma tablasına düşse veya birkaç hurma, bakla tablasına karışsa, attâr derhal onları birbirinden ayırır ve her taneyi kendi cinsi arasına kor. İşte insanın âkıbeti de böyle olacak, herkes âit olduğu yere ayrılacaktır.

كُلُّ شَيْءٍ يَرْجِعُ اِلَى اَصْلِهِ

"Her şey kendi aslına döner".

زَانْ كِه هَرْ مُرْغِى بَه سُوىِ جِنْسِ خِويشْ

Zan ki her morgî be sûy-i cins-i hîş

Zira her kuş, kendi cinsinin bulunduğu yere (gider). *(Mesnevî:1/639)*

Nefsânî hayat fâsıkları, mânevî hayat da sâdık ve sâlihleri; küfür kâfiri, iman da mü'mini cezbeder. Bu câzibe kanunu, maddede ve mânâda, hayırda ve şerde hükmünü eninde sonunda da olsa mutlaka icrâ eder.

Her nerede bir sevgi varsa, bu, sevenin sevilende kendi özelliğini görmesinden kaynaklanmaktadır. Nitekim cezb ve incizâb, yani çekmek veya çekilmek için bu berâberlik ve ayniyet şarttır. İşte aynı cinsten olan ruhlar birbirini ararlar.

Bu dünyadaki insanların birbirlerine karşı ülfet ve muhabbeti, âlem-i ervâhta ruhlarının tanışmalarının neticesidir. *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* **Efendimiz** şöyle buyurmuşlardır:

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ :

الْأَرْوَاحُ جُنُودٌ مُجَنَّدَةٌ، فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا ائْتَلَفَ،

وَمَا تَنَاكَرَ مِنْهَا اخْتَلَفَ

"Ruhlar, (âlem-i ervahta sınıf sınıf) **bir araya gelmiş düzenli ordulardır,** (Ruhlar âleminde) **birbirleriyle** (biraraya gelip) **tanışanlar** (dünyada) **kaynaşır, dost olurlar, birbirlerini yadırgayıp uzak duranlar da ihtilâfa düşer, geçinemezler"**

Hazret-i Aişe *(Radıyallâhu Anhâ)* Annemizden rivâyet olunmuştur;

Mekke'de bir kadın vardı. Kureyş kadınlarının yanına girer, onları güldürürdü. Müslümanlar hicret ettikten sonra ve Allâhü Te'âlâ Hazretleri, Müslümanlara genişlik verince; bu güldürücü kadın, Medineye geldi.

Hazret-i Aişe *(Radıyallâhu Anhâ)* şöyle anlatmışlardır: *"Kadın benim hâneme geldi."* Ben ona sordum:

-"Ey falan kadın, sen kime geldin?" dedim. O:

-"Size geldim" dedi. Sordum:

-"Kimin yanına konup yerleştin?" O:

-"Medine'de kadınları güldüren falanca güldürücü kadının yanına..." dedi. Hazret-i Aişe *(Radıyallâhu Anhâ)* buyurdular:

"Efendimiz *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* Hazretleri eve geldi." Bize;

-"Falan güldürücü kadın sizin yanınızda mı?" diye sordu.

Ben;

-Evet, dedim."

Efendimiz *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* Hazretleri bunun üzerine sordular:

-"Kimin yanına yerleşmiş?"

Hazret-i Aişe *(Radıyallâhu Anhâ)* Annemiz de:

-"Falanca güldürücü kadının yanına..." diye cevap verdiler

Efendimiz *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* Hazretleri de;

-" Elhamdülillâh! Ruhlar bölük bölük olup bir araya toplanmış olan ordulardır. Bundan dolayı, onda *(âlem-i ervahta)* birbiriyle tanışanlar burada da birbirlerini sevip ülfet ederler. Orada birbirlerini tanımayanlar burada ihtilâf ederler, zıt olurlar" buyurdular.

Mâlik bin Dinâr *(Kuddise Sirruhu)* anlatır:

"Bir gün bir kişiye selam verdim. Bana ismimle iâde-i selâmda bulundu. Şaşırdım:

"Bugüne kadar beni görmediğin halde nereden tanıdın?" dedim.

"Ruhum, ruhuna meleküt âleminde mülâki olduğu için seni bana **Rabbim** tanıttı." dedi.

Veysel Karânî *(Rahmetullâhi Aleyh)*, kendisine selam veren kişiye, ismi ile iâde-i selamda bulundu. Adamcağız:

"Benim **Herim bin Hayyan** olduğumu nereden bildin?" dedi.

Veysel Karanî ise:

"Ruhum ruhunu tanıdı." diye cevap verdi.

Hazret-i Ali Hazretlerine bir kadın gelip:

"Küçük oğlum dama çıktı; ucuna geldi. Çağırsam gelmeyecek; bıraksam yere düşüp parçalanacak! Ne yapayım?" dedi. **Hazret-i Ali** *(Radıyallâhu Anh)* ;

"Ey hanım, onun emsâli bir çocuğu dama çıkar. Onu görünce yanına gelir. Sen de alıp kurtarırsın." dedi.

Kadın, çocuğunun emsâli bir çocuğu dama çıkardı. Çocuk, kendi cinsini görünce, emekleyerek onun yanına geldi. Tehlike bitti.

Kulları dünya ve âhiretin tehlike ve bâdirelerinden kurtarmak için gönderilmiş olan peygamberlerin insanlardan seçilmesi aynı sebepledir.

Allâh'ın Rasûlü Muhammed Mustafâ *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)* de,

اَلْمَرْءُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ

"Kişi, arkadaşının dîni üzeredir, o takdirde her biriniz kiminle dostluk ettiğine baksın" buyurmuşlardır.

اَلْمَرْءُ مَعَ مَنْ اَحَبَّ

"Kişi sevdiğiyle berâberdir" hadîs-i şerîfi de insana hem müjde, hem îkâzdır.

Bu yüzden insan, devam edip kalabalığını arttırdığı topluluktan sayılır. Herkesin kıyâmet günü, dünyadayken nümûne-i imtisâl, rehber ve önder edindiği kişinin arkasında haşr olunacağı bildirilmiştir:

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ

"Tüm insanları imamlarıyla çağıracağımız günü (aklınızdan hiç çıkarmayın)!"

(el-İsrâ Sûresi,71)

İşte Mevlânâ Hazretleri de ruhların uyuşmasını sıkça dile getirmiş ve **"Cins, cinsine ebediyyen âşıktır"** demiştir.

در جهان هر چیز چیزی جذب کرد

گرم گرمی را کشید و سرد سرد

Der cihân her çîzî çîzî cezb kerd

Germ germî râ keşîd-o serd serd

Cihânda her şey bir şeyi cezbetmekte,

Sıcak sıcağı, soğuk soğuğu çekmekte!

(Mesnevî 2/81)

قِسْمِ بَاطِلْ بَاطِلاَنْ رَا مِی‌كَشَنْدْ

بَاقِيَانْ اَزْ بَاقِيَانْ هَمْ سَرْ خُوشَنْدْ

Kısm-i bâtıl bâtılân râ mî keşend

Bâkiyân ez bâkiyân hem ser hoşend

(İşte cinsiyet câzibesinden dolayı) **Bâtıllar bâtılları çeker,** (Hak üzere olan) **Bâkiler de bâkilerden hoşlanır.**

(Mesnevî: 2/82)

İşte bu yüzden aralarında ortak bir diğer ve kaynaşma oldu. Her cins de kendi cinsiniyanına çeker oldu.

ناریان مر ناریان را جاذبند

نوریان مر نوریان را طالبند

Nâriyân mer nâriyân râ câzibend

Nûrîyân mer nûrîyân râ tâlibend

Ateş (cehennem) ehli olanlar, ateş ehlileri cezbeder,

Nûr (cennet) ehli olanlar da, nûra mensup olanları ister! *(Mesnevî: 2/83)*

Asılları itibarıyla ateş unsuru kendilerine gâlib olup, âkibet olarak tekrar ateşe döndürülecek olanlar, hemcinslik gereğince birbirlerini bu âlemde cezbeder, çekerler. Aynı şekilde peygamberler, evliyâlar ve müminler gibi nûrdan yaratılmış olanlar da birbirlerini talep ve arzu ederler.

كَافِرَانْ چُونْ جِنْسِ سِجِّينْ آمَدَنْدْ

سِجْنِ دُنْيَا رَا خُوشْ آيِينْ آمَدَنْدْ

اَنْبِيَا چُونْ جِنْسِ عِلِّيِّينْ بُدَنْدْ

سُوىِ عِلِّيِّينْ جَانْ وُ دِلْ شُدَنْدْ

Kâfirân çon cins-i siccîn âmedend

Sicn-i dünyâ ra hoşâyin âmedend

Enbiyâ çon cins-i ılliyyîn budend

Sûy-i ılliyyîn cân-o dil şodend

Kâfirler "Siccîn (aşağı cehennemin)**" cinsinden olduklarından, Dünya zindanı hoşlarına gitti,**

Peygamberler "Illiyyîn (yüksek cennetin)**" cinsinden olduklarından, Cân-u gönülden Illiyyîn tarafına gittiler.**

(Mesnevî:1/641-642)

چُونْ دُو كَسْ بَرْ هَمْ زَنَدْ بِى‌هِيچْ شَكْ
دَرْ مِيَانِشَانْ هَسْتْ قَدْرِ مُشْتَرَكْ
كَىْ پَرَدْ مُرْغِى مَگَرْ بَا جِنْسِ خَوْدْ
صُحْبَتِ نَا جِنْسْ گُورْ اَسْتْ وُ لَحَدْ

Çon do kes ber hem zened bî hiç şek
Der miyânişân hest kadr-i müşterek
Key pered morgî meger bâ cins-i hed
Sohbet-i nâ cins gûrest-o lehed

İki kişi bir araya gelip toplanıyorsa, hiç şüphesiz aralarında bir kadr-i müşterek (ortak kader, ortak yazgı, ortak hüküm) **vardır. Kuş kendi cinsinden başka kuşlarla nasıl uçar? Kendi cinsinden olmayanla berâberlik âdeta mezar ve lahid** (e girmek)**tir.**

(Mesnevî:2/2102)

مُصْطَفٰى رَا رَاىْ زَنْ صِدِّيقِ رَبّ
رَاىْ زَنِ بُو جَهْلْ رَا شُدْ بُو لَهَبْ

Mustâfâ râ râyzen Sıddîk-i Reb
Râyzen-i Bu Cehl râ şod Bu Leheb

Mustafâ *(Sallallâhu Aleyhi ve Sellem)***in müşâviri** (görüşüp danıştığı zat) **Sıddîk-i Rabb** (u'l-âlemîn) **olan Ebû Bekr** *(Radıyallâhu Anh)* **idi,**

Ebû Cehl'in istişâre ettiği (danıştığı kişi) **ise Ebû Leheb idi!**

(Mesnevî:4/2654)

جَاذِبِ هَرْ جِنْسْ رَا هَمْ جِنْسْ دَانْ

Câzib-i her cins râ hem cins dân

Her cinsin câzibi (çekicisi)**, hemcinsidir** (kendi cinsdaşıdır, bunu böyle) **bil!**

(Mesnevî:4/2667)

اَنْبِيَا چُونْ جِنْسِ رُوحَنْدُ وُ مَلَكْ
مَرْ مَلَكْ رَا جَذْبْ كَرْدَنْدْ اَزْ فَلَكْ

Enbiyâ çon cinsi rûhend-o melek
Mer melek râ cezb kerdend ez felek

Peygamberler, rûh ve melek cinsinden olduklarından, Gökten meleği (kendilerine) **çektiler.**

(Mesnevî:4/2697)

بَازْ آنْ جَانْهَا كِه جِنْسِ اَنْبِيَاسْتْ
سُوىِ اِيشَانْ كَشْ كَشَانْ چُون سَايَه هَاسْتْ

Bâz an cân hâ ki cins-i enbiyâst
Sûy-i îşân keş keşân çon sâye hâst

Peygamberlerin cinsinden olan rûhlar da, Gölgeler gibi onlara çekilirler.

(Mesnevî:4/2702)

اِنَّ اللّٰهَ تَعَالٰى مَلِكٌ يَسُوقُ الْجِنْسَ اِلَى الْجِنْسِ

Muhakkak ki Allâh-u Te'âlâ, cinsi, cinsine sevkeden bir Melik'tir.

خُوبْ خُوبِى رَا كُنَدْ جَذْبْ اِينْ بَدَانْ
طَيِّبَاتُ وُ طَيِّبِينْ بَرْ وَىْ بَخَوانْ

Hûb hûbî râ koned cezb in bedan
Tayyibât-o tayyibîn ber vey behan

Güzel ,güzeli çeker ,cezbeder ,bil bunu, *"Temizler, temizler içindir"* (âyetin)**i oku!**

(Mesnevî:2/80)

Cenâb-ı Hakk Te'âlâ buyuruyor ki;

اَلْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ
وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ

"Kötü kadınlar (ve sözler) **kötü erkeklere mahsûstur, kötü erkekler de kötü kadınlara âittir. Temiz kadınlar da temiz erkeklere mahsustur, temiz erkekler de temiz kadınlara âittir."**

(en-Nûr Sûresi, 26)

طَيِّبَاتْ آيَدْ بَه سُوىِ طَيِّبِينْ
لِلْخَبِيثِينَ الْخَبِيثَاتَسْتْ هِينْ

Tayyibât âyed be sûy-i tayyibîn
Li'l-habîsîne'l-habîsâtest hîn

Temizler (iyiler)**, temizler** (iyiler) **tarafına gelir; Pisler** (kötüler) **de, pisler** (kötüler) **tarafına... Haberin olsun, dikkat et!**

(Mesnevî:2/27)

Şimdi hâlimiz ve cinsimiz nedir? Ruhumuzun uyumu kimleredir?

İşte insan kendisini nelerin ve kimlerin çektiğine dikkat etmeli, neyin ve kimin peşinde olduğuna bakmalı da, hangi câzibe altında olduğunun farkına varmalı!

İşte **Allâh**-u Azîmüşşân Hazretleri kullarına hitâb ile,

وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ

"Sâdık (doğru) **kimseler ile berâber olun" fermân-ı İlâhisini buyurmaktadır.**

(et-Tevbe Sûresi, 119)

Hâce Ubeydullâh Ahrâr *(Kuddise Sirruhû)* bu âyetin mânâsı hakkında şöyle buyurmuşlardır: "Vâcibü'l imtisâl olan bu emr-i İlâhîden anlaşılıyor ki, gönlü sâdıklardan birine bağlamak gerekir.

Sâdıklar o tâifedirler ki, **Allâh**'tan başka her şey onların basîretinin (kalp gözünün) önünden kalkmıştır. Doğruluk adına ne varsa hepsi onlarda mevcuddur.

Onlar **Cenâb-ı Hakk**'a devam üzere dosdoğru yöneldiklerinden hakîkatleri doğrulukla süslenmiş ve kemâl mertebesine erişmişlerdir.

با عاشقان نشین و همه عاشقی گزین

با هر که نیست عاشق با او مشو قرین

Bâ âşıkân neşîn-o hemi âşıkî gozîn

Bâ her ki nîst âşık bâ u meşo karîn

Âşıklarla otur ve hep âşıklığı seç
Âşık olmayan kimse ile olma arkadaş

پیش استادی که او نحوی بود

جان شاگردش ازو نحوی شود

باز استادی که او محوی بود

جان شاگردش ازو محوی شود

Pîş-i üstâdî ki û nahvî buved

Cân-ı şâgirdeş ezû nahvî şeved

Bâz üstâdî ki û mahvî buved

Cân-ı şâgirdeş ezû mahvî şeved

Nahvî olan üstâdın (Nahiv ilminde üstâd olan bir hocanın) **önünde**

Talebesinin rûhu da onun sebebiyle nahvîleşir (de o fende mâhirleşir)**.**

Mahvî olan bir üstâdın (kalbinde Allâh'tan başka her şeyin mahvolduğu fenâ fillâh sâhibi bir ârifin önünde) **ise,**

Talebesinin rûhu onun vesîlesiyle mahvîleşir (de velâyet mertebesine erişir).

Zîrâ insan, birlikte olduğu kimselerden son derece etkilenme kabiliyetinde yaratılmıştır. İşte bu yüzden insanoğlu, "Sâdıklarla berâber olunuz" emriyle memur olmuşlardır.

Yüce Nakşibendî tâifesinin sohbet-i şerîflerinin bereketi ile Cenâb-ı Hakk'ın cezbesini elde etmeye mukabil hangi amel vardır ki?!

Allâh-u Te'âlâ, ârif kulların kalplerine muhabbetini yerleştirmiş ve ârîflerin de bu muhabbetin gücü ile müridlerin kalplerini Mevlâ Te'âlâ'ya çekip meylettirmişlerdir.

İşte evliyâullâhı sevmek İlâhî bir sevgidir ve İlâhî bir cezbenin eseridir.

Mevlâ Te'âlâ bizleri dostlarından ayırmasın, dostlarıyla dostluğuna kabul buyursun.

Ruhumuzu dergah-i izzetinde enbiyâ ve evliyâ hazarâtının ruhlarına ilhak buyursun! Amin !

Ve Selâmun ale'l Mürselîn ve'l hamdülillâhi Rabbi'l âlemîn.

EVLİLİKTEKİ EN SIKINTILI DUYGU KULLANILMIŞLIK

Mehtap KAYAOĞLU
(Psikolojik Danışman &Psikoterapist)

Evlilikte kullanılmışlık duygusu korkunçtur!
Yıkıcı ve üzücüdür. Mutsuz eder.

İnsan canlısı yaşamı boyunca pek çok durumda kendisini kullanılmış hissedebilir. Daha çocukken okulda, arkadaşları tarafından sokakta, patronu tarafından iş hayatında. Kullanılmışlık duygusunun en fazla can acıtan formu evlilik ilişkisinde olsa gerek!

Evlilik terapilerinde çiftlerle çalışırken sürekli mutsuz, üzgün ve kullanılmış hisseden kişilerle karşılaşıyorum. Dile kolay 19 yıl oldu. Her gün birkaç çift, her gün yeni sorunlar. Gelen kişi sayısı ne kadar çok olursa olsun, konuşulan konular bazen birbirini tekrar etmiş gibi görünüyor. Bu konulardan birisi kullanılmışlık duygusu.

Kullanılmışlık duygusu, evlilik ilişkisini zora sokan, evlilik hayatının sağlıksız ilerlediğine işaret eden önemli bir uyarıcıdır.

Bugün sizlere bu konuda dikkatimi çeken iki ilginç kullanılmışlık duygusundan bahsetmek istiyorum.

Bu ikisi birbirinden ne kadar uzak ve zıt görünüyor aslında. Ama iki uç noktanın evlilikte hissettirdiği duygu aynı: Kullanılmışlık!

Okuyun... hak vereceksiniz...

1. Kullanılmışlık duygusunu en fazla yaşayan kişi, eşince ciddi anlamda alkol/madde bağımlılığı olan danışanlarımız gibi geliyor bana.

Alkol ve madde bağımlılığı evlilik ilişkisini zedeliyor. Bağımlı olan eş, eviyle ve ailesiyle yeterince ilgilenmiyor. Genelde erkekler alkol aldığı için, kadın evin yükünü tek başına kaldırıyor. Çocukları yalnız büyütüyor. Aile yakınlarına eşinin içtiği alkolü veya kullandığı maddeyi fark ettirmemek için yoğun çaba sarf ediyor.

Özellikle kadın, kocasında alkol sorunu varsa inanılmaz düzeyde yıpranıyor. Çünkü yıllar içinde kadın artık öğreniyor ki, alkollüyken verilen sözler, bir daha içmeyeceğine dair yeminler, sabırlı olursa ilerde her şeyin çok daha güzel olacağına dair vaatler, dizlerinin dibine oturularak dökülen pişmanlık gözyaşları vb hepsi ama hepsi aslında anlamsızmış!

Böyle bir ilişkinin içinde yıllarca debelenen kadın, günün biri geldiğinde kandırmacalı bir masalın içinde olduğunu anlıyor. Tüm sözlerin, bekletilmelerin, verilen sözlerin yalan olduğunu düşünmeye başlıyor. Bunca yıl boşu boşuna ümit ettiğini farkettiği an, bu beklemeyi yaptıran eşinden nefret ediyor. Kendisini kullandığını hissediyor. Aslında hiçbir şeyin değişmeyeceğini bildiği halde, sanki değiştirecekmiş gibi bekletilen o günlerin, sadece kendi bakımını yaptırmaya yönelik sahte vaadler olduğu duygusuna kapılıyor. Böyle bir koca, dönüşü olmayan yola girildiğinde alkolü bıraksa bile kadının kendisini bırakmasına engel olamıyor.

Çünkü kadın, yıllardır kullanıldığını düşündükçe, kocasına olan kini artıyor. Söylediğim gibi dönüşü olmayan yola girmiş olan kullanılmışlık duyguları, o adamdan ayrılmayı istiyor. Ve terapiler bile bu evliliği kurtaramıyor.

Demek ki bu bölümün dersi neymiş? Dönüşü olmayan yola girmeden önce toparlanma adına her ne yapacaksanız mutlaka yapın. Bitince bitiyor işte...

2. Yeni moda kadınlar var. Hatta az da olsa erkekler var. Yukarıdaki maddenin aksine aşırı verici(!). Bu verici kadınlar da bir süre sonra eşleri üzerinde kullanılmışlık duygusu uyandırıyor!

Yeni moda kadınlar (az da olsa erkekler), eşinin sürekli kendi etrafında olmasını istiyor. Sözüm ona, onu mutlu etmek için elinden ne gelirse yapıyor! Kendisi olmaksızın nefes almasına bile müsaade etmek istemiyor. Edi ile Büdü modunda yaşamak istiyor. Bu kişiler bir süre sonra karşı tarafta kullanılmışlık hissi uyandırıyor.

İlginç değil mi? Nasıl yani diyeceksiniz. Gayet basit aslında. Karşı tarafı kontrol altında tutmak isteyen eşlerin en masum silahı **"Seni seviyorum ve her an yanında olmak istiyorum"** tarzı yaşamlardır.

Oysa iç dünyamızda hepimiz biliriz ki; bizi seven insanlar bizi ihtiyacımız olan dönemlerde yalnız bırakmalıdır. Uzaktan bakınca birinin sizin dibinizde olması, sizi mutlu etmek için uğraşıyor gibi görünmesi, hep sizin için/size göre/sizi düşünerek hareket etmesi hoş görünüyor. Belirli bir süre birlikte yaşadıktan sonra bu ilgi şekli, karşı tarafta agresyona neden oluyor. Çünkü sürekli kendisine hizmet edilen(!) ve sözüm ona çok sevilen eş, zaman içinde nefes alamadığını hissediyor. Yalnız kalmak istiyor. Eşinin kendisiyle bu kadar yakından ilgilenmesini istemiyor. Bıkmışlık ve usanmışlık duyguları geliştiriyor. Hatta bu şekilde hissettiği için kendisini nankör olmakla suçluyor. Vicdan azabı çekiyor.

Derken ne oluyor biliyor musunuz? Kendisinin arkasından ayrılmayan ve aslında kendisini çok sevdiği için hizmette sınır tanımayan(!) eşi tarafından kullanıldığı hissine kapılıyor. Çünkü onun oyalanacak başka malzemesi yok! Çünkü o, muhteşem verici kadın imajıyla erkeğini kendisine köleleştirmeye çalışıyor. İyi niyetle yapılan verici davranışlar kesinlikle böyle bir etki yapmıyor merak etmeyin.

Erkek köleleştirilmeye başladığını hissedip isyan edecek olsa, onu yaptığı bunca iyiliğe karşılık nankörlük eden adam ilan ediyor. Ağlıyor. Yapılan tüm bu işgal davranışlarının tamamını **"sevgi"** ile açıklıyor. Artık neye inanacağını bilemeyen, gördükleriyle hissettikleri arasında sıkışıp kalan eş vicdan azapları yaşamaya başlıyor. Vicdan sorgulaması arttıkça depresif duygular geliyor. Yetersizlik ve ajitasyon devreye giriyor. **"Ben nasıl bir adamım ki beni bu kadar seven(!) bir kadına nankörlük yapıyorum...?"** sorgulaması onu yiyip bitiriyor.

...mutsuzluk... huzursuzluk geliyor... ve bir gün kişi aydınlanıyor! Bu aşırı verici ve hizmetkar tavrın, aslında kendisinin zincirlerle esaret altına alınış olduğunu anlaması zor olmuyor. Ve o andan itibaren kullanılmışlık duyguları hissetmeye başlıyor. Ne için kullanılmış? Eşi, kendisine tutkuyla bağlı olabilsin diye "hizmet maskesiyle" kendisini kullanmış. Meğer o üstün performansın tamamı sevdiği içinmiş. Evet sevgi! Ama kimi? Kendisini! Kendisi yalnız kalmamak, kendi istedikleri olsun, kendi anladığı mutlu evliliği yaşasın diye! Çünkü orada aslında bir bağımlılık ilişkisi var. Kişi kendi başına olamıyor, kendisini sizin dışınızda mutlu edemiyor. Ve sizi yanında tutmak için inanılmaz bir performans göstererek sizi sürekli kendisine borçlu bırakıyor. Ne korkunç bir esir alınış şekli değil mi?

***

Sevgili kardeşim Profesyonel Yaşam Koçu Sefer Kayaoğlu'nun harika bir tespitiyle yazıyı tamamlamak istiyorum.

"Hz. Peygamber *(Sallallahu Aleyhi ve Selem)*, hepimizin bildiği gibi zaman zaman Hira Mağarasına gider, yalnız kalırdı. Ne kadar ilginç değil mi? Hepimiz bazen alıp başımızı gitmek isteriz ya! Oysa bizim arkada bırakıp gitmek istediklerimizle, Peygamber *(Sallallahu Aleyhi ve Selem)*'ın ardında bırakıp gitmek istediklerine bakar mısınız? Sevgili eşi ve kadın olmak anlamında örnek insan Hz. Hatice; dostluk kavramını bize tanıtan Hz. Ebu Bekir; evlatlığı Hz.Zeyd, Hz. Ali, Hz. Ammar, Hz.Bilal... ve bu günkü hayatımızda birisinin bile olmasını lüks olarak algılayacağımız sahabeler.

Peygamber *(Sallallahu Aleyhi ve Selem)* bile, bu kadar güzel insana rağmen, kendini dinlemek, kendisini gözden geçirmek, adı ne olursa olsun ister tefekkür deyin ister rabbiyle yalnız kalmak farketmez, zaman zaman bu yalnızlığı tatmak istiyorsa, şimdiki çiftler niçin birbirlerinin arada sırada yalnız kalmasına tahammül edemiyor? Eşini yalnız bıraktığında ne olacağından korkuyor?"

Cidden çok harika bir tespit... doğru anlaşılması ve evlilik ilişkinizde eşlerinizi töhmet altında bırakmadan mutlu günler yaşamanız dileğiyle...

Sevgiler...

BERAAT GECESİ

(1 Haziran Pazartesiyi 2 Haziran Salıya Bağlayan Gece)

VAZÎFELERİ

BİR SENE BOYUNCA HAYIRLI KADERLER YAZILMASI, ÖMRÜN UZAYIP O SENE ÖLÜMDEN KORUNULMASI, RIZKA BEREKET HÂSIL OLUP İNSANLARA MUHTAÇ OLUNMAMASI İÇİN YAPILACAKLAR

İmâm-ı Zebîdî ve **Şeyh Ahmed Dîrebî** gibi birçok âlim ve fâzıl meşayıh *(Kaddesallâhu Esrârahüm)* hazarâtı bu gecenin ihyâsı hakkında şu beyanda bulunmuşlardır:

Allâh dostları içersinde halefin seleften tevârus (veraset yoluyla nakl)ettiğine göre, her kim beraat gecesi şu sayılanları yaparsa, o gece yaptığı bütün istekler kendisine verilerek murâdı hâsıl olur:

1) Akşam namazından sonra her rekatta bir Fâtiha ve altı İhlas Sûresi okuyarak altı rekat kılar,

2) Her iki rekatın selamından sonra birer Yâsîn-i Şerîf okur. Birincisinde ömrüne berekete niyet eder. İkincisinde rızkına bereket ve belâları def etmeye niyet eder. Üçüncüsünde ise insanlardan istiğnâ (muhtaç olmama) ve husn-ü hâtime (imanla biten güzel bir gün sona erişme)ye niyet eder.

3) En sonunda "Beraat gecesi duası" diye meşhur olan şu duayı on kere okur.

«إِلٰهِي جُودُكَ دَلَّنِي عَلَيْكَ وَإِحْسَانُكَ أَوْصَلَنِي إِلَيْكَ وَكَرَمُكَ قَرَّبَنِي لَدَيْكَ أَشْكُو إِلَيْكَ مَا لاَ يَخْفٰى عَلَيْكَ وَأَسْأَلُكَ مَا لاَ يَعْسُرُ عَلَيْكَ إِذْ عِلْمُكَ بِحَالِي يَكْفِي عَنْ سُؤَالِي يَا مُفَرِّجُ عَنْ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ فَرِّجْ عَنِّي مَا أَنَا فِيهِ لاَ إِلٰهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ،﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ﴾، اَللّٰهُمَّ يَا ذَا الْمَنِّ وَلاَ يُمَنُّ عَلَيْهِ يَا ذَا الْجَلاَلِ وَالْإِكْرَامِ وَيَا ذَا الطَّوْلِ وَالْإِنْعَامِ لاَ إِلٰهَ إِلاَّ أَنْتَ ظَهْرُ اللاَّجِينَ وَجَارُ الْمُسْتَجِيرِينَ وَمَأْمَنُ الْخَائِفِينَ، اَللّٰهُمَّ إِنْ كُنْتَ كَتَبْتَنِي عِنْدَكَ فِي أُمِّ الْكِتَابِ شَقِيًّا أَوْ مَحْرُومًا أَوْ مَطْرُودًا أَوْ مُقْتَرًا عَلَيَّ فِي الرِّزْقِ فَامْحُ اللّٰهُمَّ بِفَضْلِكَ شَقَاوَتِي وَحِرْمَانِي وَطَرْدِي وَإِقْتَارَ رِزْقِي وَأَثْبِتْنِي عِنْدَكَ فِي أُمِّ الْكِتَابِ سَعِيدًا مَرْزُوقًا مُوَفَّقًا لِلْخَيْرَاتِ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلٰى لِسَانِ نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ: ﴿يَمْحُو اللّٰهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾، إِلٰهِي بِالتَّجَلِّي الْأَعْظَمِ فِي لَيْلَةِ النِّصْفِ مِنْ شَهْرِ شَعْبَانَ الْمُكَرَّمِ الَّتِي يُفْرَقُ فِيهَا كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ وَيُبْرَمُ أَنْ تَكْشِفَ عَنَّا مِنَ الْبَلاَءِ مَا نَعْلَمُ وَمَا لاَ نَعْلَمُ وَمَا أَنْتَ بِهِ أَعْلَمُ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدِنِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَعَلٰى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.»

"Ey **Allâh**! Sana başvurma yolunu bana cömertliğin gösterdi. Senin huzuruna beni iyiliğin ulaştırdı. Senin nezdine beni keremin yaklaştırdı. Sana gizli kalmayan sıkıntılarımı ancak Sana şikâyet ediyor ve Senden, Sana zor gelmeyecek şeyler istiyorum.

Zaten Senin, benim durumumu bilmen, istememe de hâcet bırakmıyor. Ey sıkıntılıların derdini açan Zat! İçinde bulunduğum sıkıntıları benden gider. Senden başka hiçbir ilah yoktur. Seni tenzih ederim. Gerçekten de ben zâlimlerden oldum.

'Biz onun duasını kabul ettik ve kendisini gamdan kederden kurtardık. İşte müminleri de böyle kurtarırız' *(Enbiyâ Sûresi:88)* (şeklinde Yûnus *(Aleyhisselâm)*a bahşettiğin müjdeye beni de nâil et).

Ey herkese iyilik eden, Kendisine ise iyilik edilemeyen Allâh! Ey celâl ve ikrâm sahibi! Ey lütuf ve in'âm sahibi! Senden başka hiçbir ilah yoktur. Sen ki sığınanların desteği, eman dileyenlerin koruyucusu ve korkanların sığınağısın! Ey Allâh! Eğer beni nezdinde bulunan (Levh-i Mahfuz'dan ibaret) **Ümmü'l-Kitâb'da,** (kâfir ölecek) **bir bedbaht yâhut mahrum veya kovulmuş ya da rızkı dar bir kimse olarak yazdıysan, fazl-u kereminle bu şekâvetimi, mahrûmiyetimi, reddedilişimi ve rızkımın darlığını sil.**

Beni Ümmü'l-Kitâb'da (imanla ölecek) **bir bahtiyar, rızkı bol ve hayırlara muvaffak bir kişi olarak kayda geçir. Çünkü Sen buyruğu hak olan bir Zat olarak, gönderdiğin peygamberinin lisânına indirdiğin kitâbında: 'Allâh dilediğini siler, dilediğini sâbit bırakır. Ümmü'l-Kitâb ise sadece O'nun katındadır'** *(Raâd Sûresi:39)* **buyurdun.**

İlâhî! Kıymetli şa'bân ayının her hikmetli işin kendisinde ayrılıp kesin karara bağlandığı on beşinci gecesindeki en büyük tecellî hürmetine Senden dileğimiz, bildiğimiz ve bilmediğimiz, en iyi senin bildiğin tüm belâları bizden açıp gidermendir. Şüphesiz ki en ulu ve en iyi olan ancak Sensin. **Allâh-u Te'âlâ**, **Nebiyy-i Ümmî** olan **Efendimiz Muhammed**'e, âline ve sahâbesine çokça salât ve bolca selâm eylesin. Âmîn!" *(Zebîdî, İthâfü's-sâdeti'l-müttakîn, 3/427; Ahmed ed-Dîrebî, el-Mücerrebât, sh:13)*

Siz değerli okuyucularımızın bir dahaki seneye kadar hayırlı uzun ömür ile yaşamanıza ve bütün sıkıntılardan, hastalıklardan ve şerli yazılardan korunmanıza çok önem veren bizler, bir gece uyuyup da bir sene boyu ağlamamanız için, bu namazı kılmanızı, duasını mutlaka okuyun.

Beraat Gecesi (1 Haziran Pazartesiyi 2 Haziran Salıya Bağlayan Gece) **Namazı:**

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **Ali ibni Ebî Tâlib** *(Radıyallâhu Anh)*a şöyle buyurmuştur: **Ey Ali! Her kim şâbanın yarı** (on beşinci) **gecesinde yüz rekat kılar, her rekatta bir Fâtiha ve on İhlâs okursa, ey Ali! Hangi bir kul bu namazları kılarsa Allâh-u Te'âlâ onun için o gece istediği her haceti yerine getirir."**

Soruldu ki; 'Yâ **Rasûlellâh**! Eğer **Allâh-u Te'âlâ** onu şakî (îmansız ölecek bir bedbaht olarak) yazdıysa, sa'îd (imanlı ölecek bahtiyar) kuluna çevirir mi?' Buyurdu ki: **Ey Ali! Beni hakla gönderen Allâh-u Te'âlâ'ya yemin ederim ki; Levh-i Mahfûzda: 'Felan oğlu felan şakî olarak yaratıldı ama Allâh-u Te'âlâ bu hükmü sildi ve onu sa'îde döndürdü' diye yazılmıştır.**

(Demek ki ezelî ilimde onun tevbe edeceği bilindiğinden, muallak <askıdaki> kâzâda yazılan şekavet silinip, mübrem <değişmeyecek kesin> karardaki saadet hükmü yerini bulur.)

Allâh-u Teʿâlâ bu (namazı kılan) **kuluna yetmiş bin melek gönderir ki bir dahaki sene başına kadar onun sevaplarını yazarlar, günahlarını silerler ve derecelerini yükseltirler.**

Allâh-u Teʿâlâ Adn cennetlerine yedi yüz yetmiş bin melek gönderir de onun için şehirler ve köşkler bina ederler, hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın duymadığı nimetler hazırlarlar, ağaçlar dikerler. Bu cennetlerin bir benzeri, kullardan hiç birinin kalbinden bile geçemez ki, her bir cennette size tarifte bulunduğum şehirler, köşkler ve ağaçlar doludur.

Eğer bu kişi bir dahaki seneye kadar ölürse şehit olarak ölür. Allâh-u Teʿâlâ ona o gece okuduğu İhlâs Sûresi'nin her bir harfine mukabil yetmiş bin hûri verir ki, her bir hûrinin bir erkek, bir de dişi hizmetçisi bulunur. Ayrıca ona yetmiş bin ğılman, yetmiş bin vildan (genç köleler, hizmetçiler)**, yetmiş bin kethuda** (ciddî iş takipçisi) **ve yetmiş bin kapıcı verir. O gece İhlâs Sûresi okuyan herkese yetmiş şehit sevabı yazılır. Daha önce kıldığı ve daha sonra kılacağı tüm namazlar kabûl edilir.**

Anne babası cehennemde bile olsalar, onlara dua ederse, onlar da (sağlıklarında) **Allâh-u Teʿâlâ'ya hiçbir şeyi şirk koşmamışlarsa, Allâh-u Teʿâlâ onları cehennemden çıkarır da, böylece onlar cennete girerler. Beni hak Peygamber gönderen Allâh-u Teʿâlâ'ya yemin ederim ki; bu kişi cennetteki makamını, Allâh-u Teʿâlâ'nın yarattığı şekliyle görmedikçe yahut ona gösterilmedikçe dünyadan çıkmaz.**

Beni hak Nebî gönderene kasem olsun ki; Allâh-u Teʿâlâ gece ve gündüzün yirmi dört saatinin her bir saatinde, ona yetmiş bin melek gönderir ki ona selam verirler, onunla musâfaha ederler ve Sûr'a üfürülünceye kadar ona dua ederler. Bu kişi kıyamet günü en kıymetli ebrar meleklerle haşrolur. Allâh-u Teʿâlâ yazıcı meleklere: 'Üzerinden sene geçinceye kadar bu kuluma hiçbir günah yazmayın ve onun için sevaplar yazın' diye emir buyurur.

Her kim namazı ve âhiret yurdunu niyet ederek bu namazı kılarsa, Allâh-u Teʿâlâ ona o gece Kendi katından büyük bir nasip verir. Allâh-u Teʿâlâ ona rüyasında; otuzu kendisini cennetle müjdeleyen, otuzu ona cehennem azabından eman veren, otuzu onu hata yapmasın diye koruyan, onu da (ondan dünyanın belalarını uzaklaştıran ve) **kendisine düşmanlık edenlere tuzak** kuran (ve ondan şeytanın hilelerini uzaklaştıran) **yüz melek göndermedikçe o kişi dünyadan çıkmaz."**

(Cûzekanî, Süyûtî, el-Le'âlî, 2/58; Gazâlî, İhyâ-ü ulûmi'd-dîn, 1/203; Zebîdî, İthâfü's sâde, 3/425; Abdülkādir el-Geylânî, el-Ğunye, 1/348-349; Ebu'l-Ferac ibnü'l-Cevzî, Kitâbü'n-Nûr fî fedâili'l-eyyâmi ve'ş-şuhûr, Süleymaniye Kütüphanesi, Nazîf Paşa, Mikrofilm arşivi, no:1575, varak:63-64; Ebû Abdillâh el-Hubeyşî, no:529-531, sh:192-193; İsmâʿil Hakkî, Rûhu'l-beyan, 8/403; Muhammed Hakkî, Hazînetü'l-esrâr, sh:68)

Zünnûn-u Mısrî Hazretleri'nden rivayet olunduğuna göre beraat gecesi her kim on iki rekat kılar da, Fâtiha'dan sonra elli kere İhlas Sûresi okursa yüz rekatın sevabını alır. *(Muhammed ibni Hatîrüddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:58-59)*

BERÂAT GECESİNDE ÜÇ YÜZ KERE OKUYANIN HER MURADINA ERECEĞİ BİR DUA

Berâat gecesinde şu duanın tekrar tekrar okunması fazîletli görülmüştür. Aşağıda zikredilecek bu duayı Berâat Gecesi 300 kere okuyanın her istediğini Allâh-u Teʿâlâ'nın yerine getireceği nakledilmiştir.

«اَللّٰهُمَّ إِنْ كَتَبْتَنِي شَقِيًّا فَاكْتُبْ سَعِيدًا، وَامْحُ اسْمِي عَنْ دِيوَانِ الْأَشْقِيَاءِ وَسَمِّنِي تَقِيًّا وَارْزُقْنِي آيَةَ الْأَنْبِيَاءِ وَانْصُرْنِي عَلٰى جَمِيعِ الْأَعْدَاءِ وَاحْشُرْنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي زُمْرَةِ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، وَأَعِذْنِي مِنْ دَرْكِ الْأَشْقِيَاءِ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ!»

"Ey Allâh! Eğer beni bedbaht (sonu kötü) yazdıysan bahtiyar yaz, adımı kötülerin dosyasından sil ve beni takva sahibi biri olarak kayda geçir. Sen bana Enbiyâ (Sûresi) nin (101.) âyetin(de, haklarında güzel karar geçtiğini bildirdiğin kulların arasına girmey) i nasib et, bütün düşmanlarıma karşı bana yardım et, kıyâmet günü beni peygamberler -Aleyhimüsselam- zümresinde haşret, kötülerin derekesin(e düşmek)den beni muhafaza et. Şüphesiz duaları hakkıyla işiten ancak Sensin. Ey acıyanların en merhametlisi! Rahmetinle (duamı kabul et)." *(Veliyüddîn er-Rahâvî el-Mahmûdî, sh:195, Süleymaniye Kütüphanesi, Reşid Efendi no:156)*

Beraat gecesinin diğer namazları, duaları ve zikirleri için ***"Şa'bân-ı Şerîf Risâlesi"***nin 136-186. sayfalarına, kitabın yeni baskısında ise 155-203. sayfalarına mutlaka bakınız.

Şa'bân Ayının Yirmi Yedinci Gece (13 haziran cumartesiyi 14 haziran pazara bağlayan gece) **Namazı:** Bu mübarek ayın yirmi yedinci gecesi de receb-i şerîf ve ramazan-ı şerîfin yirmi yedinci geceleri gibi, ihyası müstehab olan gecelerdendir. Bu gecede dört rekat kılınır ki, tarifi şöyledir:

Her rekatta bir Fatiha'dan sonra bir Zilzâl Sûresi, yirmibeş kere de İhlâs Sûresi okunur. Selamdan sonra secde yapılır ve secdede yedi Fâtiha, birer kere İhlâs ve Mu'avvizeteyn (Felak ve Nas) Sûreleri okunur. Yüzer kere de istiğfar, salevât-ı şerîfe, ve havkale (Lâ havle velâ kuvvete illâ billâh) okunur. *(Muhammed Hakkî en-Nâzilî, Hazînetü'l-esrâr, sh:68)*

RAMAZAN HİLALİNE AİT DUALAR

Ebû Ca'fer *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayete göre: "**Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ramazan ayının hilâli görüldüğünde (17 haziran çarşambayı 18 haziran perşembeye bağlayan gece) mübârek yüzüyle insanlara yönelir ve:

«اَللّٰهُمَّ أَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ وَالْعَافِيَةِ الْمُجَلِّلَةِ وَرَفْعِ الْأَسْقَامِ وَالْعَوْنِ عَلَى الصِّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ، اَللّٰهُمَّ سَلِّمْنَا لِرَمَضَانَ وَسَلِّمْهُ لَنَا وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا حَتّٰى يَخْرُجَ رَمَضَانُ وَقَدْ غَفَرْتَ لَنَا وَرَحِمْتَنَا وَعَفَوْتَ عَنَّا.»

Ey Allâh! Onun hilâlini bize emniyet ve îmanla, selâmet ve İslâm'la, her şeyi kaplayan tam bir âfiyet ve hastalıkların kalkışıyla, bir de namaza, oruca ve Kur'ân tilâvetine yardımla kavuştur.

Ey Allâh! Bizi (günahlardan arındırarak ve vazifelerimizi doğru düzgün yaptırarak) **ramazan için sâlim kıl, onu da bizim** (şefaatimiz) **için ayır ve onu bizden öyle bir teslim al ki, ramazan çıktığında, Sen bizi bağışlamış, bize merhamet buyurmuş ve bizi affetmiş olasın"** derdi. *(İbnü Ebi'd-dünya, Fedâilü şehri ramazân, no:20, sh:49; İbnü Asâkir, no:6029, 51/186; Ali el-Müttakî, Kenzü'l-ummâl, no:24288, 8/589-590)*

RAMAZÂN-I ŞERÎF'TE ÇOK YAPILMASI EMREDİLEN DÖRT DUA

Selmân-ı Fârisî *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edildiğine göre, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şa'bân-ı şerîfin son günü yapmış olduğu bir konuşmasında şöyle buyurmuştur:

عَنْ سَلْمَانَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: خَطَبَنَا رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي آخِرِ يَوْمٍ مِنْ شَعْبَانَ فَقَالَ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ! قَدْ أَظَلَّكُمْ شَهْرٌ عَظِيمٌ مُبَارَكٌ، شَهْرٌ فِيهِ لَيْلَةٌ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، جَعَلَ اللهُ تَعَالَى صِيَامَهُ فَرِيضَةً وَقِيَامَ لَيْلِهِ تَطَوُّعًا، مَنْ تَقَرَّبَ فِيهِ بِخَصْلَةٍ مِنَ الْخَيْرِ كَانَ كَمَنْ أَدَّى فَرِيضَةً فِيمَا سِوَاهُ، وَمَنْ أَدَّى فَرِيضَةً فِيهِ كَانَ كَمَنْ أَدَّى سَبْعِينَ فَرِيضَةً فِيمَا سِوَاهُ، وَهُوَ شَهْرُ الصَّبْرِ وَالصَّبْرُ ثَوَابُهُ الْجَنَّةُ وَشَهْرُ الْمُوَاسَاةِ وَشَهْرٌ يَزْدَادُ فِيهِ رِزْقُ الْمُؤْمِنِ، مَنْ فَطَّرَ فِيهِ صَائِمًا كَانَ لَهُ مَغْفِرَةً لِذُنُوبِهِ وَعِتْقَ رَقَبَتُهُ مِنَ النَّارِ وَكَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يُنْقَصَ مِنْ أَجْرِهِ شَيْءٌ، يُعْطِي اللهُ هٰذَا الثَّوَابَ مَنْ فَطَّرَ صَائِمًا عَلَى مَذْقَةِ لَبَنٍ أَوْ شِرْبَةٍ مِنْ مَاءٍ، وَمَنْ أَشْبَعَ صَائِمًا سَقَاهُ اللهُ مِنْ حَوْضِي شِرْبَةً لاَ يَظْمَأُ حَتَّى يَدْخُلَ الْجَنَّةَ، وَهُوَ شَهْرٌ أَوَّلُهُ رَحْمَةٌ وَأَوْسَطُهُ مَغْفِرَةٌ وَآخِرُهُ عِتْقٌ مِنَ النَّارِ، فَاسْتَكْثِرُوا فِيهِ مِنْ أَرْبَعِ خِصَالٍ؛ خَصْلَتَانِ تُرْضُونَ بِهِمَا رَبَّكُمْ وَخَصْلَتَانِ لاَ غِنًى لَكُمْ عَنْهُمَا، فَأَمَّا الْخَصْلَتَانِ اللَّتَانِ تُرْضُونَ بِهِمَا رَبَّكُمْ فَشَهَادَةُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَتَسْتَغْفِرُونَهُ، وَأَمَّا اللَّتَانِ لاَ غِنًى لَكُمْ عَنْهُمَا فَتَسْأَلُونَ اللهَ الْجَنَّةَ وَتَعُوذُونَ بِهِ مِنَ النَّارِ.»

"Ey insanlar! Çok büyük ve mübarek bir ay sizi gölgeledi (çok yaklaştı)**. O, kendisinde bin aydan daha hayırlı bir gece** (Kadir Gecesi) **bulunan bir aydır. Allâh-u Teâlâ onun orucunu farz, gecesinin kıyamını** (terâvîh namazını) **da nâfile kılmıştır.**

Her kim, onda bir hayırla (Allâh'a) **yakınlaşmaya çalışırsa, diğer aylarda bir farz eda etmiş gibi olur, onda bir farz işleyen ise, diğerlerinde yetmiş farz eda eden gibidir. O sabır ayıdır. Sabrın karşılığı ise cennettir. O bölüşme ve iyi geçinme ayıdır. O kendisinde müminin rızkının arttığı aydır.**

Her kim, onda bir oruçluyu iftar ettirirse, günahlarına mağfiret ve boynunun cehennemden azadına vesile olur ve oruçlunun mükâfatından bir şey eksiltilmeksizin, iftar ettirene de onun bir misli verilir. Allâh-u Teâlâ, bir yudum süt veya su ile oruçluyu iftar ettirene de bu sevabı verir. Bir oruçluyu doyurana Allâh-u Teâlâ, benim havzumdan öyle bir şerbet içirir ki, cennete girinceye kadar bir daha susamaz. O bir aydır ki, başı rahmet, ortası mağfiret, sonu da cehennemden beraattir.

O halde, onda dört hasleti çoğaltın, bunların ikisiyle Rabbiniz'i razı edersiniz, diğer ikisine de mutlaka muhtaçsınız. Rabbinizi kendisiyle razı edeceğiniz iki haslet; 'Lâ ilâhe illallâh' şehâdeti ve istiğfardır. Mutlaka onlarsız duramayacağınız diğer ikisi ise; Allâh'tan cennet isteyip, cehennemden O'na sığınmanızdır." *(İbnü Huzeyme, es-Sahîh, Sıyâm:8, no:1887, 3/191-192; Beyhakî, Fedâilü'l-evkāt, no:37, sh:146-148; Şu'abü'l-îman, no:3336, 5/223-224; İbnü Şâhîn, Fedâilü ramazân, no:16; İsbahânî, et-Terğîb, no:1753;*

DÖRT DUANIN TERTİBİ

«أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، أَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيَّ الْقَيُّومَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ، اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ.»

"Ben şehâdet ederim ki **Allâh**'tan başka hiçbir ilah yoktur, yine şahitlik ederim ki şüphesiz **Muhammed** O'nun kulu ve elçisidir. O Hayy ve Kayyûm olup Kendisinden başka ilah bulunmayan **Allâh**'tan mağfiret (bağışlanma) talep ederim ve (tüm günahlarımdan pişman olarak) O'na tevbe ederim. Ey **Allâh**! Şüphesiz Ben Senden cennet(ini) isterim ve ateşten Sana sığınırım."

RAMAZÂN-I ŞERİFTE İFTAR DUALARI

Oruçlunun iftar vakti duası kabul olunacağından, o saatte dua etmesi de sünnettir. Nitekim **Enes** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: **"Herhangi bir Müslüman oruç tutar da, iftar ânında:**

يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ أَنْتَ إِلٰهِي لاَ إِلٰهَ غَيْرُكَ، اِغْفِرْ لِي الذَّنْبَ الْعَظِيمَ
فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِلاَّ الْعَظِيمُ.»

'Ey büyük (Allâh)**! Ey büyük** (Allâh)**! Benim İlâhım ancak Sensin. Senden başka hiçbir ilâh yoktur. Benim için büyük günahlarımı bağışla, zira şu muhakkak ki büyük günahı** (Senin gibi) **Büyükten başkası mağfiret edemez' derse, mutlaka annesinin kendisini doğurduğu gündeki gibi günahlarından sıyrılır.**

Bunu çocuklarınıza öğretin, zira muhakkak bu Allâh-u Teʿâlâ'nın ve Rasûlü'nün sevdiği bir kelimedir. Allâh-u Teʿâlâ bununla (dua edenin) **dünya ve âhiret işlerini yoluna koyar."** *(İbni Asâkir, Târîhu Dimeşk, no:6761, 54/238; el-Müttakî, Kenzü'l-ummâl, no:24400, 8/614; el-Üchûrî, Fedâilü şehri ramazân, sh:128)*

RAMAZAN AYININ NAMAZLARI

Ramazan-ı Şerîfin İlk Gece ve Gün (17 haziran çarşambayı 18 haziran perşembeye bağlayan gece ve 18 haziran perşembe günü) **Namazları:**

Mesʿûdî *(Radıyallahu Anh)* şöyle buyurmuştur: Bana ulaşan rivayete göre: **"Ramazan ayının ilk gecesinde nafile bir namazda İnnâ Fetahnâ Sûresini okuyan kişi, o sene** (tüm âfetlerden) **korunur."** *(Ebû Abdillâh el-Hubeyşî, el-Berake fî fazli's-sa'yi ve'l-harake, no:856, sh:265, Abdülkādir-i Geylânî, el-Ğunye, 2/14, Abdurrahman es-Sâfûrî, Nüzhetü'l-mecâlis, 1/146, İsmâ'îl Hakkı, Rûhu'l-beyân, 9/61, el-Üchûrî, Fedâilü şehri ramazân, sh:66, Muhammed Hakkı en-Nâzilî, Hazînetü'l-esrâr, sh:38)*

Rivayet olunduğuna göre: **"Ramazân-ı şerîfin ilk gününde dört rekat kılar. Her rekatta bir Fâtiha ve beş kere Âyetü'l-Kürsî okur. Namazdan sonra da bir kere Âyete'l-Kürsî okur."** *(Muhammed Hakkı en-Nâzilî, Hazînetü'l-esrâr, sh:38)*

Onuncu Gece ve Onuncu Gün (26 haziran cumayı 27 haziran cumartesiye bağlayan gece ve 27 haziran cumartesi günü) **Namazları:** Rivayet olunduğuna göre: **"Onuncu gece, gecenin ortasında kılacağı iki rekatın her birinde, bir Fâtiha, yedi Âyete'l-Kürsî, beşer kere de İhlâs ve Muʿavvizeteyn** (Felak-Nâs) **sûrelerini okur. Selam vermesinin ardından yedi kere Âyete'l-Kürsî, yedi kere de Rasûlüllâh** *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)***e salevât okur."** *(Hazînetü'l-esrâr, sh:38)*

Rivayet olunduğuna göre: **"Onuncu gündeki namaz dört rekattır. Her bir rekatta bir Fâtiha, on kere de Kâfirûn ve İhlâs sûrelerini okur."** *(Muhammed Hakkı en-Nâzilî, Hazînetü'l-esrâr, sh:38)*

RAMAZAN'DA TERÂVİH VE VİTİR NAMAZINDAN SONRA EVDE KILINACAK ÇOK FAZİLETLİ NÂFİLE NAMAZLAR VE VAAD EDİLEN SEVAPLARI

1.Gece: (16 haziran salıyı-17 haziran çarşambaya bağlayan gece)**:** Her rekâtta Fâtiha Sûresi'nden sonra 1 kere Kadir, 3 kere İhlâs ve 2 kere de Felak ve Nâs sûreleri okuyarak 10 rekât kılan kişiye kılları adedince sevap verilir ve bir o kadar da günahı silinir.

2.Gece: Her rekâtta Fâtiha Sûresi'nden sonra 1 kere A'lâ (Sebbihisme Rabbike'l-A'lâ), 1 kere Zilzâl (İzâ zülzileti'l-ardu), 3 kere İhlâs ve 2 kere de Felak ve Nâs sûreleri okuyarak 4 rekât kılan kişiye bin fakire yemek yedirmiş ve kıyafet giydirmiş kadar sevap verilir.

3.Gece: Her rekâtta Fâtiha Sûresi'nden sonra 5 kere Kevser, 3 kere İhlâs ve 2 kere de Felak ve Nâs sûreleri okuyarak 6 rekât kılan kişi hac yapmış ve Haremeyn-i Şerîfeyn'de (Harem-i Şerîf ve Ravza-i Mutahhara'da) namaz kılmış kadar sevap yazılır.

4.Gece: Her rekâtta Fâtiha Sûresi'nden sonra 15 kere Kevser, 3 kere İhlâs ve 2 kere de Felak ve Nâs sûreleri okuyarak 2 rekât kılan kişi affolunmuş olarak âhirete intikal eder.

5.Gece: Her rekâtta Fâtiha Sûresi'nden sonra 3 kere A'lâ (Sebbihisme Rabbike'l-A'lâ), 3 kere İhlâs ve 2 kere de Felak ve Nâs sûreleri okuyarak 8 rekât kılan kişi meleklerin istiğfarına nâil olur ve kendisine zenginlik kapısı açılır.

6.Gece: Her rekâtta Fâtiha Sûresi'nden sonra 15 Kâfirûn, 3 kere İhlâs ve 2 kere de Felak ve Nâs sûreleri okuyarak 2 rekât kılan kişiye cehennemden âzâd olduğuna dair kudretten beraat yazılır.

7.Gece: Her rekâtta Fâtiha Sûresi'nden sonra 7 kere Kâfirûn, 3 kere İhlâs ve 2 kere de Felak ve Nâs sûreleri okuyarak 6 rekât kılan kişi bin altın sadaka vermiş kadar sevap kazanır.

8.Gece: Her rekâtta Fâtiha Sûresi'nden sonra 12 kere İhlâs ve 2 kere de Felak ve Nâs sûreleri okuyarak 6 rekât kılan kişiye namazda okuduğu her bir harfe karşılık bir senelik sevap yazılır.

9.Gece: Her rekâtta Fâtiha Sûresi'nden sonra 1 kere Âyete'l-Kürsî, 1 kere Kadir, 3 kere İhlâs ve 2 kere de Felak ve Nâs sûreleri okuyarak 8 rekât kılan kişiye ağniyâ-i şâkirîn (şükreden zenginler) ve fukarâ-i sâbirîn (sabreden fakirler) sevabı verilir.

10.Gece: Her rekâtta Fâtiha Sûresi'nden sonra 1 Kadir, 1 Kâfirûn, 3 kere İhlâs ve 2 kere de Felak ve Nâs sûreleri okuyarak 4 rekât kılan, namazdan sonra da 10 kere istiğfar, 10 kere salât-ü selam, 10 kere de "Lâ havle velâ kuvvete illâ billâh" okuyan kişiye cennette çeşit çeşit köşkler ihsan olunur.

11.Gece: Her rekâtta Fâtiha Sûresi'nden sonra 7 kere Kadir, 11 kere İhlâs ve 2 kere de Felak ve Nâs sûreleri okuyarak 6 rekât kılan, namaz bitince de 75 kere istiğfar edip ardından 75 kere salât-ü selam getiren ve 75 kere de "Lâ havle velâ kuvvete illâ billâh" zikri okuyan kişinin günahları affedilir ve bin fakiri doyurmuş kadar sevaba nâil olur.

12.Gece: Her rekâtta Fâtiha Sûresi'nden sonra 11 İhlâs ve 2 kere de Felak ve Nâs sûreleri okuyarak 10 rekât kılan kişiye cennette köşkler bina edilir ve mahşere yüzü nurlu gelir.

13.Gece: Her rekâtta Fâtiha Sûresi'nden sonra 11 İhlâs ve 2 kere de Felak ve Nâs sûreleri okuyarak 2 rekât kılan kişi yirmi sene oruç tutma sevabına nâil olur ve kıyâmetin dehşetinden emin olur.

14.Gece: Her rekâtta Fâtiha Sûresi'nden sonra 7 kere İhlâs ve 2 kere de Felak ve Nâs sûreleri okuyarak 8 rekât kılan kişinin kıldığı namaz kabrinde ona yoldaş olur ve onun yerine Münker-Nekir meleklerinin suâline cevap verir.

15.Gece: (30 haziran salıyı, 1 temmuz çarşambaya bağlayan gece)**:** Her rekâtta Fâtiha Sûresi'nden sonra 1 kere Kâfirûn, 7 kere İhlâs ve 2 kere de Felak ve Nâs sûreleri okuyarak 6 rekât kılan kişinin üzerinde kul ve hayvan hakkı yoksa bütün günahları affolunarak cennete girişi müyesser olur. *(Eyyûb ibni Abdillâh, Havâssu esmâillâhi'l-hüsnâ, -Fezâilü'ş-şühûr ve'l-eyyâm kitabının devamında- sh:28-31, Süleymaniye Kütüphanesi, Reşid Efendi Kısmı, no:2038)*

ÖLÜM HASTALIĞINDA OKUYAN KİMSENİN CEHENNEMDEN BERÂT ALACAĞI, RIZA VE CENNET KAZANACAĞI VE GÜNAHLARININ BAĞIŞLANACAĞI BİR DUA

Enes ibni Mâlik ve **Ebû Hureyre** *(Radıyallâhu Anhumâ)*dan rivayet edildiğine göre **Cibrîl** *(Aleyhisselâm)* **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e bir dua öğretti, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* de hasta olduğu bir dönemde **Ebû Hureyre** *(Radıyallâhu Anh)*a:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ وَأَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا قَالَا: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَا أَبَا هُرَيْرَةَ! أَفَلَا أُخْبِرُكَ بِأَمْرٍ هُوَ حَقٌّ، مَنْ تَكَلَّمَ بِهِ فِي أَوَّلِ مَضْجَعِهِ مِنْ مَرَضِهِ نَجَّاهُ اللهُ بِهِ مِنَ النَّارِ»، قُلْتُ: «بَلَى بِأَبِي وَأُمِّي»، قَالَ: «فَاعْلَمْ أَنَّكَ إِذَا أَصْبَحْتَ لَمْ تُمْسِ وَإِذَا أَمْسَيْتَ لَمْ تُصْبِحْ فَإِنَّكَ إِذَا قُلْتَ ذٰلِكَ فِي أَوَّلِ مَضْجَعِكَ مِنْ مَرَضِكَ نَجَّاكَ اللهُ مِنَ النَّارِ»، قَالَ: «فَإِنْ مِتَّ فِي مَرَضِكَ ذٰلِكَ فَإِلَى رِضْوَانِ اللهِ وَالْجَنَّةِ وَإِنْ كُنْتَ قَدِ اقْتَرَفْتَ ذُنُوبًا تَابَ اللهُ عَلَيْكَ إِذَا أَصَابَكَ مَرَضٌ فَقُلْ: لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعِبَادِ وَرَبِّ الْبِلَادِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ وَاللهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، جَلَالُ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَكِبْرِيَاؤُهُ وَقُدْرَتُهُ وَعَظَمَتُهُ بِكُلِّ مَكَانٍ، اَللّٰهُمَّ إِنْ كُنْتَ أَمْرَضْتَنِي لِتَقْبِضَ رُوحِي فِي مَرَضِي هٰذَا فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَأَسْكِنِّي جَنَّةَ عَدْنٍ وَاجْعَلْ رُوحِي فِي أَرْوَاحِ مَنْ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنْكَ الْحُسْنَى وَبَاعِدْنِي مِنَ النَّارِ كَمَا بَاعَدْتَ أُولٰئِكَ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنْكَ الْحُسْنَى.»

"Ey Ebû Hureyre! Sana hak olan bir işi haber vereyim mi ki onu hastalığında (yatağa) **ilk yattığında her kim söylerse Allâh-u Teʿâlâ o sebeple onu cehennemden kurtarır"** buyurdu.

Bunun üzerine **Ebû Hureyre** *(Radıyallâhu Anh)*: "Anam-babam sana feda olsun, buyur haber ver" deyince **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurdu: **"Şunu bil ki gerçekten sen sabaha vardığında akşama çıkamayabilirsin, akşama çıktığında ise sabaha varamayabilirsin. Şüphesiz sen bu duayı hastayken ilk yattığında söylersen Allâh seni ateşten kurtarır. Eğer sen o** (duayı söylediğin) **hastalığında ölürsen Allâh'ın rızasına ve cennete** (gidersin)**. Eğer** (sağlığında) **günahlar işlemişsen Allâh** (sana tevbe nasib eder ve) **senin tevbeni kabul eder.**

Sana bir hastalık isabet ettiği zaman: 'Bir olan Allâh'dan başka hiçbir ilâh yoktur, O'nun ortağı yoktur, mülk O'na aittir, hamd O'na mahsustur, diriltir ve öldürür, Kendisi diridir, hiç ölmez, kulların Rabbi ve beldelerin Rabbi olan Allâh'a tesbih (noksanlardan tenzih) **olsun.**

Allâh'a herhâlükârda tertemiz, bereketli ve çokça hamdler ile hamdolsun. Allâh her şeyden büyüktür. (Benim büyük dememle değil, Kendisi zaten) **büyük olanı** (tekbir ettim)**! Allâh-u Azze ve Celle'nin celâli, büyüklüğü, kudreti ve azameti** (ululuğu, gücü ve heybeti) **her mekânda mevcuttur.**

Ey Allâh! Eğer Sen beni bu hastalığımda ruhumu alasın diye hasta ettiysen, benim için günahlarımı bağışla, beni Adn cennetine yerleştir, ruhumu Senin tarafından Kendileri hakkında güzel karar geçenlerin ruhları arasına yerleştir, Kendileri hakkında Senin tarafından güzel karar geçmiş olan o kimseleri uzaklaştırdığın gibi beni de cehennemden uzaklaştır.' de(mek sûretiyle dua et)**."** *(İbnü Ebi'd-dünyâ, el-Marazu ve'l-keffârâtü, no:144, 156, sh:120, 129; Habîb Alî ibni Hasen el-Attâs Bâalevî, el-Kırtâs, 2/184-185)*

DUANIN OKUNUŞU

لَا إِلٰـهَ إِلَّا اللهُ وَحْـدَهُ لَا شَـرِيكَ لَـهُ، لَـهُ الْمُلْـكُ وَلَـهُ الْحَمْـدُ يُحْيِـي وَيُمِيـتُ وَهُـوَ حَـيٌّ لَا يَمُـوتُ، سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعِبَادِ وَرَبِّ الْبِلَادِ وَالْحَمْدُ لِلهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ عَلٰى كُلِّ حَالٍ وَاللهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، جَلَالُ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَكِبْرِيَاؤُهُ وَقُدْرَتُـهُ وَعَظَمَتُـهُ بِكُلِّ مَكَانٍ، اَللّٰهُـمَّ إِنْ كُنْـتَ أَمَرْضَتَنِي لِتَقْبِضَ رُوحِي فِي مَرَضِـي هٰـذَا فَاغْفِـرْ لِـي ذُنُوبِـي وَأَسْكِنِّي جَنَّةَ عَدْنٍ وَاجْعَلْ رُوحِي فِي أَرْوَاحِ مَنْ سَبَقَتْ لَهُـمْ مِنْكَ الْحُسْنٰى وَبَاعِدْنِي مِنَ النَّارِ كَمَا بَاعَدْتَ أُولٰئِكَ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُـمْ مِنْكَ الْحُسْنٰى.»

RUKNÜ YEMÂNÎ'DE KABUL OLAN DÖRT DUA

Tâbi'înin ulularından **Şa'bî** *(Radıyallâhu Anh)* şöyle anlatmıştır: "Gerçekten çok acayip bir şeye şahit oldum. Bir kere biz Ka'be'nin civarında **Abdullâh ibni Ömer, Abdullâh ibni Zübeyr, Musab ibni Zübeyr** ve **Abdülmelik ibni Mervân** ile birlikte bulunuyorduk. Topluluk aralarında konuşmalarını bitirdikten sonra: 'İçinizden her biri kalksın, Rukn-ü Yemânî'yi tutsun, sonra **Allâh**'tan hâcetini istesin, şüphesiz O çok zengindir, lütfundan verir' dedi. 'Ey **Abdullâh ibni Zübeyr**! Önce sen kalk, çünkü hicretten sonra ilk doğan sensin' dediler. Bunun üzerine **Abdullâh ibni Zübeyr** kalkıp Rukn-ü Yemânî'yi tutarak:

«اَللّٰهُـمَّ إِنَّكَ عَظِيـمٌ تُرْجٰى لِكُلِّ عَظِيـمٍ، أَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ وَحُرْمَةِ عَرْشِكَ وَحُرْمَةِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.»

'Ey **Allâh**! Şüphesiz Sen çok büyüksün, her büyük istek için umulansın, Zât'ının hürmetine, Arş'ının hürmetine ve Peygamberin -Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem-in hürmetine Senden isterim' dedikten sonra **Allâh-u Te'âlâ**'dan ölmeden evvel Kendisini Hicaz'a vâli tayin etmesini ve halifeliği kendisine teslim etmesini istedi. Sonra gelip oturdu.

Bunun üzerine o cemaat 'Ey **Musab ibni Zübeyr**! Sen kalk' dediler. O da kalkıp Rukn-ü Yemânî'yi tuttu ve:

«اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْكَ يَصِيرُ كُلُّ شَيْءٍ، أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ.»

'Ey **Allâh**! Her şeyin **Rabb**i ancak Sensin, her şey ancak Sana rucû edecektir, her şeye karşı sahip olduğun kudretin hürmetine Senden dilerim' dedikten sonra **Allâh-u Te'âlâ**'dan ölmeden önce kendisini Irak'a vâli tayin etmesini ve onu **Hazreti Hüseyin** *(Radıyallâhu Anh)*ın kızı **Sükeyne** *(Radıyallâhu Anhâ)* ile evlendirmesini talep etti, sonra geldi oturdu.

Sonra o cemaat: 'Ey **Abdülmelik ibni Mervân**! Şimdi sen kalk' dediler, o da kalkıp Rukn-ü Yemânî'yi tutarak:

«اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْأَرَضِينَ ذَاتِ النَّبْتِ بَعْدَ الْقَفْرِ، أَسْأَلُكَ بِمَا سَأَلَكَ عُبَّادُكَ الْمُطِيعُونَ لِأَمْرِكَ وَأَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ عَلٰى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَنَحْنُ خَلْقُكَ وَنَحْنُ الطَّائِفُونَ حَوْلَ بَيْتِكَ.»

'Ey yedi kat göklerin **Rabb**i ve kuruduktan sonra bitkilerle donanan yedi kat yerlerin **Rabb**i olan **Allâh**! Emrine itaatkâr olan âbid (çok ibadet eden) kullarının Senden istedikleri hürmetine Senden isterim, Zât'ın hürmetine Senden isterim, bütün yaratıklar üzerindeki hakkın hürmetine Senden isterim ki biz de Senin yaratıklarınız ve Beyt'inin etrafında tavaf edenleriz' dedikten sonra ölüp dünyadan gitmeden evvel, dünyanın doğusuna ve batısına kendisini hâkim etmesi ve saltanatta kendisiyle çekişen herkesin başının kendisine getirilmesi için **Allâh-u Te'âlâ**'ya dua etti.

Sonra gelip oturunca o cemaat: 'Ey **Abdullâh ibni Ömer**! Şimdi de sen kalk' dediler, bunun üzerine kendisi kalkıp Rukn-ü Yemânî'yi tutarak:

«اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ رَحْمٰنٌ رَحِيمٌ، أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي سَبَقَتْ غَضَبَكَ، وَأَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ عَلٰى جَمِيعِ خَلْقِكَ أَنْ لَا تُمِيتَنِي مِنَ الدُّنْيَا حَتّٰى تُوجِبَ لِيَ الْجَنَّةَ.»

'Ey **Allâh**! Şüphesiz Sen Rahmân'sın, Rahîm'sin. Gazabını geçmiş olan o rahmetin hürmetine Senden dilerim, mahlûkatının tümüne karşı sahip olduğun kudretin hürmetine Senden niyaz ederim ki bana cenneti vacip kılmadan beni öldürüp dünyadan çıkarmayasın' diye dua etti.

Şa'bî *(Radıyallâhu Anh)* şöyle anlatmıştır: İki gözüm dünyadan ayrılmadan bu dört zatın her birine o gün Rukn-ü Yemânî'de istedikleri şeyin verildiğini gördüm. **Abdullâh ibni Ömer** ise cennetle müjdelendi ve **Allâh**'ın rahmeti(ni istemek) ona (dünyevî şeyler istemekten) daha süslü kılındı." *(İmâm Ebu'l-Kāsım Halef ibni Beşküvâl el-Endelüsî, Kitâbü'l-müsteğîsîne billâhi te'âlâ, no:47, sh:35-37)*

Ruknü Yemânî'yi tutarak bu dört duadan birini veya ikisini yahut hepsini aynı anda veya farklı zamanlarda okuyan kişi günah olmayan herhangi bir isteğini Allâh-u Te'âlâ'dan talep ederse bu rivayette görüldüğü üzere ölmeden evvel mutlaka kabul eserini görecektir. Bu dört şahıs içerisinden ***İbni Ömer*** *(Radıyallâhu Anhümâ)nın isteği dışındaki üç talep şahsa özel olduğundan onların sadece başlarında okudukları ism-i şerifleri ve duaları zikrettik,* ***İbni Ömer*** *(Radıyallâhu Anh)ın duası ise herkesin yapması gereken bir dua olduğundan onun tümünü zikrettik.*

DÜŞMANINDAN KURTULMAK İÇİN OKUNACAK DUA

İmâm-ı Şercî *(Kuddise Sirruhû)*nun ***"el-Fevâid"*** isimli eserinde zikredildiğine göre; her kim sabahın sünnetiyle farzı arasında (başında eûzü-besmele, her birinin başında besmele okumak sûretiyle) 41 kere Fîl Sûresi'ni (Elem tera keyfe'yi) okuduktan sonra aşağıda zikredilecek ism-i şerîfleri 41 kere okursa düşmanında kendisini çok sevindirecek şeyler görür. Bunu yapacak kişi **Allâh**'tan korksun, hak etmeyen kimse hakkında bu duayı yapmasın. *(Alî ibni Hasen el-Attâs Bâalevî, el-Kırtâs, 1/282)*

Mühim bir uyarı: Bu duayı ancak mazlum kimseler, kendisine tecavüz eden, hakkını gasbeden, sürekli işkence yapanlardan kurtulmak için zalimlerine karşı yapabilir, ama rakibini tepeleyip dünya menfaati elde etmek veya bir makam, mevkiye gelmek gibi gayri meşrû maksatlarla yapan bundan dolayı dünyada da belâya çarptırılabilir, âhirette ise muhakkak azaba müstehak olur.

Kırk Bir Kere Okunacak İsm-i Şerîfler Şunlardır:

«اَللهُ الْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ، اَلْقَاهِرُ كُلَّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ، نَاصِرُ الْحَقِّ حَيْثُ كَانَ، لَهُ الْحَوْلُ وَالْقُوَّةُ، إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ.»

"O **Allâh** ki (her şeye son derece gücü yeten) Kādir ve Muktedir'dir, her zorba inatçıyı (ezici gücüyle) kahredendir, hak neredeyse ona yardım edendir, güç kuvvet ancak O'na mahsustur. O(nları helâk eden azap), tek bir nâradan başka bir şey olmamıştır. Birdenbire onlar (Cibrîl *(Aleyhisselâm)*ın sesinin şiddetiyle ödleri kopmuş ve) ateşi sönmüş (ölü) kimselerdir."

SEKSEN BEŞİNCİ İSM-İ ŞERÎF «ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ» İSM-İ ŞERÎFİ

İmâm-ı Zerrûk, Mâu'l-Ayneyn, İmâm-ı Şebrâvî ve **Yûsuf-u Nebhânî** *(Rahimehumüllâh)*ın beyanları vechile; «ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ» ism-i şerîfi "Büyüklük, yücelik ve tam mânâsıyla nimet ihsan etmek Kendisine has olan Zât" demektir.

Allâh-u Te'âlâ celâl (azamet) sahibidir. Zira hakîkî mânâdaki şeref, yücelik, izzet, kuvvet ve kudret yalnız **Allâh-u Te'âlâ** içindir ve O'ndandır. Aynı şekilde ikram, fazl-u ihsan ve nimet de yine yalnız **Allâh-u Te'âlâ**'nın mededi (yardımı) ile kullara ulaşmaktadır.

Bu ism-i şerîf bütün celâl (yücelik ve azamet) ve cemâli (ikram ve ihsan sıfatlarını) kendisinde toplar. Çünkü **Rabbimiz** öyle bir **İlâh**'dır ki; korkutucu bir azamet de O'nun sıfatıdır, (kimsenin aklının ve hayalinin dahi almayacağı derecede) acayip büyük bir rahmet ve ikram da O'nun vasfıdır. **Allâh-u Te'âlâ**'nın ikram sıfatının acayipliği ve şaşırtıcılığı hakkında **Ebû Hureyre** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i kudsîde **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*, **Allâh-u Te'âlâ**'nın şöyle buyurduğunu nakletmiştir:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «قَالَ اللهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَعْدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ»، قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: اِقْرَؤُوا إِنْ شِئْتُمْ: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾.

"Allâh-u Tebârake ve Te'âlâ: 'Ben sâlih kullarım için (cennette) **hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın işitmediği ve hiçbir beşerin kalbinden** (hayali dahi) **geçmeyen** (nimet nevinden bir sürü) **şeyler hazırladım' buyurdu."**

(Hadîs-i şerîfin râvisi olan) **Ebû Hureyre** *(Radıyallâhu Anh)* şöyle demiştir: "(Bu hususu daha iyi anlamanız için) isterseniz:

﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾

'Gözlerin aydınlığı(na sebep) **olacak ne** (nimet)**lerin onlar için saklandığını hiçbir kimse bilemez'** *(Secde Sûresi:17'den)* âyet-i kerîmesini okuyun." *(Buhârî, Tefsîr:271, no:4501, 4/1794)*

Zaten **Allâh-u Te'âlâ** bize ikram ettiği nimetler hakkında:

﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللهِ لَا تُحْصُوهَا﴾

"Allâh'ın (size lutfetmiş olduğu tüm) **nimetlerini saymaya başlasanız, onları**(n fertleri bir yana, türlerini bile) **sayıp bitirme imkânı bulamazsınız"** *(İbrâhîm Sûresi:34'den)* buyurarak bu hakîkati ifade etmiştir. **Allâh-u Te'âlâ**'nın celâl sahibi olma sıfatı Kur'ân-ı Kerîm'de Zü'l-celâli ve'l-ikrâm şeklinde Rahmân Sûresi'nde iki yerde geçer. Nitekim **Allâh-u Te'âlâ** şöyle buyurmaktadır:

﴿وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾

"(Hiçbir şeye muhtaç olmayıp, her şeye tam anlamıyla lütufta bulunan) **O celâl ve ikrâm sahibi olan Rabbinin Zât'ı ise sürekli kalacaktır."** *(Rahmân Sûresi:27)*

Diğer bir âyet-i kerîmesinde de:

﴿تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾

"(Hiçbir şeye muhtaç olmayıp, her şeye tam anlamıyla iyilik yapan) **O celâl ve ikrâm sahibi olan Rabbinin ismi daima çok** (hayırlı ve) **bereketli olmuştur."** *(Rahmân Sûresi:78)*

Ebû Süleyman ed-Dârânî *(Rahimehullâh)* der ki: "Celâl, **Allâh-u Te'âlâ**'nın yüceliğine ve ululuğuna delalet eder. O'nun şanı pek yücedir. O'nun dışındaki her büyük küçüktür, her üstün de alçaktır." Zü'l-celâli ve'l-ikrâm olan Zât; ululuk ve ikram sahibidir. Bütün üstün sıfatlar sadece O'nda bulunur ve hiç kimse O'ndan üstün olamaz. O'nun ululuk ve yüceliğini kimse hakkıyla kavrayamaz.

İmâm-ı Kurtubî *(Rahimehullâh)* Zü'l-celâli ve'l-ikrâm ism-i şerîfinin anlamı hakkında şunları söylemiştir: "Zü'l-celâli ve'l-ikrâm; azamet ve ikram sahibi olan Zât demektir. Bir hadîs-i şerifte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

«أَلِظُّوا بِيَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ!»

'Siz: 'Ey celâl ve ikrâm sahibi!' duasıyla (isteklerinize ulaşmak için Allâh-u Te'âlâ'ya) **ısrarcı olun'** *(Tirmizî, De'avât:100, no:3525, 5/540)* buyurmuştur.

Celâl; azamet, yücelik, ululuk, büyüklük ve izzet vasıflarına sahip olmak ve varlıklara has sıfatlardan uzak olmak demektir. O halde celâl, **Allâh-u Te'âlâ**'nın Zâtı'na has bir sıfattır. Zü'l-ikrâm ise ikram sahibi demektir. İkram, nimet verme anlamındaki "İn'âm" kelimesinden daha özel bir anlam taşır. İn'âm genel, ikram ise özeldir. Çünkü in'âm sahibi, kendi fazlından nimeti hak edene verdiği gibi, katında hiçbir değeri olmayan kimseye de verebilir. Nitekim **Allâh-u Te'âlâ**'nın Kendisine isyan edenlere, emir ve yasaklarına aykırı davrananlara nimet vermesi de bunu göstermektedir.

Ama bu tür bir nimet, ikram olarak adlandırılmaz. Oysa ikram, nimet verenin değer verdiği, sevgi ve saygı gösterdiği kimselere nimet verdiğinde kullanılır. Mesela velî kullarına verdiği kerâmet nimetlerini ifade etmek için «أَكْرَمَهُ» "Ekremehû (ona ikramda bulundu)" denilir.

Allâh-u Te'âlâ başkalarına ikram etmediği hârikulâde nimetleri kendilerine ikram ederek onları onurlandırmış, onlara değer vermiş ve üstün makamlarla onları ödüllendirmiştir. **Allâh-u Te'âlâ** nimetini hak edene de etmeyene de verir. Ancak âhirette nimetini hak etmeyenlere vermediği gibi, ikramı da hak etmeyenden başkasına vermez. **Allâh-u Te'âlâ** kullarına bu dünyada ikramda bulunabileceği gibi, onu âhirete de erteleyebilir. Bu durumda O'nun ikramı bütün varlıklar için genel, hakikat ehli için de özel olur."

"İkrâm etme"nin taşıdığı anlam "İn'âm (nimet verme)" kelimesine yakın bir mânâdadır ama ikram, in'âmdan daha özeldir. Bunu şöyle açıklayabiliriz; mesela **Allâh-u Te'âlâ** ikramda bulunmayacağı bir kuluna nimet verebilir ama ikram ettiği kişiler ancak nimet verdikleridir.

İmâm-ı Ğazâlî *(Rahimehullâh)* da bu konuda şunları söylemiştir: "**Allâh-u Te'âlâ** insanları diğer varlıklardan üstün tutarak husûsî mânâda ikramda bulunduğunu şöyle haber vermektedir:

﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾

'Andolsun ki; muhakkak Biz Âdemoğullarını çok keremli (şerefli) **kıldık.'** *(İsrâ Sûresi:70)*

Buna göre **Allâh-u Te'âlâ** Zü'l-celâli ve'l-ikrâm'dır. Yani bütün azamet ve ikramlar O'na aittir. Bütün emir ve yasaklar, iyilik ve ikramlar O'ndan kaynaklanır. O, Kendi Zâtı'nda celâl ve ikram sahibidir. Bütün ikramlar O'ndan insanlara gelir. O'nun genelde insanlara, özelde ise dostlarına ikramının sınırı yoktur."

Bu ism-i şerîfi bilmenin faydaları hakkında şunlar söylenebilir: **Allâh-u Te'âlâ** kendisine iyilik yaptığı gibi her Müslüman kişi de aynı şekilde mahlukata iyilik yapmalıdır. Zira **Allâh-u Te'âlâ** bu konuda şöyle buyurmaktadır:

﴿وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللهُ إِلَيْكَ﴾

"Allâh sana (bunca nimetler vererek) **ihsânda bulunduğu gibi, sen de** (Allâh'ın kullarına) **iyilik yap."** *(Kasas Sûresi:77'den)*

Bununla birlikte günümüzde neredeyse adı sadece lugatlarda kalmış olan "Vefâ" kelimesinin bir gereği olarak her Müslüman kul birinin kendisine yaptığı iyiliği unutmamalı ve hayatı boyunca buna vefâ göstermelidir ki **Allâh-u Te'âlâ** bu hususta şöyle buyurmaktadır:

﴿وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ﴾

"Aranızda (erdemli davranışı ve) **iyiliği unutmayın** (da birbirinize lütuflarda bulunun ve güçlüyken bağışlayın)**."** *(Bakara Sûresi:237'den)* Bu ism-i şerîfin mânâsını bilip onunla ahlâklanan kişi insanların kendisine yaptıkları hatâları bağışlamalıdır. Bu hususta da **Rabbimiz** şöyle buyurmaktadır:

﴿اَلَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾

"O kimseler, bollukta da darlıkta da (emrolunan yerlere) **infakta bulunurlar, bir de** (cezalandırma gücüne sahipken, intikam almayıp) **öfkelerini tutanlar ve insanlardan** (kusurlarını) **affedenler** (işte sonsuz cennetler ve bitmez tükenmez nimetler onları beklemektedir)**. Allâh güzel davranışta bulunan bu kulları sever** (ve kendilerini mükâfatlandırır)**."** *(Âli İmrân Sûresi:134)*

Bu ism-i şerîfle ahlâklanan kişinin affedici olması gerektiği hakkında **Ukbe ibni Âmir** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «صِلْ مَنْ قَطَعَكَ، وَأَعْطِ مَنْ حَرَمَكَ، وَأَعْرِضْ عَمَّنْ ظَلَمَكَ.»

"Seninle arkadaşlığı bırakanla sen ilgilen, sana vermeyene sen ver ve sana zulmedenden yüz çevir." *(Ahmed ibni Hanbel, el-Müsned, no:17334, 28/570)*

Ama kişi kendisine vaaz ettiği halde kötülükleri terk etmeyip, onu da kötü yola teşvik eden kimseleri güzelce terk etmeli ve onların kötülüklerini iyilikle başından savmalıdır. Zira bununla alakalı olarak **Allâh-u Te'âlâ** şöyle buyurmaktadır:

﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾

"(Habibim!) **Bizim âyetlerimiz hakkında** (inkâra, alay ve tenkite) **dalmakta bulunan o kimseleri gördüğün zaman, onlar ondan başka bir söze dalıncaya kadar hemen kendilerinden yüz çevir**(diğini ifade etmek üzere yanlarından kalk)**. Eğer şeytan sana gerçekten** (vesvese verip bu yasağı) **unutturacak olursa, artık** (bu nehyi) **hatırladıktan sonra o zâlimler topluluğuyla birlikte oturma."** *(En'âm Sûresi:68)*

İşte kul, Celîl ve Celâl sahibi olan **Allâh-u Te'âlâ**'nın ikrâmını ve hoşnutluğunu kazanmak için böyle davranmalı yani kendisi de **Allâh-u Te'âlâ**'nın mahlukatına karşı ikram edici ve affedici olmalı ama kendisini kötü yola sevkedeceklerse onlardan uzaklaşmalıdır.

Her kim **Allâh-u Te'âlâ**'nın celâl ve ikram sahibi olduğunu bilirse, O'nun kudreti karşısında korkar ve ikramlarını düşünerek O'na karşı yakınlık hissedip ünsiyet kurar. Dolayısıyla kul devamlı korku ve ümit arasında olur. Yani kul **Allâh-u Te'âlâ**'nın celâlini ve ikrâmını bilmesiyle, her müminden istenilen bir sıfat olan "Korku ile ümit arasında olma" haline ulaşır. Şöyle ki kul **Rabb**i'nin celâl sıfatlarını idrak edince O'ndan korkar, azabına dûçâr olmaktan çekinir ve âhireti hususunda devamlı endişeli olur. İkrâm sıfatlarını müşâhede edince de âhireti hakkında ümitvâr olur. Zira peygamberlerden başka hiçbir kimse âkıbetinden emin olamayacağı için yine de korkuyu elden bırakmamak lazımdır. Nitekim **Ebû Hureyre** *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللهَ خَلَقَ الرَّحْمَةَ يَوْمَ خَلَقَهَا مِائَةَ رَحْمَةٍ، فَأَمْسَكَ عِنْدَهُ تِسْعًا وَتِسْعِينَ رَحْمَةً، وَأَرْسَلَ فِي خَلْقِهِ كُلِّهِمْ رَحْمَةً وَاحِدَةً، فَلَوْ يَعْلَمُ الْكَافِرُ بِكُلِّ الَّذِي عِنْدَ اللهِ مِنَ الرَّحْمَةِ لَمْ يَيْئَسْ مِنَ الْجَنَّةِ، وَلَوْ يَعْلَمُ الْمُؤْمِنُ بِكُلِّ الَّذِي عِنْدَ اللهِ مِنَ الْعَذَابِ لَمْ يَأْمَنْ مِنَ النَّارِ.»

"Şüphesiz Allâh-u Te'âlâ rahmeti yarattığı gün onu yüz rahmet olarak halketmiştir, böylece O, doksan dokuz rahmeti Kendi katında saklamış, bir rahmeti ise bütün yarattıklarının arasına salmıştır. Artık kâfir kimse Allâh katında bulunan rahmetin tamamını bilecek olsa, cennetten ümit kesmez, ama mümin de Allâh katında bulunan azabın tümünü bilecek olsa, o da cehennemden emin olmaz." *(Buhârî, Rikāk:19, no:6104, 5/2374; Tirmizî, De'avât:100, no:3542, 5/549)*

Kulun Bu İsm-i Şerîfle Tealluku (mânâsını bilip, bu ism-i şerîfin sahibi olan Allâh-u Te'âlâ ile alâka kesbetmesi); her halde ve zamanda **Allâh-u Te'âlâ**'ya ve O'nun kullarına karşı tevâzu ve boyun kırıklığı göstermesiyle olur. **Allâh-u Te'âlâ**'ya karşı tezarru ve boyun kırıklığımızın ne derecede olması gerektiğini daha iyi anlamamız için kendileri hakkında:

﴿لَا يَعْصُونَ اللهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾

"(Melekler) **kendilerine emretmiş olduğu şeyler hususunda Allâh'a isyan etmezler ve emrolunmakta oldukları şeyi yaparlar"** *(Tahrîm Sûresi:6'dan)* buyrulmak sûretiyle günah işlemedikleri **Rabbimiz** tarafından beyan edilen meleklerin **"Biz Sana hak ettiğin ibadetinle kulluk yapamadık"** ifadelerine dikkatle kulak vermemiz elbette hepimiz için çok faydalı olacaktır.

Selman *(Radıyallâhu Anh)*dan rivayet edilen bir hadîs-i şerîfte **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

عَنْ سَلْمَانَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يُوضَعُ الْمِيزَانُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَلَوْ وُزِنَ فِيهِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ لَوَسِعَتْ، فَتَقُولُ الْمَلَائِكَةُ: يَا رَبِّ! لِمَنْ يَزِنُ هٰذَا؟ فَيَقُولُ اللهُ تَعَالَى: لِمَنْ شِئْتُ

مِنْ خَلْقِي، فَتَقُولُ الْمَلَائِكَةُ: سُبْحَانَكَ، مَا عَبَدْنَاكَ حَقَّ عِبَادَتِكَ، وَيُوضَعُ الصِّرَاطُ مِثْلَ حَدِّ الْمُوسَى، فَتَقُولُ الْمَلَائِكَةُ: مَنْ تُجِيزُ عَلَى هٰذَا؟ فَيَقُولُ: مَنْ شِئْتُ مِنْ خَلْقِي، فَيَقُولُونَ: سُبْحَانَكَ، مَا عَبَدْنَاكَ حَقَّ عِبَادَتِكَ.»

"Kıyâmet günü mîzân ortaya konacaktır. (Mîzân o kadar büyüktür ki) **gökler ve yerler onda tartılacak olsa, elbette** (hepsini) **kaplar. O zaman melekler: 'Yâ Rabbi! Bu kimin için tartacak?' derler. Allâh-u Teʻâlâ: 'Yarattıklarımdan dilediklerim için' buyurur. Bunun üzerine melekler: 'Seni** (zulümden) **tenzîh ederiz. Biz Sana hak ettiğin ibadetinle kulluk yapamadık** (bizim amellerimizi tartma)**' derler.**

Sırat da usturanın keskin tarafı gibi ortaya konur, bunun üzerine melekler: '(Yâ Rabbi!) **Sen bunun üzerinden kimi geçireceksin?' derler. O: 'Mahlukatımdan dilediğimi' buyurur. Onlar da: 'Seni** (haksızlıktan) **tenzîh ederiz. Biz Sana hak ettiğin ibadetinle kulluk yapamadık** (bizi bununla imtihan etme)**' derler.** *(Hâkim, el-Müstedrek, no:8739, 4/629)*

Kulun Bu İsm-i Şerîfle Tehalluku (ahlâklanması); kulluğu için noksanlık teşkil edecek isyan ve günahlardan kendisini uzak tutmasıyla gerçekleşir.

Kulun Bu İsm-i Şerîfin Hakîkatiyle Tehakkuku (hemhal olması) ise; celâl ve cemâl sıfatlarının kendisinde tecellî etmesiyle meydana gelir. *(İmâm-ı Zerrûk, Şerhu Esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:118-119; Muhammed Şebrâvî, Fevâidü'l 'ızzi'l-esnâ sh:91-92; Mâu'l-Ayneyn, Fâtiku'r-ratk alâ Râtıkı'l-fetk, sh:342; Nebhânî, Se'âdetü'd-dâreyn, sh:525; Hâmid Ahmed et-Tâhir, el-Câmi'u li esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:122-123; Ali Hicâzî, en-Nûru'l-esnâ, sh:217)*

«ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ» İSM-İ ŞERÎFİNİN BAZI HAVÂSSI

1) Bu ism-i şerîf celâlî ve cemâlî hakikatleri kendisinde bulundurduğu için bu ism-i şerîfi zikretmeye devam edenler mahlûkat (yaratılmışlar) arasında kıymetli ve şerefli birisi haline gelirler.

2) Bu ism-i şerîfi her gün 1100 kere zikreden kişi heybetli, azametli, ahlâklı ve makbul bir kişiliğe sahip olur.

3) Beldelerin fethi için bu ism-i celîl Mâlikü'l-mülk ism-i şerîfiyle birlikte 333 kere okunursa, **Allâh-u Teʻâlâ**'nın izniyle düşman mukâvemeti ile karşılaşılmadan fetih müyesser olur.

4) Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*den rivayet edilen ve bu ism-i şerîfin de içerisinde zikredildiği bir dua vardır ki bunun İsm-i Âzam (Allâh-u Teʻâlâ'nın en büyük ismi) olduğu rivayet edilir. Nitekim **Enes** *(Radıyallâhu Anh)* bununla alakalı olarak şöyle anlatmıştır:

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ أَنَّهُ كَانَ مَعَ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَالِسًا وَرَجُلٌ يُصَلِّي، ثُمَّ دَعَا: اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ، لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ، بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَقَدْ دَعَا اللهَ بِاسْمِهِ الْعَظِيمِ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَابَ، وَإِذَا سُئِلَ بِهِ أَعْطَى.»

"(Bir keresinde ben) **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ile beraber otururken bir adam namaz kılıyordu. (Namazdan) sonra:

«اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدُ، لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ، بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ!»

'Ey **Allâh**! Ben Senden (şu isimlerin hürmetine) istiyorum ki; gerçekten bütün hamdler ancak Sana mahsustur, Senden başka hiçbir ilâh yoktur, Sen çok lütufkârsın, gökleri ve yerleri eşsiz yaratansın. Ey celâl ve ikrâm sahibi! Ey Hayy! Ey Kayyûm!' diye dua etti. Bunun üzerine **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*: **'Andolsun ki elbette o, Allâh'ın en büyük ismiyle O'ndan dilekte bulundu ki, Kendisine o isimle dua edilince kabul eder, Kendisinden onunla bir şey istenince verir'** buyurdu." *(Ebû Dâvûd, Vitr:23, no:1497, 1/554)*

5) Bu ism-i şerîfi Şems (Güneş) saatinde (pazar günü sabah namazı vaktinde, pazartesi günü öğlen ile ikindi vakti arasında, salı günü kuşluk vaktinde, çarşamba günü ikindi namazı vaktinde, perşembe günü zevâl vaktinde, cuma günü akşam namazı vaktinde ve cumartesi günü öğlen namazı vaktinde) 1100 kere okuyan çok şerefli birisi olur, özellikle de meşhur insanlar bu şekilde zikrederlerse hem zâhiren hem bâtınen çok yükselirler.

6) ***"Şemsü'l-me'ârif"*** kitabının müellifi meşhur havas âlimi **Ahmed el-Bûnî** *(Rahimehullâh)*ın beyanı vechile; bu ism-i şerîfin Mâlikü'l-mülk ism-i şerîfiyle birlikte yazılan bir vefk-i azîmi vardır ki bunda tam 72 tane fayda vardır, bunlardan en mühim 7 tanesi ise şunlardır:

1- Demiri bağlamaktır. Bir diğer tabirle insanı kurşun ve bıçak gibi öldürücü şeylerden korumaktır. Şöyle ki Şems (Güneş) saatinde (pazar günü sabah namazı vaktinde, pazartesi günü öğlen ile ikindi vakti arasında, salı kuşluk vaktinde, çarşamba ikindi namazı vaktinde, perşembe zevâl vaktinde, cuma akşam namazı vaktinde ve cumartesi öğlen namazı vaktinde) bu ism-i şerîflerin vefkinin etrafına Hadîd ve Şems sûreleri yazılır. Bunların ardından Mülk Sûresi de yazılır ve kişi bunu nuska yaparak üzerinde taşırsa, **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle hiçbir silah kendisine tesir etmez.

2- Dilleri bağlamaktır. Yani kişi, kendisi aleyhine haksız yere konuşup iftira atarak onu karalamaya çalışan birisini bundan engellemek isterse, bu vefk-i şerîfin etrafına önce o kişinin ismini sonra da Yâsîn Sûresi'ni yazıp bunu nuska yaparak üzerinde taşırsa, **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle o kişi bir daha kendisi hakkında yalan-yanlış konuşamaz.

3- Sözün tesirli olmasıdır. Yani idare sahipleri ve hatiplerin toplum tarafından sevilmesi ve sözlerinin dinlenilmesi için bu vefk-i şerîf ipek bir bez parçasına yazıldıktan sonra katlanıp küçük bir parça haline getirilip beyaz yakuttan yapılan bir yüzük taşının altına yerleştirilerek bu şekilde yüzük yapılır ve bu yüzük zikrettiğimiz kişiler tarafından takılırsa, **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle bunun faydasını müşâhede ederler.

4- İşlerin açılması ve berekettir. Bu vefk-i şerîf bir dükkana asılırsa, oranın kazancı ve kârı artar.

5- Düşüğü engellemektir. Bu vefk-i şerîf hamile bir kadın tarafından nuska yapılarak üzerinde taşınırsa, **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle düşük yapmadan çocuğunu doğurur.

6- Tâun (vebâ) hastalığına yakalanmamaktır. Bu vefk-i şerîfi nuska şeklinde üzerinde taşıyan kişi bu (gibi bir bulaşıcı) hastalığa yakalanmaktan korunur.

7- Küsleri barıştırmaktır. Şöyle ki bu vefk-i şerîf temiz bir kağıda misk, zâferan (safran) ve gül suyu karışımından yapılan bir mürekkeple yazılır ve bu kağıt suya konularak yazılar suya geçtikten sonra bu su o kişilerin yiyeceğine veya içeceğine katılırsa, **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle aralarındaki buğuz ve adâvet duygusu yerini şefkat ve merhamete bırakır.

Bu vefk-i şerîfin saydıklarımızdan başka şu hâssaları da vardır:

a) Kendisine zulmeden birisinin bulunduğu yerden başka bir yere taşınıp gitmesini isteyen kişi bu vefk-i şerîfi toprak üzerine yazar, daha sonra o toprak parçasını yerden ayırıp ufalayıp o kişinin evine saçarsa, **Allâh-u Te'âlâ**'nın izniyle o kişi en kısa zamanda oradan başka bir yere taşınır.

b) Bu vefk-i şerîf nuska yapılıp evli çiftler taşırsa, çok mutlu ve huzurlu bir hayat sürerler.

c) Bu vefk-i şerîfi nuska yapıp üzerinde taşıyanlar en kısa zamanda isteklerine kavuşurlar.

d) Bulunduğu ortamda öne çıkıp parlamayı isteyen kişiler, bu vefk-i şerîfi nuska şeklinde üzerlerinde taşırlarsa, hedeflerine ulaşırlar.

e) Bu vefk-i şerîf nuska yapılıp çok ağlayan bebeklerin üzerine asılırsa, ağlamaları diner.

f) Bu vefk-i şerîf beyaz bir ipek kumaş üzerine yazılıp nuska yapılarak kısmeti bağlı bir kız ya da kadın tarafından taşınırsa, **Allâh-u Teʿâlâ**'nın izniyle o kişinin kısmeti açılır ve kısmeti olacak kişiye karşı çok güzel ve sevimli görünür.

(Ahmed el-Bûnî, Şemsü'l-meʿârif, matbûʿ nüsha, 4/99-101, İmâm-ı Zerrûk, Şerhu Esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:118-119; Yûsuf ibni İbrâhîm, Kazâu'l-hâcât ve teysîrü'l-mühimmât bi zikri esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:52-53; Mâu'l-Ayneyn, Fâtiku'r-ratk alâ Râtıkı'l-fetk, sh:342; Muhammed Şebrâvî, Fevâidü'l 'ızzi'l-esnâ, sh:91-92; Yûsuf en-Nebhânî, Seʿâdetü'd-dâreyn, sh:525; Seyyid Süleyman el-Hüseynî, Kenzü'l-havâs, 1/158-161; Ali Hicâzî, en-Nûru'l-esnâ fî şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:217, 534; İbnü Acîbe, Tefsîru'l-Fâtihati'l-kebîr, sh:321-322; Eyyûb ibni Abdillâh, Havâssu esmâillâhi'l-hüsnâ, -Fezâilü'ş-şühûr ve'l-eyyâm kitabının devamında- sh:88, 104, Süleymaniye Kütüphanesi, Reşid Efendi Kısmı, no:2038)

Bahsettiğimiz Vefk-i Şerîf

